www.burmeseclassic.com

ရန်ကုန်မြို့၊ပုဇွန်ထောင်တပ်မြေနေ။ဆရာခရေးစီ
လိုက်သော။ပုသိမ်ရွှေမုဋ္ဌော
သမိုင်းပြဇာတ်။

၃၀၉၃၀၃

နိဒါန်း။

ဇေယျတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ။ ။ညွှန်မ ဆုံး လတ်။ မွန်သုံး ရပ်
တွင်။နတ်ဝိသုကာံ။ ပြုစီမံသို့။ သာဂဟံ ပေါင်းကြို့။ပုသိမ်မြို့၌။
ရှိမှိုဝေညီး။ ကုသိုလ် အရှည်။ နှုံ့ပျို စည်တဲ့။ အသည်ကြီး
တွင်။တည်မှိုးရောင်းဝယ်။ကောင်းစဘွယ်ဖြင့်။ ပေါင်းသွယ်
ရပေး၊ဂုဏ်ရည်ပိုပို။ ကုန်သည်ဆိုတဲ့။ ကိုလူကလေးက။ချို
အေးသိသာ။တိုက်တွန်းလှာ၍။ဆရာ မောင်ခ။ ကွက်ရုံဖိတ်
ဖိတ်၊စက်ပုံလိုနှိပ်နိုင်သည့်။ပရိပ္ပနှင့်။ဟာသပညာ။ မှန်ကန်
စွာဖြင့်။ကာရိယာဂုဏ်း၊ညှိနှိုင်းမှျော်ဆ။ ဒေါသဆဲ့နှစ်။အပြစ်
ကြီးငယ်။သင့်တင့်အောင်ရွေးချယ်၍။ မယ်ဘွဲ့မောင်ဘွဲ့။အ
တွဲ့အကြော့။ အပြော့အပြောင်း။ တင့်ကြောင်းမသွေ။ ထိုအ
နေ့တိုက်ကို။အခြေယုတ်မြတ်။ ပုဒ်မစပ်ရ အောင်။ ထုပ္ပတ်သေ
ချာ။ချားနားစွာနှင့်။ မဟာ ဝေပူ။ ဘွေအငူက။ နေသူရကန်။
ကျောက်မျက်ပျံ့ကို။ လျှင်မြန်တခဏ။ ဆောင် ယူ၍ ပြသကဲ့
သို့။သိမ်နဂရ နယ်အပျင်ဝယ်။ မုဋ္ဌောရှင် မြတ် သမိုင်းကို။
ရပ်တိုင်းမှာသူငါသိစေဘို့။ နိုင်းညှိခါညာဏ် ရှိန်ဖွဲ့စုံ၍။ ပြ
ဇာတ်သစ်ထုတ်လိုက်ပါဦးအံ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤပုသိမ်မြို့သည်။မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မမူမီကပင်၊အတိသဥ္စာနဂရမြို့ဟူ၍ တွင်လျက် ရှိ၏။ မြတ် စွာ ဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ။တိရက်လက္ခုန်းဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထို့နောက်ကုသိမ်ဟူ၍တွင်ပြန်၏၊ မြတ်စွာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးသည့်နောက်။သာသနာတော်သက္ကရာဇ်၁၂ဂ၄ခုတွင်။ဂုဏ္ဏသာရညီနောင်တို့ လက်ထက်ကစ၍။ ကုသိမရဋ္ဌတိုင်း။ပုသိမ်မြို့ဟုတွင်ကြောင်းကို။ စာ ဟောင်းတို့၌ တွေ့ရှိဘူးပါသည်။ ။ဂုဏ္ဏသာရညီနောင် နှစ်ဦး တို့၏သား။ သမုဒ္ဒမင်း။ ဤသမုဒ္ဒမင်း၏သား။ သမုဒ္ဒ ဂေါသမင်းနှင့်၊ ဥမ္မာဒန္တီမိဖုရားတို့လက်ထက်တွင်။ လက်ာဒိ ပက္ကျွန်းမှ။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသထုံပြည်သို့သနာတော်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊သောဏထေရ်၊ဥတ္တရထေရ်အကြီးအမှူး၊ရဟန္တာ ရှစ်ကျိပ်တို့သည်၊ ကုသိမရဋ္ဌတိုင်းပုသိမ်မြို့သို့ ရောက်၍။ ဒက္ခိဏာ သာ ခါလေး ဆူနှင့်တကွ။ မွေတော်ပေါင်းရှစ်ရာငါးဆယ် ခြောက်ဆူ။ဆံတော်ပေါင်းတရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ဆူတို့ကို။သမုဒ္ဒဂေါသမင်းအားအပ်လေလျှင်၊သုဝဏ္ဏစကော်ဒကအမည်ရှိသောရွှေပန်းတောင်းဖြင့်။ကော်င်းမွန်ရှိသေစွာခံ တော်မူပြီး လျှင်။ စေတီတော်တည်ရာဌာနကိုရွေး ချယ်ပြန် သည်ရှိ သော်။ မြတ် စွာ ဘုရား၏အလောင်း တော်သည်။ သုကရိန္ဒဝက် မင်း အစစ်ဖြစ်တော်မူသောအခါ။ ပျော်စံတော်မူ ဘူးသော သုကရိန္ဒထလကအမည်ရှိသောတောင်ကုံးကို။ ရဟန္တာ အရှင် မြတ် တို့မိန့်ကြားတော်မူသောကြောင့်။ ထိုတောင်ကိုရှာဖွေသောအခါ၊ ဤတောင်ကုံး၌။ သိရိဓမ္မာသောကမင်းတည်ထားတော်မူခဲ့သော။ထူပါရုံစေတီတော်မြတ်သည်။ ပျက်စီးယို ရွှင်းလျက်နေသည်ကို။ တွေ့ရှိရာ။ဤစေတီကိုပင်။ ကောင်း မွန်းစွာပြင်ဆင်၍ဆံတော်မွေတော်များကို ဌာပနာအံ့ဟု။ ပထမစေတီလုံးပတ်သုံးတောင်၏အတွင်းသို့။ နဝရတ်ကိုးပါးအတိပြီးသောမဏိဇောတရတ်ကျုပ်တို့နှင့်။ဆံ တော်မွေတော်မြတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့ကိုသွင်းဆောင်ဌာပနာပြီးလျှင်။ ပတ္တမြားအရုတ်။ရွှေအရုတ်။ မိုးစဲကျိုးအရုတ်။ငွေအရုတ်တို့ဖြင့်မွမ်းမံစီချယ်ပြီးလျှင်။၎င်းထူပါရုံကိုပင်အမည်ပြောင်းလွဲ၍။ရွှေမုဋ္ဌော စေတီ တော်ဟူ၍။ ရွှေဘွဲ့တံဆိပ်။ခပ်နှိပ်တော်မူသည်။ ဘုရား၏အရံ အတားလှူတော်မူခဲ့သည်ကား။ပေါင်းထိုးလူပေါင်း ၅၈ ကျိပ်။ တပျက်လှည်းလူပေါင်း၅၈ကျိပ်၊ ညောင်ရေသွန်းလူပေါင်း၅၈ကျိပ်၊ ဆီမီးထွန်းလူပေါင်း ၅၈ကျိပ်။ အစုစုလူပေါင်း ၃၂၀ တို့ကိုလည်း။ရွှေကရားနှင့်ရေစက်သွန်းချ၍လှူတော်မူခဲ့သည်။

၎င်းသမိုးအထွက်၌။မွေတော် ၇၅၉ ဆူ။ ဆံတော် ၁၂၈ ဆူတို့သည်။ရွှေမုဋ္ဌောစေတီတော်၌။ တခါတည်းစုရုံး၍ ဌာပနာတော်မူသည်မဟုတ်။ ၃၂ မြို့၌ပင်။ စေတီအသီးအသီးတည်တော်မူ၍။ဌာပနာတော်မူလေသည်။

ပုသိမ်မြို့တည်။သမုဒ္ဒဂေါ သမင်းနန်းစံ၍။ ဥမ္မာဒန္တီမိဖုရား။ရွှေမုဋ္ဌောဘုရားရင်ပြင်တော်သို့ဥပုသ်စောင့်သွားသည်ကို၊ဝန်တို့အါးမေးရန်။ ။မနုရသေ့၊ပြုသရွှေကို၊ရှုလေ့အရှိ။ မနောအတည်။သဘောကြည်လဲ့။ ပြည်မျက်စိတို့။ ။ရဝိတန္တွံး။အတိဖုံး။ကျွန်းလုံးမှိုမှို။ အခြေမခိုန်။ သရေရှိန်တဲ့။ရွှေသိန်မြို့တွင်။လူတို့အမှူး၊ ခွဲခြမ်းထွင်၍။ စီရင်ပြု၊ သမုတိနတ်ငါဖြစ်သည်။ဖြစ်သည့်လျော်စွာ။ တိုင်းအောင်ချာတွင်။ များစွာလူစု။အကျိုးရှု၍၊ ဂရုက မိတ်၊ မဘွယ် သရမ်း။ အန္တယ်ကြမ်းတို့ကို။ အပါယ်လမ်း ပိတ်စေဘို့။ဖိတ်ဖိတ်ရောင်ညီး။ တိုးပွါးတထိ၊ မိုးစဲဖျားသိတဲ့။ စေတီ ကြီးကို။ အပြီးတည်တော်မူလိုက်သည်။ တည်ပြီး သည့် နောက်။ ဝေ မှောင်အရှင်း၊နေရောင်လင်းသို့၊ဝင်းဝင်းတောက်၍၊ ဆက်ကောက်မလပ်၊အမည်မှတ်လျက်။ ဆွမ်းတော်ကပ်လူပေါင်း၅၈ကျိပ်၊ ထို့နောက်ညောင်ရေသွန်းလူပေါင်း၅၈ကျိပ်။ ထို့နောက်ဆီမီးထွန်းလူပေါင်း၅၈ကျိပ်၊ တပျက်လှည်းလူပေါင်း၅၈ကျိပ်။ အစုစုပေါင်း။သင်္ချာဖြင့်ထောင်းလိုက်သော်၊လူပေါင်းသုံးရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှစ်ကျိပ်။မြတ်ရွှေမုဋ္ဌော။ရှင်တော်ဇောကို။မနော၀ိတ်လျက်၊စိတ်စေတနာ။ကြည်လင်စွာနှင့်။လှူဒါပင့်ထောက်၊ပြီး သည့်နောက်ကို။ မြဲသွားကာကြသွယ်။ ဆောင် ကြီး မယ်သည်၊ရှယ်နိဗ္ဗာန်။တွေရာမမျှော်။ခေမာကိုပျော်မည်ဟု။စေနာတော်သပြီးလျှင်။အနှုဂ်ဥပုသ်ကို။ သိမ်းချုပ်တော် မူ မယ်တို့။ မှန်နန်းရရွှေ တည်တိုက်နှင့်၊ဒေဝီမယ်မမထွက်တော်မူသွား။ချနှစ်ရက်မလည်သေးဘူးလားမင်းကြီးများ။

နောက်ဝန်ကသံတော်ဦး တင် မည် အပြု တွင်။ ခပ်ပျက်ပျက်ပြောလိုက်။ ။ကြားကြလားဗျနန်း မဝန်မင်းတို့။ ဒေဝီမယ်မမထွက်တော်မူသွားတာချနှစ်ရက်မစေ့သေးဘူးလားကိုး။စပြီးပြောစကတော့ဖြင့်။ ဘုရားတွေ တရားတွေနှင့်။ အဆုံးသပ်ကိုကျတော့မှ။ ဘယ်က မောင်ရွှေကို တို့ပေါ် လာမဆိုနိုင်ဘူး။ချနှစ်ရက်မလည်သေးလါးဘူးတဲ့။အသာမျိုးဘဲဗျခက်ထာ။ ။သို့ရာတွင် သံ တော် ဦး တင် လိုက် ရ ဒုံးမှာဘဲ။ ။တိုင်းကုသိမ။ သိန်နဂရတွင်။ ဇာနည္ တ နွံး။ ရွှေလက်ရှန်းနှင့်။စက်ဘုန်းတော်ကြွ။ရာထီးရှင်ခရ၊ ဒိုပလေးကျွန်းပိုင်ဘုရား။ ။လက်ျာဒေဝီ။ မဟေသီသည်။ စေတီမဟာ။ မြေညီစွာသို့။ ကောသီညှာပုံ။ခဝပ်လှုံ၍။ရှစ်ရုံအနှု။မြတ်သီလကို။ဥသသဟဟုတ်။စောင့်ထိမ်းချုပ်လျက်၊ကြိုးကုတ်ပျော်မွေ့။ဝိပဿနာ။သိမှတ်ရာတို့နှင့်။ ခါခါလေ့၊ ယနေ့ချ နှစ်ရက်လည်ပါပေါ် ရွှေနန်းရှင်ဘုရား။

သမုဒ္ဒဂေါသမင်းဆို။ ။သင့်မြတ်တော်မူလှပေါ့။နာရီတော်အခါနှစ်လို့မို့။စိန်ဆစ်တဲ့ကမ္ဗုရိပ်တွင်၊ တမျှော်မြတ်တော်မူဒုံးမည်။ကြေး။ကြိုး။ သရေ။လေ။ လကဲချတ်ဟူ။ အကျဉ်းယူ။ ဒူရိယာငါးပါး။ ညွှင်း ညွှင်း ဆော်၍၊ အသံတော်ကြားလိမ့်မည်။စကားပွင့်ကတိုးထုံတဲ့။ ရွှေ ညဥ့်ရုံပန်းထည်သွာကို။အသာလွှမ်းကြပေတော့မင်းကြီးများ။

တခန်းရပ်။

www.burmeseclassic.com

ရွှေမုဋ္ဌောဘုရားရင်ပြင်တော်မှာ။အပျိုတော်နှင်းစိန်နှင့်အိမ်တော်ဝန်မင်းရာဇသိဒ္ဓိတို့။ဥမ္မာဒန္တီမိဖုရားကြီးအပါးတော်ကထကြစေ၊ ။ရာဇသိဒ္ဓိအမတ်ကြီးဆို၊ ။ကေသီမိတ်ရုံး။ပူပုံထုံးနှင့်၊မျက်ခုံးမှင်သ။ဆင်တိုင်းလှ။ရာဇအရှိန်၊အထိုက်မရှင်း။အကြိုက်ကိုသွင်းတတ်တဲ့။ အိုပဲ့မိနှင်းစိန်။ ။အပျိုတော်နှင်းစိန်ဆို။ ။မင်းဘုရားခေါ်တော်မူမှဖြင့်။ဘယ်သူနှင့်မှမတူဘူး၊တဆိတ်ဖြင့်အညွန့်ကလေးတက်လိုက်ရမှ၊အပါးတော်မှာခစားနေတော်ရှိပါရဲ့မင်းဘုရားရဲ့၊ ။ရာဇသိဒ္ဓိအမတ်ကြီးဆို၊ ။ဪဪ။အဘောကအရွယ်ကြီးလို့မျက်စိသိတာနှင့်။တပိုတပါးများသွားနေသလားလို့ဟယ်။ငသွီးအမှုတော်ထန်းလျှောက်ပတ်ပါပေ့။ ။သည့်နှယ်ပဲ့သွီးရယ်။ဥမ္မာဒန္တီထိပ်ထားကြီးသည်၊ဘုရင်မင်းမြတ်ထံတွင်၊ခုနှစ်ရက်ခွင့်ပန်၍ရွှေမုဋ္ဌောရင်ပြင်တော်မြတ်ဝယ်၊ ရှစ်ပါးသောဥပုသ်ကိုစောင့်ထိမ်းတော်မူတယ်။ ထိပ်ထားကြီးကလဲအရွယ်တော်သိသိရင့်တာကြောင့်။မဂ်လမ်းဖိုလ်လမ်းကိုအာရုံခံပြီးလျှင်။အတွင်းတော်သို့ပြန်ရမှာအလွန်ငြီးငွေ့တော်မူနေတယ်။ သည်ပယနေ့လဲရက်သတ္တလည်ခဲ့ပြီ။ အမိန့်တော်ဘယ်ပုံကျမယ်လို့ဆိုတာ။နာခံကြအုံးစို့ရဲ့သွီးရယ်။

ဥမ္မာဒန္တီမိဖုရားသည်။မယ်တော်ဆင်အဖြူချိတ်ကိုဝတ်လျက်။ငှက်ပြောအူအဆင်း သဏ္ဍာန်နှင့်တူသောတဖက်ဖြူကိုလွှမ်းခြုံပြီးလျှင်။ ပရင်းဝါလက်စွဲ၍။ မိမိကိုယ်ကိုဝိပဿနာတင်ရာမှထလျက်။နိဗ္ဗာန်အဘွဲ့နှင့်၊သံဖြတ်ဘောလယ်ကိုသဘင်ထုံးစံနှင့်ညီအောင်ကောက်၍ဆိုစေ။ ။ကိုယ်ခန္ဓာနော်တော်အိုမဟာဘုတ်ကို ဖြင့်။ စက်ဆုတ် ပါလို့ ရွန်ဖွာပြီလေး၊ စက်ဆုတ်ပါလို့ဟောရွန်ဖွာပြီ။ စံခမ်းလေး စံခမ်းနှောနိ။အိုဆောင်ကြာရိပ်ကိုလေး။တွေးစိတ်ကစိတ်ကညို၊ အနိစ္စ အနိစ္စ ဘုရားဘုရား။ ။အပါး တော်ကဘယ်သူများရှိကြပါလိမ့်မတုန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပျိုတော်နှင်းမိန်တင်။ ။မှန်လှပါဘုရာ့ကျွန်မအပါး တော်ကခစားရက်ပါဘုရား၊ ဘွဲ့ပြုဆေး လိပ်တော်များအာ ရုံပြေသုံးတော်မူပါအုံးတော့လားထိပ်ထားရယ်။

ဥမ္မာဒန္တီမိဖုရားဆို။ ။တရားဆိုတာသည်လိုရှိပါ တယ်မရွှေမိန်။သတ္တုန္ဒြီတဲ့၊သံလေခတဲ့။ သံဝရတဲ့။ရောင့် ရဲခြင်း သုံးပါး ရှိခဲ့တယ်။ အာရုံ အလိုသို့ လိုက်စား ပလား ဆို။ဝိပဿနာလစ်ဟင်းခြင်း ၏အကြောင်း။ မကောင်းသော အရာကိုကြံမိရော၊ ဝိပဿနာ၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ် သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို။ဆည်းတါးပိတ်ပင်ရမတဲ့။ကေသာ အစ။ မတ္တလုဂ်အဆုံး ရှိ သောဒွတ္တိံ သ ကာ ယ အရကို၊တ ဖြေးဖြေးဆင်ခြင်တွေး ရှုလို့။ ဂရုတရား၊ နှလုံး မှာထား ပြီး လျှင်၊ကြီးပွါးသေါက်လေကို။တိမ္ဗျတစတစဖြတ်ရမတဲ့၊ ပုတီးများကိုသာကြိုးစား လိုမိပ်ပါမရွှေမိန်။ညီးတို့ငယ်တဲ့ ကိုယ်မဟုတ်ဘူးအေရဲ့။

အပျိုတော်နှင်းမိန်ဆို။ ။ထိပ်ထားသခင်မ။သတိ တော်များမရရော့ထင့်၊ယနေ့ခွန်နှစ်ရက်စေ့ခဲ့ပြီ၊ ရွှေနန်းမ ကြာသပတ်သို့၊ပြန်တော်မူရန်အရေးများကို။တဆိတ်ကလေး မှအမှတ်ထားတော်မမူဘဲကိုဘုရား။

ဥမ္မာဒန္တီမိဖုရားဆို။ ။ဩြော်ဟုတ်ပါပေရဲ့ကလား။ မောင်မောင့်ထံ ကခွင့် ပန်တော်မူလာတာ။ရက်သတ္တလည် ရုံခွင့်ပေးတော်မူလိုက်တယ်။ ရွှေနန်း မကြာသပတ်ကို။ပြန်ရ မဲ့အရေးများ။ကြံတွေး လို့ကြောက်ပါဘိတော့နော်။သို့ရာဇ သိဒ္ဓိဘောကြီ့ကော။မမြင်ပါကလား။

ရာဇသိဒ္ဓိ အမတ်ကြီးဆို။ ။မှန်လှပါအပါးတော်တွင် ဘဲခစားရက်ရှိပါဘုရား၊ တရားနှင့်မွေ့လျော်လို့၊ အိပ်ပျော် နေတာကြောင့်၊ထိပ်ထားမေးတော်မူမှသတိရပါဘုရား။

ဥမ္မာဒန္တီမိဖုရားဆို။ ။ကောင်းပါပေ့တော်သိလသိ တင်းကိုမလစ်ဟင်းရအောင်ကြိုး စားအားထုတ်မလားမှတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါ။အိပ်လို့ခြဉ်းနေတာကိုးရှင့်၊ရွှေနန်းမကြာသဟံသို့။သဉ္ဇယနေ့ပြန်ရတော့မယ်။ မှန်နန်း ပျော်ထား ထား တို့ခင်လေး သန့်ခင်လေးပွင့် တို့ကိုရရှုံး၍၊ အဘောကြီးပြန်နှင့်ပေတော့။ ဘုရားများ ရှိခိုး ပြီး မှကျွန်မဝင် တော် မူခဲ့ မယ်။

ရာဇသိဒ္ဓိအမတ်ကြီးသည်၊မှန်နန်းအပျိုတော်တို့ကိုခေါ်ငင်ရရှုံးပြီးလျှင်။ အတွင်း ကျောင်း ကတိတ် တ ဆိတ် ပြန်သွားစေ။

ဥမ္မာဒန္တီဒ္ဓိဖုရားသဖြန်ဆို။ ။မြေညီမှာကေဘိသပါလို့။စေတီကိုဒေဝိမငယ်က။ဈေသိသပတ္တနာ။ပုံမညှိုးအောင်ပ။ဂုဏ်ကိုးကိုအာရုံခံလို့ ။ကြာဒမ္မ ံ မုံရွှေလက်ကယ်နှင့်။ဝန္တဏှာလွတ်ချွါတွက်ရအောင်။ ဇောသက်လိုက်ထာ။ စိတ်သံလျှင်နိဗ္ဗာန်နှင့်နီး တန်ငဲ့။ ဘိက္ခမံဟိတ်ညာဏ်မှိုး ပါလို့။ ပုတီးငယ်တဲ့ လက်မကွာ၊မင်္ဂထာကကမ္မဋ္ဌါန်း။ထုံတာငယ်သန်။ ပုထုဇင်ဂုဏ် ပါပံမှို။ ဥမ္မာ ဒန်ရှုယ် ရှုစေ တာက။ ဥက္ကာမ္မေမှုတ်ရွှေမုဋ္ဌောမှာဖြင့်။ သုတ်အခြေ ဗုဒ္ဓေပဟာသည့်နှယ်။တဒင်္ဂ ံ၊ဝင်ညာဏ်လောက်နှောရတယ်ရှင်။ပြောကာသပန်းတဲ့မှ။သူတော်ကောင်းတို့ရေ။ဇေဇညာကလန်း။ ။ရှေးအဖြစ်အနှစ်တွေကို။ တွေး ဆဆင်ချင်လိုက်ပလား ဆို။

ယခုရွှေမုဋ္ဌောစေတီတော်မြတ်တည်သေါကုန်းတော်သည်၊မြတ်စွာဘုရားအလောင်း တော်ဝက်မင်းဖြစ်စည်အခါက။ ပျော်ပါးမြူးရွှင်တော်မူဘူးသေါ။ကုန်းထူးကုံးမြတ်ဖြစ်သေါကြောင့်။ ဥတ္တရမထေရ်။ သောဏမ ထေရ်ရ ဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊မွေတော်ဆံတော်သွားတော်တို့ကိုမဇ္ဈိမဒေသမှ။ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့၍ ဌာပနာသွင်းနှံတော်မူတယ်၊ စေတနာကောင်းကောင်းနှင့်။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကိုအောင်းမေ့ဆင်ချင်ပြီးလျှင်၊ထိခြင်းငါးဖြာနှင့်ညီစွါ၊ရှိခိုးပူဇော်ဘူးပြောကတော့ခဲ့ကြဒရုံးပို့။ ။အစိန္တေယျအစိန္တေယျ။ကျေးဇူးတော်အပုံ။ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စွာဘုရား။နီလ။ပိတ။ လောဟိတ။ဩဒါတ။ မဉ္ဇိဋ္ဌ။ ပဘာသရတည်း ဟူသော၊ ပကတိရောင်ခြည် တော်ဖသွယ်။အံ့ဘွယ်ဖြာဖြာ။ ရာထောင်မက။ တေဇဏ္ဍုဋ္ဌ၊ သိရီ တက်ပြိုး၊ တန်ခိုးအားဖြင့် ဖြစ်သော ရောင် ခြည် တော် တို့မှာ၊ ထုတ်ဖော်၍မကုန်နိုင်သော။ရောင်ခြည်တော်အစုံနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသေါမြတ်စွါဘုရား၊သေဌဇေဋ္ဌဒေဝဒေဝိန်၊လောကိန္ဒါဓိပတိ။မုနိပုင်္ဂဝ၊ဓမ္မိဿရ။ဓမ္မသာမိ ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား။တပည့်တော်မသည်၊ ကာ ယပဏာမ။ ဝစီပဏာမ။ မနောပဏာမတည်းဟူသော။ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးတို့ဖြင့်ညွတ်လျက်။ရှိသေလေးမြတ်စွါရှိခိုးပူဇော်၊ဘူးမြော်ကံတော့ပါ၏ဘုရား။ဤသို့ဝပ်လျှိုး။ ရှိခိုးပူဇော်။ ဘူးမြော် ကံတော့ရသောအကြောင်းကြောင့်။ဓာတိဇရာဗျာဒိမရဏ။ ကင်းဝေးပသော။အသ ခ်တဓမ္မ၊နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ရာရောက်ကြောင်းအရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို။ မျှားစွာအားထုတ်ပြီးလျှင်။အဆုံးဘဝ။ ပစ္ဆိမဌ္ဌ။ ဘယဝေးကွာ၊ မမျှေး လာသော၊ခေမာ အမတ။ နိဗ္ဗာနသို့၊ စံရသည် ကို၊ ဖြစ်ပါလို၏ဘုရား။ ။အဆုံးဌ္ဌကြေးစည်ကျောက်စည့်ခေါင်းလောင်းသံတို့ဖြင့်။တီးနှက်လိုက်စေ။

အ၍ိုတော်နှင်းစိန်ဆို။ ။တယ်ကြည်ကွဲစရာကောင်းပါပေ့ထိပ်ထား။ ကြေး စည် သံ ကျောက် စည် သံ ခေါင်းလောင်းသံများ ကိုကြား ရတော့၊ သုံး လုထွန့်ထား။သဗ္ဗညုမြတ် စွာဘု ရား ဂုဏ် တော် တွေကို။မနော ပိတ္တုပွါတ်ပြေးပြေးပြီး၊ညွတ်ပါကလားသခင်မရယ်။

ဥမ္မာဒန္တီမိဖုရားဆို။ ။လူဆိုတာတယ် ခက်ထာကလားမရွေစိန်၊ ဥပမာပုံစံထားလျှင်။ ပပျား ပင်နှင့် တယ်တူတယ်။သူယုတ်နှင့်နီးပါး လျှင်အ ကုသိုလ် စိတ် အဖြစ် များတယ်။သူတော် ကောင်း နှင့်နီးပါး လျှင် ကုသိုလ်စိတ်အဖြစ်များတယ်။ ပပျားပင်များလဲ။ တောင် ဘက် လေ အား ကြီးမှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြင့်မြေခံဘက်ကိုယိမ်းရော။ မြောက်ဘက်ကလေအားကြီးမှဖြင့်တောင်ဘက်ကိုယိမ်းရပြန်ရော၊ လူဆိုတာများ ရာကိုအပါအားကြီးကြတယ်။သို့မို့ကြောင့်။ သဗ္ဗိယေဝ သမာသေထ။သဗ္ဗိကုဗ္ဗေထ သန္ထဝံ ဟူ၍၊ မ ဟာ သုတ သော မ ဇာတ်တော်၌။ဟော ဖေါ်တော်မူထားခဲ့တယ်၊ သတိ သမ္ပဇဉ်ကိုလဲမလစ်စေနှင့်။ သို့ရာတွင်ဆောင်ကြာ ကြွနန်းခွင်သို့၊ မြန်းဝင်တော်မူကြစို့။စေတနာသဒ္ဓါ တရားအားကြီး လွန်းထိုသာသုဘာသိတနှင့် စပ်သော စကား ကို ပြော ဆိုနှီး နှောလိုက်တယ်။ ရှုဘတ်သော သူများ ကဖြင့်။ သည် နေရာ သည်အကွက်ကို။တယ်ထို့နှစ်သက်နှိုင်ခဲတယ်။ သဒ္ဓါတလွဲ၊ တဈွာတလွဲဆိုသလို၊ နေရာနေရာနှင့်သင့်တင့်အောင်ပြုရတာဘဲ။ကဲသူရိယာအချိန်ရင့်ရော့မယ်။ နန်းမြင့်သို့ဟှမ်း တော်မူကြစို့။

ပတ်ပျိုးသောင်းရွှေလယ်အလိုက်။ ။ခြောက်ရောင်လွှင်၊ကွန့်ဖုံး။ကုံးမြခွင်။စေတီထူးကိုဟှ။ဦးညွှတ်ဆင်။ ပြည်တော်ခွင်သို့သာဝင်မည့်ရေး၊ ။ဘေးတန် တန်၊ ရန်များ။ပါးပါစေ၊ဝတ်တော်မှုန်းပါလို့၊ သွန်းညောင်ရေ၊ ပန်းသပြေကသာ။ဝေထို့ဖြိုး။ကေသိဉ္စာပုံထို့သာ၊စုံတော်လက်မိုး။

သုံးထပ်နဘေး ။လှုံခါကေသီ။ ငုံကြာဝေစီ။ဥမ္မာဒေဒိနတ်ကယ်က။ထုံတိပြောပြန်ခါ၊ဗုဒ္ဓေါ်စံရာ။ မဥ္ဇောဆံကြာမြတ်ကိုဖြင့်။ဇောလေကပ်ပါလို့၊ တုပ်ဝပ်အညွှလီ။ မှင်ပိုတုံးကေမျိုလေး တယ်မှ၊ခင် တဘုန်း မေကြည်အေးဘွယ်ပ။ဖူးလေလေ။ဖူးလေလေ၊ ဖူးလေ လေး လာ ခဲ့ပြီ၊ မေတ္တာကြိမ်ကြိမ်ထပ်ပါတဲ့၊ မြတ်သာကီမြတ်သာကီ။ ရာကျော် သက်ပန်မြဲစေဘို့။စွဲကြီရည်စွဲကြီရည်။ သက်တန် အ ရှည် နော် တော်မဖည်စေရ။ ဆက် မှန် အညီ နော်ရှင် ကတိ ဇွေ ကြွ၊ သာကီဘေမောင်ဖှ ကို ဖြင့်။ သေ မှ ရှောင် မယ်၊ ကြာ ခြည် ကျွဲညောင်မြမှာဖြင့်။နေလရောင်နှယ်။သစ္စာသွယ်မချို။ မေတ္တာ

(၂)

www.burmeseclassic.com

မပျယ်ဘို့။ချစ်သွာချယ်လို့။ နဘောဂဟောစပ်သလို။ ညာနတ်ကနေ့ဘ်ရှင်နတ်ကနေ့ဘ်ရှင်ကျင် စိတ်ပါ။ ။ခရာဆက်၍ကောက်။ ။စက္ကဝါ၊လက်ျာတမြေ။ ဆက်ခါ မသွေ။ ဒိပေလေတောင်ကျွန်း၊မြောဘ်ကွန်းတော်တွင်ရစ်အောင်။ သက်တညွှာ။ညက်ပြာတမေ။ကွက်ခါမသွေ၊ပြည်ရွှေလေလေအောင်ကွန်း၊ဖြန့်ရွှန်းခါမှရှောင်၊ ။စကားညှပ်။ ။အို အေ့ မရွှေမိန့်။ ။တို့မိန်းမချင်းပြောပရ စေတော့။ ရွှေ မှဿော စေတီတော်မြတ်၏ဒါယကာမရယ်ထို့။ ဇမ္ဗူဒိပါ လက်ျာ တောင်ကျွန်းမှာ။အလွန်ပင်ကျော်စောကီတ္တိရှိခဲ့တယ်။ သည်တော့။ ချနှစ်ရက်တခေါက်။ရှစ်ရက်တခေါက်။ စေတီ တော် မြတ်သို့ရောက်မှဖြင့်။ရတနာသုံးပါးကိုကြည် ညို နေတဲ့ အထဲကဘဲ။မောင်မောင် သခင်ကျေးဇူး ရှင်၏ ရွှေမျက် နှာတော်ကိုမြင်မြင်လာရော့။မြင်မှဖြင့်၊ ဖြော်အခ ကျင် လင် နှင့်မယားဆိုတာ။သံသရာဘဝအဆက်ဆက်က၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့ကိုအတူတကွပြုဘူး ကြလို့ သာ။ အကျင်လင် နှင့်မယားရယ်လို့ဖြစ်ကြရတယ်။သည်လူနှင့် ဖြင့်။ တသက်ပန်ပေါင်းရပါစေ။ငအေပျင်လွှဲလို့။တချါးကမိန်းမများကိုလဲ၊သိမ်းပိုက်တော်မမူပါစေနှင့်။အရင်ကထက် တိုးလို့။ ဆတံပိုး ချစ်ပါစေဆိုတဲ့စိတ်တွေနှင့်၊ ဆုတောင်းရတာခဏ ခဏ၊ လင်ဆိုတာမျိုးဟာတယ်အစွဲအမြဲကြီးပါ ကလား။ ဘုရား ရှိခိုးရင်းတောင်မဖြောင့်နိုင်ဘူး။

အပျိုတော်နှင်းစိန့်ဆို။ ။စိတ်ချလက်ချ သာနေ တော်မူပါထိပ်ထားရယ်။အရှုယ်တော်လဲကြီးကြမင့်။ သ ခင်မကိုဖြင့်လွှဲဘယ်တော်မူမထင်ပါ ဘူး။ စိုးရိမ် ကြောင့် ကြတတ်လို့သာသခင်မစိုးရိမ်တာကလားဘုရှင့်။

ဥမ္မာဒန္တီမိဖုရားခရာပြန်ကောက်။ ။စက္ကဝါ။ လက်ျာတမြေ။ဆက်ခါမသွေ၊ဒိပေလေလေတောင်ကျွန်း။မြောဘ်ကွန်းတော်တွင်ရစ်အောင်။သက်တညွှာ။ညက်ပြာတမေ။ကွက်ခါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသွေ။ပြည်ရွှေလေလေအောင်ကွန်း။ ဖြန့်ရွှန်းခါမှရှောင်။ပတိုနှောင်အခါ။ညှိမှောင်မဘွာ။ကျင်ရာအရွယ်သစ်ကို။တိုးလေလေချစ်လို့။ပျော်ပါးမည်ခြင်းကြောင့်လေ။နတ်လျှာ၊ထပ်ခါ၊မြတ်စွာရွှေမုဋ္ဌေါမှာ။ဩလေးလေးကါသ။ဆုတောင်းပနာခြွေ။ ။တောင်ဆာင်းဖြတ်၍ကောက်။ ။သက်သေသက်သေတင်လို့။အိုလေးမွှက် စေချင်။ သခင်သွေဗိ မုန်း။ ဘု ရင် စေတီထုံး။ပျက်ပျုံး စေတော့။ စဦး ကြိမ် သစ္စာ။ မလေး ခင်ကမေ့လေးမေ့လို့သာပ။ကာလ။ကြာကြာ။မေ့လေးမေ့လို့သာ။ ။ဗုံကြီးသံ ထပ်တွန့် ကောက်။ ။ပရစ် ညှာ ကိုနော်တော်လှစ်ခါစရယ်က။မိန္တေမှာကျိန်ရေမသမိလို့။လိမ်သွေခွမည်ကိုတဲ့။မျိုးလှညာ။ရိုးရပါ။ ။စကား။ ။အိုအေ့မရွှေမိန် ။ဘမရာသနဘွေသဖန်းမှာ။ ရေဖြန်း တော်ခံစက တော့။ အမှတ်တမဲ့နှင့်ထုံးစံရှိတဲ့အတိုင်း။ ကျိန်ရေတဲ့သစ္စာတဲ့ဆိုတာမေ့နေတာကြောင့်။ယခုမှသူငယ်ပြန်ပြီးတော့။ရိုးရိမ်ကြောံရွှန့်နေ ပြန် ပေါ့။ရွှေ မု ဋ္ဌော စေ တီ တော် မြတ် ၏ ဒါ ယကာမဆိုပြီး။ ခု ကာ လတွင် ပေါ် တဲ့ မင်းသွီး မင်း သားကလေးများလို။ သံ လိမ် သံတွန့်တွေ ကို ဆို လို့။ တယ် စိတ်နုတဲ့ဘုရား အမပါ ကလားလို့။ ကဲ့ရဲ့ပြစ် တင်ကြ ရင်လဲခံရတော့မယ်။ ဒါနုခန်းသီလခန်း ကလေးနှင့် ယည်ယည်ကျေးကျေးသွားပြီဆိုမှဖြင့်။ ဘတ်ရှုသူများပြင်းရိမည်ကိုမြင်တာကြောင့်။အကွက်အလမ်းဖေါ်လို့မို့သွားရပါတယ်။ ပြောသာပြော။ ဆိုသာဆိုလိုက်ရတယ်။ ရှေးအခါကာလ များကလို။ တယ်လို့နှစ်နှစ်ချိုက်ချိုက်ကြီးမရှိလှပါဘူး။ ရွှေသိမ်မြို့နဂရ။ အသည်ကြီးဒေသက။စာဒရုပ်ကုန်သည်ကိုလူကလေးတိုက်တွန်းနှိုးဆော်တာနှင့်။ တတ်တဲ့ပညာမ နေ့သာခြင်းကြောင့်သာ။ဘွဲ့ဆိုဘိကုံးလိုက်ရတယ်၊သမ္ဗုဒ္ဓလာပစကားကို။နေ့သားနောက်မြေးတို့ တက ာသိမှတ် မှာများ။ အချုံကြီး ရိုးရိမ်လိုက်ပါရှဲ၊ ရိုးရိမ်ပင်ရိုးရိမ်ပြွားသော်လည်း။ ဘယ်အမှုလိုမ

www.burmeseclassic.com

ဆို။ပြုပြီးဆိုမှဖြင့်။တူအောင်ပြုမှလဲကောင်းတယ်၊ ရုပ်နံ့ခန္ဓာ
နှင့်မကင်းသမျှကာလပတ်လုံးကိုဖြင့်။ အပဟာရပရိယေသန
ကိစ္စကြောင့်။အကုသိုလ်များလိုက်ပါဘိတော့မရှေ့စိန်ရယ်၊
အပျိုတော်နှင်းစိန်ကထောက်။ ။ယခုလိုအဖြစ်နှင့်ဖြင့်။
အကောင်းကြီး ကိုတောင့်တလို့။ဘယ်မှာရနိုင် မတုံးထိပ်
ထားရယ်၊အရင်းမှာတော့၊ဘယ်အမှုမျိုးကိုပြုပြု။ အမှားအ
မှန်ကို။ ဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍ သိတတ်သောသူသည်။ တာရှည်မ
မှားနိုင်ဘူးထိပ်ထားရဲ့၊ရွှေအားတော်မငယ်ပါနှင့်။
ဥမ္မာဒန္တီ ဒိဗရုးဖုံကြီးထပ်တွန့်ပြန်၍ကောက်။ ။ပရစ်
ညှာကိုနေ်တော်ဖှစ်ခါစရယ်က။ စိန္တေမှာကျိန်ရေမသိ
ထို့။လိပ်သွေ့ခွမည်ကိုတဲ့မျိုးဟုညာ။ ဗိုးရတာ။ဖွန်းချစ်ခံဆို
တဲ့အုံးလိုပ။ ရွယ်နှပျိုတဆဲ့သုံးတို့နှင့်။ ခင်လေးတို့မောင်ရွှေ
ရောင်ထုံးမှာ၊ပျုံးစိစိ။ဗေါ်လီကိုခွါ။ ပျော်မည်ကိုသာ။ ခါခါ
သည်မယ် တွေးတယ်။ ဆွေးပူရပါ၊ ရှေးကလို မဟုတ်တဲ့
သည်ရုပ်ဝါ၊ သနပ်ခါးချွေးတွေကို အောင်းထို့မှ၊ မကောင်း
ရှာ။ သူတပါးနှင့်ပျော်စက်မှေးမှာကိုလဲတဆိတ်ကလေးမှမ
သထာ။ဆဲ့သုံးနှစ်ရွယ်ကညာလို။ နွယ်မဟာအမှန်ရောက်မှာ
ဖြင့်။တထောင်ကိုးရာလောက်ငွေကိုတောင်မသမျှောပါဘု၊
ချောချောမောမောက လေးပဒါသစ်တဲ့အောင်။ ကညာဖြစ်
ဆိုတဲ့ဆေးကိုရှာလေ့။ ။သက်အရွယ်ယခုဖြိုးတာကြောင့်။
ပျက်မပျယ် မှုမရှိးရအောင်။ အနုမျိုးတွေက ဖြင့်ရုံလင်စွာ။
ပွဲတွေ့လူပြောတာနှင့်ကြုံကြိုက်သော်ကြောင့်။ ကတိုးခွါ ရွှေသံ
လိုက်တွေနှင့်။ပန်တော်ဝင်သဇင်ပိုက်ကို၊ အားစိုက်လို့ရှာ။
ကြည်မျှသမှုပြုခိုက်ဟာ။ ရည်ဆတရ သုကြုံကိုက်ရာ။ ဗီယအနု
ကိုဖြင့်ရလိုက်ထာ။သုကြုံကိုက်ရာကို။ ရလိုက်ထာ ဘယ်မလပ်
ပြီဘု၊ဆရာတွေပွေ့ထိုထပ်ချေပေါ့။ပန်းသပ်ထု အဆိပေါ်ိး
ရယ်နှင့်။ကောင်းဆိုရင်စေ့အောင်သုံးခဲ့၊ဂမုန်းခိုင်ယင်ပင်ရွှဲ
မှာဖြင့်။ ဖေါင်စီးထက်ဖွဲ့ တခုလောက်သာ မဆောင်ခဲ့ရပါ

www.burmeseclassic.com

လေ့။ ။လွှမ်းချင်းကောက်။ ။ညို့ညို့ငယ်ဆိုင်းပါလို့။ ဒရုပ်မှိုင်းတဲ့ယီယီ။ ပြန့်ပြောငယ်စည်။ ပန်းရွှေရည်ထိန်ထိန်တောက်ပါတဲ့။ ဟိုအနောက်တိမ်ဖြူဝါငယ်။ သိမ်မှုရာဆန်းပါဘိတယ်လေး။ ။သံဖြတ်။ ။သိန်ဌာနေ။ပေါ့ရှင့်ဈာန္တာပြေ။ ကြိုးလမ်းနှင့်ကုံးတန်းမြေမှာ။ ဒရုံးထန်းပေမှိုင်းဒရုပ်ထို့ဝေ။ ။တာဝတိန်ငယ်။အာလိန်ငါးဆင့်။ နတ်နန်းမြင့်သို့။ ဆင့်ဆင့်နှုပျို့။ဆောင်ထပ်ခါမိုးတော့၊ ရွှန်ရိုတဲ့ရွှေအလျှံမှာ။ ကိုးမျက်ပျံကျောက် ရောင်နှင့်ထွေးသော်ကြောင့်။ ရှုမြင်သူစိတ်ကြည် အေးပါလို့။ ငေးလောက် တယ်၊လေး နော် တော့ လေးလေး။

အပျို့တော်နှင်းမိန်ဆို၊ ။ရွှေမုဋ္ဌောရင်ပြင်တော်မြတ်မှာ။ ပျော်ပျော် ပါးပါးလှမ်းချီတော်မူလာခဲ့။ ဆောင်ကြာရံနန်မြေသို့ရောက်တော်မူ လာပေါ့ထိပ်ထားရယ်။ ညီလာခံကွဲဆဲအခါမို့၊ အတွင်းတော်များမှာလဲ။ တယ်လို့တိပ်ဆိပ်နေတယ်၊ ခရီးရောက်မဆိုက်၊ မောလဲမောပမ်းတော် မူသေးတဲ့အခါကို။ တဖြေးဖြေးမှသိဟာ သနန်းခွင်သို့။ လှမ်းဝင်တော်မူပေတော့။အမောအပမ်းဖြေတော်မူပါဒရုံးဝှိပ်ထားဘုရား။

ဥမ္မာဒန္တီမိဖုရားဆို။ ။ရေ်ကံသင့်မြတ်လှပေါ့။ခရီးရောက်မဆိုက်မောပမ်းတော် မူသေးတဲ့အခါ။ တဖြေးဖြေးမှအတွင်းတော် သို့ဝင်တာပေါ့။ အမော အပမ်း ဖြေအောင်သောက်တော်ရေကလေးများသုံးဒရုံးမယ်၊ ။သုဝဏ္ဏပြဿဒ်များက။ငှက်မနားရွှေညောင်ရွက်ကို။ လေသက်တဲ့အသံနှာခံကြဒရုံးရို့။

တခန်းရပ်။

စစ်ကိုင်းမြို့တည်၍။ဘုရင်မင်းပျောက်စခန်းထဝေ၊ ။နန္ဒိသေန။ပိဒုရနှင့်။သေနကထုံး။ဆန်းညာဏ်မလှည့်။သိမ်းမှန်ကိုကြည့် တတ်တဲ့။ ပြည့်ထက် ရုံးတို့။ ။သုနာပရန်။

www.burmeseclassic.com

တမ္ဗဒိပ၊တိုင်းရဋ္ဌဟု၊ ဗေယျာပုရီ၊မြို့မှာနီ တွင်၊ ဆယ်ထိမင်ကျင့်၊လင်းလင်းပွင့်၍၊ အခွင့်ညီစွာ၊ ဖြူရိပ်ကာ၊စည်လာမပျက်ရိုးလေသည်၊ ရှေးနည်းမပျက်၊ သိဟာထက်ဝယ်၊ ကိုးမျက်ရတနာ၊ ထိန်ထိန်ဖြာလျက်၊ ရာဇာဘိသေ၊ သဏ္ဌာလေဟု၊မုဋ္ဌောစာဂီ၊ ဤသုံးလီနှင့်၊ အညီတင့်ရွှန်း၊ ဘိသိက်သွန်း၍၊လေးကျွန်းလယ်ခေါင်၊မြင်းမိုရ်တောင်နှင့်၊တန်ဆောင်မန်တိုင်၊ မယိမ်းပိုင် သကဲ့သို့၊ ခန့်ခိုင် ဖုံစွာ၊ ဝေနေ ယျာကို၊ မေတ္တာအေးကြူ၊သိမ်းပိုက်တော်မူသောကြောင့်၊မညှိုးသကနတ်ပန်းသည်၊သိတာစမ်းတွေ့ဘိသကဲ့သို့၊ ချမ်းမြေ့သာယာကြကြောင်းကို၊ ထပ်လောင်း၍ မေးဘွယ်မရှိပေဘူး၊ သို့ရာတွင်၊ ညီကလေးသတိုးစောလှကို၊ ရာမညတိုင်း၊တလိုင်းတို့မှာနေသို့၊နယ်ပုံတော်မှတ်ချေထို့၊ ခိုင်းစေတော်မူလိုက်သည်များ၊ပြန်လည်တော်မူသေးဘူးလာမောင်ကြီးများ၊

မပြန်လည် သေးကြောင်းကို၊ ဆိုင်ရာဝန်က သံတော်ဦးတင်၍၊ဋ္ဌင်းမင်းကြီးနာရီချ၊ ၊ကမ္ဗုထီး၊ကမ္ဗထီး၊သူရိယထီး၊စန္ဒထီး၊ ဗိသုကမ္မထီး၊ အာဒါပထီး၊ပဒုမထီး၊သမုထီး ဤထီးရှစ်စင်းတို့သည်မင်းတို့ဆောင်းအပ်သောကြောင့်၊ ရာဇဆတ္တကဟူ၍သမုတ်၏၊ဆဲ၊ရာဇဆတ္တကံ၊ထီးရှစ်ချက်က၊ ညောင်း ရွက်သံကို၊ နာခံ၍တမွေး မိတ်တော် မူအံ့ မည်လုကြီးများ၊

တခန်းရပ်၊

သတိုးစောလှမင်းသားသည်၊ ကုသိမရဋ္ဌတိုင်းပုသိမ်မြို့မှ၊ဥမ္မာဒန္တီမိဖုရားကြီးမွေးစားတော်မူသော၊ ဇာချသိင်္ဂ သိမကလေးနှင့်၊ မေတ္တာတော်မှ ၊ မြိုင်တွင်းကဗျက် လ စေ၊ ၊မင်းသားဆိုပိုးဒယာသံ ၊မတောင်ဂ နှန်း အလိုက်၊ ၊မျက်နေ့ဇာကွင်းမှာတော့၊လင်း၊လင်းလေးလေး

www.burmeseclassic.com

ရောင်ထိန်ဝါ။တောစပ်ခါ။ရိပ်သာညို့ညို့မှိုင်းပ၊ထို့။ရှုတိုင်းလေးသာယာ သာယာ။ လွမ်းဘွဲ့ ဂန္ဓာ။ ကြာမျိုးလေး ရုံစွာရုံစွာ။ လွမ်းတဲ့ကန်မှာ။ ငွေစင်ပမာ။ရေရင်ဇလာ။ ဖြာဖြာရက်သွယ်ဖြန့်း တယ်လေဗျာ။ ဧးချမ်းလေးစွာရ။ ဝါဠုရွှေသဓါ။ အကဲပြောင်ဝေ။ပုလဲရောင်ချေ၊ သောင်ခြေပုိအကွေ့မှာ။ ချမ်းလေး လေး မြွှတဲ့။ ကျောက် တွင်း ရေသီထာ။ ဆုမွန်တောင်း။သုဝဏ်ကောင်း။ လောင်းမြတ်စွာ။ရွှေနွယ်ကြိုး။ရေသယ်ပိုး။အိုးချရော။သောင်းသောင်းညံ့ခါ။သမင်သားနှင့်ခင်ရှေ့။ရွှေမှုားထိတာ။သည်တောထင်ရှဲ့ဗျာ။

မင်းသွီးဆိုဂင်းအသံ။ ။ပန်းရွက်ညှာရှုံးပါတဲ့။ကုန်းမော်ကွေ့မှာ။ ကျောင်းဝိပာ။ သာယာရိပ်သင်ခမ်း ရယ်နှင့်ခမ်းရယ်နှင့်။မဂ်လမ်းကိုမျှော်ခါမျှော်ခါ။ ကျိုးထိုပျော်ရှာ။လူလေ့ကိုရှောင်ခွါရှောင်ခွါ။ စောပါ ရိမယ်မှာမယ် မှာ။ အပိုမာန်ပါ။ နှစ်ကိုစံရာ။ သံဝါပုိအခင်း ငယ်နေ့ တော်။ သန့်ရှင်းလေးစင်ဖှာ။ မြူမှုမငြိတွယ်။ ပတ္တမြား လျှံဖြာ။ သိကြား စံရာ။ ကျောက်ဖြာဗဏ္ဏုတင်း တယ်။ သက် ဆင်းလေးခါပ။ မြတ်သါးဆက်ရတယ်။ဝေမှေါင်ရှင်း၊ရွှေရောင်ဝင်း၊ဆင်းနွဲ့နယ်။ ဒိဋ္ဌာန်ချော၊နိဗ္ဗာန်စော။ ဗောဓိနွယ်။ ငွေသဲသောင်စွယ်။သမင်ပေါင်းနှင့်မောင်မောင်။ခွေပြောင်းဗျာကြွယ်၊သည်တောဟုတ်လိမ့်မယ်။

မင်းသားဆိုဗုံကြီးသံ။ ။ရွှေသမင်မိဂါရ တို့နှင့်။ လောင်းသုဝဏ်မှူးတော်ခပါတဲ့။သဲသောင်စဝါဠုကော။ ပတော်ဖြုမြေဇာမျက်ကယ်နှင့်။တဘက်မှာကွင်း ပြောင်လပ်ပါထို့။ ရှုမြင်သူသဲ့ဖို့ပြတ်အောင်။တောစပ်လျက်နေ့လေ့။

မင်းသွီးဆိုလွမ်းချင်း။ ။စာမဘွဲ့နိုင်ဘုဘေ့။ဝါလဲ့လဲ့ကွင်းပြင်။မြက်စိမ်းငယ်လွှင်။ ရွှေသ မင်မိဂါရ တွေနှင့်။ သုဝဏ္ဏဗောဓိနွယ်ငယ်။ရေသယ်ခပ်တဲ့မြိုင်ပေလေး။ ။လောင်ဆင်းသံညှပ်။ ။သဲမြေသဲမြေသာက။အိုလေးလဲရွှေခါ။ဗျာပါ

www.burmeseclassic.com

မှိုသည့်ခင်း။ရာဇာသီလိမင်း၊ပစ်ခွင်းနှံ့သ။ သလ္လဒွေ့ဒါတ်ရာ။ မြတ်လောင်းတော်မှာ။ကြုံရပိဘာဂ၊ ပ။ကာယ၊ဗျာခ၊ကြုံရပိ ဘာဂ၊။ ၊လွှမ်းချင်းပြန်ကောက်။ ။စိမ့်နုဒိုငယ်၊မပတ် ချမ်းမြ။ငွေသောင်စမတော့၊ကြုံရတဲ့အခြေ။ ပြောင်းပြော့ခါ ရွှေခဲ့ပေါ့။မွေးမေနှင့်ဘာဝိတာငယ်။ ကျောင်း ဝိဟာရိပ်သင် ခမ်းဆီက၊ မျှော်တမ်းခါအချိန် ထောက်ပါလို့။ သားသုဝဏ် လာမရောက်သေ်ကြောင့်၊စိတ်နောက်တယ်လေး။ ။ယိုးဒ ယားပတ်ဆစ်ချိုး။ ။ဟိုခွင်။ရှိခင် တန်း၊ ဝိ ဟာ ကျောင်း သင်္ခမ်း။လွှမ်းတဲ့လွှမ်းဘွယ်သာ။ပန်းတဲ့ပန်းနွယ်ဖြာ။ သိင်္ဂါ ရ။ စိန်ဇာကြွလျှမ်း။နွဆန်းရှုခန်း၊လမ်းဆွယ်ကအေးမြဘွယ် ဆောင်၊သက်ဇောရွှောင်။ ငှက်ပြော မျှောင်။ ရစ်လည်လည် နွှာ။ကျားရော ဗိုင်ပြောင်၊ သစ် မည် ဇည် ပေါ်။ ဝါး တော မှောင် မှောင်၊ဖူး။ ခေါင်။ဝေ၊မြိုင်၊ ပင်ချင်း ဆိုင် ထို့။ သစ်၊ တော်။သစ်အယ်။သစ်ဒန်းနွယ်တို့။ ကွန့်ဆန်း ညွှန့်လန်းရှက် သွယ်၊ထိုင်မောမြိုင်တောကကျယ်၊ ။ထိုင်မောမြိုင်တော ကကျယ်။

မြိုင်တွင်းကံထွက်လှာသောစ ခန်းရပ်၍။ သဘင်ထုံးစံရှိ သည့်အတိုင်း။စာဆိုနှင့်သံပျက်လက်စွဲတို့။ ရယ်ရွှင်မှ ပြော ဆိုကြပြီးလျှင်။မင်းသားကောက်၍ပြောရန်၊ ။ရာဇဝသား တိ၊ကျမ်းအညီနှင့်။ လမ်းမှိမကွာ၊ ခစားလျက်ပါ ကြ။ မင် စာနှင့်တကွ။ကျိုးကန်းမတို့။ ။သုနာပရန်၊တမ္ပဒိပ။မြန်မာ့ ဦးစွန်း၊ တရာ အဆွေ။ ပနာခြွေ၍၊ နေ့လိုထွန်း။ လေးကျွန်းဗ ဟိုဋ္ဌ၊တောင်မြင့်မိုရ်တွင်။တိမ်ညှိရစ်ဆိုင်း၊အယုဇ္ဈတိုင်းကဲ့ သို့။စစ်ကိုင်းနဂရေ၊မြို့ရွှာနေမှ၊ ဘုန်းဝေနောင်လှ။ ဇနီခွဲက။ ရာမညတိုင်း၊တထိုင်းဦးစွန်း။ပါယ်အထွန်းသည်။ကျယ်ဝန်း ဘယ်မျှ။သိသာရအောင်။ညီလှဥပရစ်၊ နယ်ပုံတော်သင်ချ ဟု။ ခွန်းလှစ်သာကြည်၊ စေလိုက်သည် ကြောင့်၊ ပြည် ငယ် တိုင်းငှယ်၊စနပုန်ကျေးလက်။ပါယ်အကွက်ကို။ ပျက်စေရ။

www.burmeseclassic.com

နယ်ပုံတော်သခဲ့တယ်။ ရှေးက ဆု တောင်း။ ကိုတော်မြတ် ဘောင်းသော်ကြောင့်။ မင်းပေါင်း ဦးညွတ်။ ချမ် ခြင်းလွတ် သည့်ပြင်။ထွန်းမကိုနိုင်စိန်။ မြို့ပုသိမ်ကံ။ ရာဇိန်သမုဒ္ဒ။ မင်း ဂေါသသည်။ ပပလွဲဝင်း။ ရင်သွေး အစစ်။ ထင် တွေး ချစ်။ သစ် ယင် မင်း သို့။ ကြော့ ရှင်း သက် ရ။ မယ် ဇာ ရု တဲ့။ နှုတပြည်သူ။ဆက်သတော် မူလိုက် တယ်။ ဥဏ္ဏဂူနေ ရောင် လျှပ်ထာကြောင့်။ဇလပ်ဖြူပုံအ သွင် ကဲ့သို့။ ရွှေဖူး ပြင်သဝါ နှုကလေးမှာ။ချွေးအုရုတွေစိနေလိုက်ထာ။မောပန်းတော်မူရှာ ထင်ပါရဲ့၊တယ်သနားစရာ ကောင်းပါက လား မောင်မင်း။ ကိုတော်မြတ်တိုင်ပင်တော်မူဒုံးမယ်။ ။ရေစမ်း မခ။ ခွေ နွမ်းလျှ။ပန်းမြဒါရူ။ ငွေစကျ်ာသိန်။ ရွှေမျက် နှာမှိန်ဟဲ့တဲ့။ အို ဗျို။သိန်မြို့သူမိမိ။မျက်နှာတော်များအိုဟဲ့ခြည့်၊ ခလိုတော်ပါ မကျပြန်သလဲဗျို။

ဇာရှုသိင်္ဂိ ဆို၊ ။ရှ မှာသတိ ရ တော် မူထင် ပါရဲ့။ အခ ကျင်ထင်နှင့်မယားဆိုတာ။ ပြောစရာ ရှိပြော၊ ဆိုစရာရှိဆို။ တိုင်ပင်စရာရှိတိုင်ပင်။သည့်လိုသာမှပေါ့။ ကိုတော်တို့ဌာန ကိုမှမရောက်သေးဘူး။မျက်နှာထားတော့်ကြီးလွန်းလို့၊စိတ် ငယ်တာနှင့်အလိုက်အထိုက်နေရတာဘဲ။ အကြောင်းတော် ပါစဆိုတာ၊လင့်အကဲအလေးကိုလဲ မယားကခတ်ရတယ်။ မယား အကဲ အလေးကိုလဲ လင်ကခတ် ရတယ်။ ယခုမှာ တော့။ ရွှေသိန်မြို့ နဂရ ကထွက် တော် မူလာ ကတဲက။ တ ခွန်း မှခေါ် တော်မူ တာမ ထူး ရသေး ပါဘူး။ ရိုးစင်း လွန်မှ ထွန်ချတယ်ဆိုချင်ဆိုတော့။ ဘုရားနှမ လေးကိုဖြင့်။ မောင် မောင်ရိုးရိုးမတ်မတ်ကြီတော် မူမထင်ပါဘူး။ ရွှေသိန်မြို့နဂ ရမှာစံတော်မူတဲ့။ ဘုရင်ရောဇာမင်းမြတ် နှင့်ဥမ္မာဒန္တီမယ် ဘုရားတို့က၊သါးတော်ရင်းသွီးတော်ရင်းမဟုတ်သေါ်ထည်း။ သားတော်ရင်းသွီးတော် ရင်းကဲ့သို့ပင်။ သဘော တိုင်းစား တော်မူပါရဲ့ဆိုပေမဲ့လဲ၊ဝမ်းနှင့်မလွယ်၊သါးမမယ်တဲ့၊လယ်

www.burmeseclassic.com

လိုက်ိုးစါးစရာမမြင်လှဘူး။ရွှေကိုင်မြို့နဂရက။သတိုးစေါလှ မောင်မောင်နှင့်။မေတ္တာတော်လှံမိရင်ဘဲ။ပြေဘ်တခါဖြင့်မှိုရို စရာအားကိုးစရာရပေပေါ့။ထို့ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိလိုက် ပါ။ပေါင်းဘော်စနှစ် ရက်သုံးရက်လော် ကဖြင့်။ ဖြောင့်မတ် မှဲ့ လက္ခဏာ ရှိပါရဲ့။ ယခု ပေါင်းဘော်ကြ ထို့။ သုံးလ လေး လလောက်ရှိလျှင်ဘဲ။စကားတမျိုးပြောထို့။ရွှေမျက်နှာတော် ကြီးကို။တပုံတခန်းထားတာကြောင့်။မောင်မောင်နှမဖြင့်အ လွန်အားငယ် တော့တာဘဲ။ သည် အဖြစ် သို့ရောက်မှဖြင့်၊ ကျားသနားမှန္တားချမ်းသာတော့မယ်။ ယခုဖြင့်အမှုတွေလွန် ကုံ ထို့။နဲ့နဲ့ကလေးမှမမော်ဝံ့ပါဘူးဘုရင့်။

သတိုးဧောလှမ်ငင်းသားဆို။ ။ခက် လိုက်ပါဘိဗျာ။ ရွှေဘူး စာသ။ အကြောင်းတော်မှုကြတာ၊သုံးလေးလပဲကြရှိမှ။ဝါဒ တော်သူငယ်ပြန်ရအရုံးမယ်ထို့။မထင်ကောင်းတါတွေမထင် ပါနှင့်။မိမိအပေါ်မှာ။မတော်မတရားတဲ့အကြံကိုဖြင့်။ ဘယ် တော့မှမကြံမိပါဘူး။ သည်တ ယောက်ဆို။ တုယောက်ပါ ဘဲ။ အေးအေးသာလိုက်ခဲ့ပါဗျ။ ရွှေစိတ်တော် မငယ်ပါနှင့်။ မောင်မောင်ကတော့။သည့်ပြင်မင်း သားများထို့။ ကန္တဲ့ကရ မပြောချင်လို့ပါ။ နှမတော် မိမိကို။ မချစ် ခင် မရုံ မက်လို့မ ဟုတ်ပါဘူး။

ဇာရသိဂ်ိ မင်းသို့းက။လက်စွဲကျိုး ကန်း မကို ခေါ်၍ ပြော ရန်။ ။အိုရှင့်ကိုကျိုးကန်းမရဲ့။ ကျွန်မကလဲ လင်ပေါ်မှာ ချင်။မောင်တော်ဘုရား ကလဲ။ကန္တဲ့ကရ ပြောလို့မ ချော့ချင်။ မချော့ချင်ရှိပါစေတော့။ သဖြန့်စမှာတန်းစကလေးများနှင့်။ စိန္တေပျမြတ်ဖျားမှာ။ သစ္စာတော်ထားသံကိုကျွန်မကကြား ချင်တိတ်ယ်။သဘောအလိုက်ပြော ပရစေတော့။ မောင်မောင် ဘုရားနှင့်အကြောင်းတော်မပါခင်။ အပျို စင်ကာလကဘဲ၊ သိချင်းစာကလေးများကိုအာ တော်ဝါ သနာရှိသော ကြောင့်။

www.burmeseclassic.com

တယ်လို့မှတ်ချင်သား ချင်တယ်၊ မောင်မောင်က။ဝါသနာရှိတော်မူမထင်ပါဘူး။

လက်စွဲကျီးကန်းမပြော။ ။သခင် မက လေးကလဲကိုတော်.အပေါ်မှာချွဲချင်တာမချွဲရလို့စိတ်ဆိုး၊ဘုရားကျွန်တော်မျိုး ကလဲ။ သည် ဇာတ်ရေး တဲ့ဆရာကို စိတ်နာ။ တမျိုးစိတပုံစီခက်နေကြပကောထိပ်ထားတယ်။

မင်းသ္မီးဆို။ ။ဘဲ့နှယ့်ကြောင့်စိတ်နာရသတုံးရှင့်ကိုကျီးကန်းမရဲ့။ဇာတ်ရေးတဲ့ဆရာက။ ကောင်းမွန်စွာစီရင်၍ပေးတာကြောင့်၊ရှင်တို့ကျွန်မတို့အားလုံးဘဲ၊ထင်ပေါ်ကျော်စောစွာ ရှိခဲ့ကြတယ်။ စိတ်ဆိုးစရာ အကွက် မဟုတ်ပါကလားရှင့်ကိုကျီးကန်းမရဲ့။

ကျီးကန်းမဆို။ ။ခက် လိုက် ပါ ဘိ ထိပ် ထား ရယ်။ ဘုရာ့ကျွန်တော်မျိုးကို။ယခုတတွတ်တွတ်ခေါ်နေတဲ့။ ကျီးကန်းမဆိုတဲ့အမည်ဟာ။သည်ဆရာမမှည့်ဘဲ။ ဘယ်အိမ်သာကြားကပြန့်လွင့်လာတာလဲ။ ဘုရားကိုရှူးပါစေ့ရဲ့။ ။လက်စွဲတော်ခင်လုပ်မစါးချင်ဘူး။မျက်နှာမရှိတဲ့လူကိုဖြင့်။တသိတ်ပဲနှိပ်စက်ချိုးပဲ့ချင်တယ်။

မင်းသ္မီးဆို။ ။ကိုကျီးကန်းမလို့ခေါ်တါကို။ရှင်ကတယ်ရှက်သလား။ လက်စွဲဆိုတာသည်ပုံဘဲနာမည် ပေးရတယ်၊ တချို့များကြာပေါ်တောင်မှည့်ကြသေးတာကဘဲ။

ကျီးကန်းမဆို၊ ၊ထိပ်ထားကပါ။ဝိုင်းမနှိပ်စက်ပါနှင့်။ သူများမှာအသီးသီးနာမည်မှည့်ကြတာ။ ရွှေလုပ်ကြီးတဲ့။ သခင်မစေ့စေ့တွေးကြည့်စမ်း။ဘဲ့လောက် မော်တဲ့ နာ မည်လဲ၊ ဘိုးထင်ကြီးတဲ့။သာကီတဲ့၊နှော့တော့တဲ့၊ မောင်ဆော်တောတဲ့။သူတို့နာ မည်တွေဟာ အထက်က ခြည်းဘဲ၊ ဘုရားကျွန်တော်မျိုးနာမည် မှာတော့။ ကျီးကန်းတောင်မှလဲ၊ကျီးကန်းထီးမဟုတ်ရ သေးဘူး၊ ကျီးကန်းမတဲ့။ ဟာပြော မှုင်းပြောရင်းစိတ်ပျက်ပါဘိတော့လေ။ဘုရားရှူးပါစေရဲ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းသို့ဆို။ ။စိတ်ကျေပါတော့ကိုကျီး ကန်းမရယ်၊ ဆရာကနာမည်ဆန်းအောင် ကြံတာနှင့် တူပါတယ်။ လူနှင့် နာမည်နှင့်လဲအလိုက်သားကဘဲ။ပါစိတ်ပျက်ရမလဲ။ ။သို့ရာတွင်မောင်တော်ဘုရား ရွှေဌာန်းသံကို၊နာခံတော်မူပြီးလျှင်၊ သေလာရစ်ပိုင်း။ မြို့စစ်ကိုင်းသို့။ ဒေါင့်တိုင်းကရွှေမိုးစည်းညွှတုန်းကို။ စိမ့်ရိုတဲ့တောင် ခပမ်းမှ။ တဖြေးဖြေးလှမ်း တော်မူရမယ်။ စခန်းကလဲအပုံများ ပေ သေး တယ်။ စာတတ်သွား ကျယ်လို့မတော်ဘူးရှင့်ကိုကျီးကန်းမရဲ့။

သတိုးစောလှမင်းဆို။ ။ကျီး ကန်း မက။ပါ များ ထန် နေပြန်ပါလိမ့်။ နာမည်မ ကောင်းလို့မခံ ချင်တာဖြင့်၊ စာတတ် ရေးဆရာကို။သံပံစာ ပေးပါလား။ ဇေါက်မဲ့ ကြောင့် အော် ကျယ်အော်ကျယ်ပြောနေရ သေးသလဲ။ ပုဏ္ဏန်ထောင် တပ် မြေက။ဆရာမောင်ဖေါ့ရေးလိုက်တဲ့ဟံသသိဂ်ြဖြစ်စာတတ်က လေးထဲမှာ။ မူဆိုးနေ့ကလိုက်တဲ့ခွေးကို။ဖျူးညှိလို့တောင် မျှည့်သေးရဲ့။မောင်မင်းပါ ရှက်စရာရှိသလဲ။

လက်စွဲကျီးကန်းမဆို။ ။အညာကျေးတောကငဖျူးမဲ ဟာ။ပဲစားပြောင်းစားမို့သင်းမရှက်ပေမဲ့။ဘုရားကျွန်တော် မျိုးရှက်ပါတယ်ဘုရား။သည်နာမည်ကိုလွှဲတော်မူပါ။

မင်းသားဆို။ ။တိုင်းပြည် တော်အောင် ချာ ကျတော့ မှ။လဖက်ထုပ်များကမ်း၍။အမည်လွှဲပေးရမှာပေါ့။ ။သို့ရာတွင်၊ ဇာရုန္ဒနီကျောက်။ ပြောင်တ ဝေဝေ။ ရောင်ထွေထွေ နှင့်။တောင်ခြေအောက်က။ မြန်းရှောက်၍သာ။ စခန်းတော် ချွါကြစို့။မြေစာပန်းဂမုန်းပန်း။ဇာလပ်တာဝေယှက် ကုံးလို့ မို့။ငွေကြက်ရုံးတန်းနေ့လိုက်ထာ။ လမ်းလုံးဖြေ့ပြီးလျှ။ ပန်း ပေါ်တဲ့သည်ဟောမာက။လိုရာကိုခြွေသီကုံးပြီး လျှင်။ခင်းထိုး ပြည့်ပန်ခဲ့ပေတော့။အောင်နက်သံရွှေ ပြည်ကြီးကို။ မိုးလွှယ် အောင်လှမ်းတော်မူကြစို့။လက်စွဲတော်မင်းစာကူး။ကဗျာနှင့် စိကုန်း၍။အသုံးတော်ခံခဲ့မောင်မင်း။

www.burmeseclassic.com

မင်းစာသံချို။ ။ကဗျာညာဏ်စာနှံ့ လိုပြုရမှာဖြင့်။အပါဒါန်အာဒါရတွေနှင့်။ကိရိယာညှိခါသတဲ့ပြင်။ ဂိုဏ်းရှစ်ဝရုံလင်စွာ။ရှင်းမလစ်အောင်ပ။ ရှင်းစစ်ခါရပ်ရွာကျေးမှာလှ။လင်းသစ်စွာဇာတ် စာတေးတို့ကို။ ရေးတဲ့ဆရာ။မှန်သဘောကိုလှ။ပြန်ပြောခါထုတ်ဖော်လှစ်ရမှာဖြင့်။ သည့်ခေတ်သည်အခါမကော့။ ဇာတ်စာဆို တူတူ မှတ် ထာကြောင့်။ နောက်ထပ်ခါတယ်မထုတ်ချင်ဘု။ သေးနှုတ် သူခါနာငတ်တွေက။တဲ့စပ်လို့ပြိုင်ရှင်လာ။ရယ်စရာပေဘဲ။ ပမာခင်းရင်ဖြင့်။လမင်း ကိုဟောင်တဲ့ခွေးလိုပ။ အရေး ပုံသည်ခါဆိုက်ချေပေါ့။စာတိုက်တွင်ညာဏ်ကွန့် မြူးသည်ဟု။ အမျက်ပိုနက်ညှိဖူးတို့မှာဟယ်။ရှူးတဲ့ငမွဲ။

မင်းသားကောက်၍ဆို။အိုကြော့ဆုံးမေအလိုက်။ ။အိုဇင်ပန်းခိုင်။ခွေယိုင်လို့နွမ်း။မောင်ခင်ထမ်းပမယ်။ ။မင်းသ္မီးဆိုရင်းအဆက်။ ။ရုံတော၊ဟောလေလေ့ကန္တာနယ်၊မောပေမဲ့။ လိုက်လေလေး လိုက်ပမယ်။လေး ·တော်လိုက်ပမယ်။ ။မင်းသားဆို၊ရင်းအဆက်၊ ။ရွှေထမီ၊ဝေသီလို့ဖါးတယ်လေးဖါးတယ်လေး။ရွှေခါးရင်ဆီမှာ။ဆွဲပင့်လို့တင်လေလေး တင်လိုက်ပါ။လေးဗျာတင်လိုက်ပါ။

မင်းသ္မီးသုံးထပ်နဘောဆန်းကောက်၊ ။ထားခင်ကလျာ၊သွားရင်မကွာ။ခါး တွင်ပဝါကိုစီး ပါလို့။ ခိုင်ဇင်စကဝါ။ ကြိုင်လွင်နသာ။ မြိုင်ခွင်ဝနာ ကြီး မှာလှ။ ခရီး လေစင်တိုက်။ပျော်ပိုက်ခါ ရှင်။ငုမြိုင်ခွင်။တူမြိုင်ယှာင်။ငွေမျက်ဖျော်လဲထိမ့်တွဲခါငင်။ရွှေလက်တော်ရှိလို့.ဆွဲပါရှင်။ ပတိုပင်သည်ပင်ခိုဝင်လေတော်ခိုဝင်ခါနား။မြတ်ပါးမှါ၊နပ်ခါးကုန်ပြီ။အငွေတွေများတာကြောင့်တော်။ ရွှေအားကျုံ့လို့၊ စမ္ဘာယ်ခိုနှင့်၊အိုလေးအလွယ်ကြည်ခွင့်။စမ္ဘာယ်ခိုနှင့်နုံ့သာမိန်းအို။ဖျော်လိမ်းလေးမိရင်လိမ်းလေး မိရင်ကြောက်ရတယ်၊ထုံအချယ်။ရုံ့နှစ်သွယ်။ ငုံ့စမ္ဘာယ်ဖူး ကို။ ညွတ်နှုန်း ညွှတ်ဖူး။

www.burmeseclassic.com

ဇွတ်ရူးခါတွယ်တဲ့မောင်။ ချစ်ခင်စိတ်အပြေ။ လစ်လျှင်တဆိတ်မမေ့။ယစ်ချင်တဲ့အဆိပ်အငွေ့တွေကြောင့်။ သစ်ပင်ရိပ်တွေ့ရင်မယ်ကရှောင်။

မင်းသားဆို ၎င်း အာသံ။ ။ညက်အာသဝါ။မြွက်စကလာ။ ရှက်စရာကောင်းပါဘိ။ထူဖို့နဲ့သာ။ မြူထို့မကွာ။လူတို့ခံမွှတာအကြောင်း ကိုလှ။ မောင်း လေ ခတ်ပါ ထို့။ ကျော်သည့်ပုံ့နှယ်။မူမဘွယ်။ ဖြူစမ္ဘာယ်။ ခင်ခင်မင် ချက်ကြောင့်မြွက်ဝံ့တယ်။ယင်ယင်ပင်ခက်ကရှက်ဘူးကွယ်။ ။မင်းသို့ကြ။စကားဖြတ်၍ပြော။ ။ကိုက လားကျူပ်ကိုမရှက်ဘူးဆိုတာ။တော်ပါပေရှဲ့။ ပုဆိုး မရှိတဲ့လူကလုံအောင်ထိုင်ပါဆိုသလို။ရွှေသိန်မြို့နဂရက ထွက် လာကတဲက။ နေခံတော်ကကျေးကျွန်များရှိပါတယ်မောင်မောင်ရဲ့လို့။ရှိမိုးတောင်းပန်တာတောင်။ သည်းခံတော် မမူနိုင်တဲ့ကိုနံပိန်ရယ်။ယခုမှကိုကရှက်တော်မူရှာ သတဲ့ လား။ အကြောင်း တော်ပါစကတော့။ရိုးပုံရိုးလက်မျှတေတေနှင့်။ ကို့ထိုဆန်းပြားတဲ့လူဖြင့်။ရှိမယ်ထို့တောင်မထင်ပါဘူး။ အစားအသောက်မှာလဲအစားအသောက်မို့ဆန်း ပြားတယ်။ အဝတ်ပုဆိုး ဝတ်ပြန်ကော။အဝတ်ပုဆိုးမို့ဘဲဆန်းဆန်းပြား ပြားဝတ်ချင်တယ်။ အစစအရာရာမှာလိုက်ပြီးတော့ ဆန်းပြားတဲ့လူမို့။ လူဆန်းကြီးမှန်းသိပါပေါ့ကိုရွှေဆန်းရဲ့။ယခုမှကိုက လူမိုးကလေးမလုပ်ချင်ပါနှင့်။

မင်းသားဆို။ ။နူတ်သီးကောင်းလျှာပါးနှင့်၊တယ်အပြောအဆိုပက်စက်တဲ့မိန်း မကို။ နူတ် ကမထွက် လေနှင့်၊ထွက်ပြီဆိုမှဖြင့်။အပိုအရှုံထွေကများလိုက်ထာ။တယ်ရှက်စရာကောင်း။ သည်မိန်း မကိုဖြင့်ရှင်းကွာတော်မူခဲ့မှတော်တော့မယ်၊ဘယ်မတာ်။ ကျီး ကန်း မတိုကောမရှိ ကြဘူးလား။ ။ရှိပဘုရားလိုက်။ ။မင်းသားဆို။ ။သည်မိန်းမကိုဖြင့်မော်မင့်သခင်မပေါင်းထိုဘူးငယ်ကျွန်ရယ်၊ဖြတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမျှားရေးရအောင်၊ ကလောင်တန်နှင့်မှင်းအိုးမျှားပယူခဲ့ဟဲ့ မောင်မင့်၊ ရှင်းဖြတ်တော်မူလိုက်မယ်။

လက်စွဲကျိုးကန်းမဆို။ ။ကလောင်တန်ဖြင့်ပါရဲ့ကိုတော် ရယ်။ မှင်အိုး လောက် သာလိုတော့တယ်။ နှစ်ဦးသဘောတူညီညီညာညာကွာ ရှင်းတဲ့အမှုဖြစ်သောကြောင့်၊ရင်းအချက်တွင်၊ ထိပ်ထား သခင်မက။မှင်အိုးတလုံးထုတ်ပေးပေဘုရား။

မင်းဘွိုးဆို၊ ။မပေါင်းလိုထိုကွာတာကွာပါစေတော့ကိုကျိုးကန်း မရယ်။လူမနိုးတဲ့တော ကြီးထဲ မှာ။ ဘယ်ကလာထို့မှင်အိုးအခန့်သင့်ရနိုင်ပ မတုံးတော့။

ကြီးကန်းမပြော။ ။ထိပ်ထားကသာ၊ထိမ်ကျန်ထိမ်ကျန်ထားတယ်။ကိုတော်အရှင်ကပြောတော့။မှင်အိုးမှကွဲကော်ဘူးဆို့ကလေးပိတ်လို့တဲ့။

မင်းဘွိုးဆို။ ။ဟဲ့အသေကောင်။သေမင်းငင်၊ သူမို့ကြီးကြီးဘန်ဘန်။ရှက်စရာတော်။တကတဲ။

မင်းသားတေးချင်းပြန်ကောက်။ ။ညက်အသ့ဝါ။ ဖြွက်စကလာ။ရှက်စရာကောင်း ပါဘိ။ ထုံ့ဖို့နုံ့သာ။မြူလို့မကွာ၊လူ တို့မြွာအ ကြောင်း ကိုဖ္ဖာ။ မောင်း လေး ခပ်ပါလို့ကျော်သည့်ပုံနှယ်။ မူမဘွယ်။ ဖြူစမွာယ်။ ခင်ခင်မင် ရက်မို့မြွက် ဝံ့တယ်။ ယင်ယင်ပင် ခက်က ရှက်ဘူး ကွယ်။အသွယ်သွယ်ချင့်ရွှယ်လေးဗျာချင့်ရွှယ်ပါဘဲ၊ မြိုင်ထဲမှာထိုင်လှဲ့လို့သာ။ မူပုံတွေသပါလို့မိန်း မမယာ။ ရွှေပဝါ နှင့်။ အိုလေး ပွေ့ဗျာ ပါဆင့်။ ငွေနုံ့ သာမြင့် ရှုကြွေပဒို အ ကိုင်း မှာ၊ ခြည်ဆိုင်း ခါမာန်သုံ၊ ကြိုးဆွဲ ချခါသေမည့်ပုံ၊ လှိုက်တုန်။ ပတိုက်ရုံ။ ရှိုက်ချနဲ့ရင်ကိုနှက်တယ်။ အိုခက်။ ညိုညက်။ မိုရက်နှင့်ခွေပြော့လွှယ်။မဝေးသက်သေပြ။ အဆွေး ခက်ပွေဖွာသလို။စတွေးမျက်ရေကိုသလို့ငိုတဲ့မယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းဘွဲ့က။ လက်စွဲကြီးကန်းမကိုပြော။ ။အို ရှင့်ကိုကြီးကန်းမရဲ့။ သည်လူကိုဖြင့်ကျွန်မမပေါင်းနိုင်ပါဘူးလို့၊ တကဲ့အဟုတ်အ ဟုတ်များကွာမယ် ဆိုမှဖြင့်၊ တော်ရာကိုတိမ်းရှောင်လို့သူနေလိမ့်မယ်။ အချိန်တန်ပြီဆိုမှဖြင့်၊ ပြောမရဆိုမရနှင့်။ ပုဆိုးကလေးကိုခေါင်းမီးခြုံလို့သူလာတော့မယ်၊ လာပြန်ပြီဆိုမှဖြင့်လဲ။ ဩြော်ငယ်ကချစ်အနှစ်တရာမမေ့သါတဲ့၊ အစစအရာရာမျိုးကိုလိုက်၍စါနာတောနှင့်။ နါနာကြီးကြီး မပြောရက်မဆိုရက်ထာကြောင့်။ ထပ်တလဲလဲပြန်လို့ပေါင်းဘော်ရအုံးမှာဘဲ။ သည့်ဘဝသည်မျှသာထံစေဟဲ့လို့။ လူချင်းအပြတ်ကြီးပျတ်အောင်။ ငွေနံ့သါပင်ပျိုကိုင်းမှာ။ ရွှေပဝါခြည်ခါဆိုင်းပြီလျှင်။ အရိုင်းသေသေပါစေတော့လို့။ စိတ်ကအောင်းမေ့ပါ။ တကယ်တမ်းဆိုတော့လဲ၊ မသေဝံ့ပါဘဲကထါး၊ မသေဝံ့ရင်ရှိစေတော့လို့၊ ရွှေရင်ကိုလက်စုံရိုက်ပြီးလျှင်၊ တရှိုက်ရှိုက်ငိုပြန်ပါလှဲ၊ မျက်ရေကမထွက်ထါကြောင့်၊ မောင် မောင် မမြင်အောင်။ စတွေး ကလေး ဆွတ်လိုက်ပါ၊ သူမြင်သွား ပြန်တယ်၊ မြင်လို့ရှိမှ။ ကျွန်မကပြန်လို့ ချော့ရအုံးမှာဘဲ။

လက်စွဲကျီးကန်းမပြော။ ။ချော့တော်မူပါထိပ်ထားရယ်။ သည်လိုများချော့ချော့မြှောက်မြှောက် ပြုပြီဆိုမှဖြင့်။ သည်ဘဝအသက်ထက်ဆုံး။ ထိပ်ထားကိုခွဲတော်မူနိုင်မည့်မင်းသားမဟုတ်ပါဘူး။ လူကလူရိုး အမြှောက်ကြိုက်ကြီးကလားဘုရာ့။

မင်းဘွဲ့ဆို။ ၊လျှော်ကံသင့်မြတ် လှပေါ့။ မောင်မောင်သဘောတော် ကျအောင်။ မင်္ဂလာ ဇုံလှိုမ့် သံနှင့် ကျွန်မချော့မယ်။ နားထောင်နော်၊ ။မန်းရွှေညာ မောင်မောင်နယ်တရှောက် ကယ်က။ ဟံသာကိုစုံလာ ရောက်ရှာကြ၊ သဝင်းပေါက်ပေတဲ့ မင်းသားကျော်။ သုံးတော်ခံဦး ဒသာ ပြောရယ်နှင့်။ အုံ့ညြိ ဘွယ် မောင် ဘော ကွန်းသာပ။ ပြောအိုငို ဇောဗိ

www.burmeseclassic.com

အောင်လွှန်းတတ်တဲ့။ မောင်ထွန်းရယ်နှင့်မောင်ရဘော။မှူမသေတပုံသွယ်လို့။ အလုံနယ်အရှတော်က။ မင်းသားကျော်မောင်စံကဲရယ်နှင့်။ ဒွန်တွဲခါနယ်တရှောက်မှာတော့။ ဂုဏ်ရေတူနာမည်ပေါ်ခဲ့။ ကာရွှေကျောက် ကယ်က မောင်ကြီးထင်။ရှိက်အငင်ဖိုအလွမ်းတွေနှင့်။ စခန်းမှာအခြေဖြိုးပါဘိ။ ကြက်ဖြူတောင်ဘဘောဖိုးရယ့်ပြင်၊ပုဆိုးချိုသူတနည်းသာပ၊ ကမ္ဘဦးစာတင်ဆောင်ထို့သ တတ်တဲ့။ ပခုတ်ကူဦးရွှေကတို့မတော့။ထူးပေသပဝါစကံ။မြို့ရွှေဟံနယ်အကွက်မှာတော့။ ဇာတ်ချက်ကိုဖော် အောင်ဘမ်းတတ်တဲ့။ တိုက်ပန်းမောင်ညိုညိုညက် ကယ်နှင့်။ ယှဉ်ထွက် သူခား ဘေယွန်းပါတဲ့။ အလွမ်းမှာဇါတ်သယ်လို့ဖော်စ်ခဲ့၊မ လွဲဘောင်ချွဲမောင်သစ်ကယ်ထို့။ ခုခေတ်တွင် အလန်စိုက်ပါတဲ့။ အထွေထွေ ရစ်ရောင်ငိုက်တို့ထက်။ ပျိုကြိုက်သူလင် တပါးမှာတော့။ စံထားလျှင်အညွှန့်ဖူးပါဘဲ့။ပေါင်းမိသူကွာရင်ဖြင့်ရှူးပါရဲ့။နှဖူးတော်ရွှေဆံစငယ်က။ ချွေကျတာနံ့သာဆီပ။ ချိန်နာရီခါတော် စိရင်ဖြင့်။ရာပေကိုဇာနေနှင့်ဖော်ညှိပါလို့။ သူဇို့မောင်ကိုမာဃလိုပ။ အဖော်ထွင်ကွံချာချုပ်တယ်။ ဂိုဏ်းအုပ်တဲ့။ နဝရတ်လင်ပါ။ မစပ်မယှဉ်သာ။ ဂန္ဓမာရွှေတောင် စောင်းလို့။ ပန်းပေါင်းနှံ့ဖြာလေ့။

မင်းသားစကားဖြတ်၍ပြော၊ ။ကြားကြလားမောင်မင်းများ၊နှမတော်မိမိကညာဏ်ကွန့်၍ကြံလိုက်ထား၊မဂ်လာဇုံလှိမ့်သံတဲ့၊အမြီးအမြောက်တွေကအားကြီးပါဘိသနှင့်။ လူဆိုတာ အတုံ့ရှိလျှင် အလှဲ့ရှိစေ ရတယ်။ သုံးတောင်ဝတ်မိန်းမကတောင်ကြံနိုင်ဘန်နိုင်သေးတာကဘဲ၊အတောင်နှစ်ဆယ်ဆည်းတဲ့ မင်းယောကျ်ားဆိုတာ။ အညံ့ခံရိုးလား။ မင်းလာဇုံလှိမ့်သံနှင့်ဘဲ။မောင်မင်းသခင်ပြန်ချေတော်မူမယ်။

(၄)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်စွဲကျိုးကန်းမပြော။ ။ပြန်ချေတော် မူပါဘုရား။ မိန့်းမှဆိုတာနာနာချေနိုင်မှ။ မချေပြီဆိုမှဖြင့်။တယ်မာဆာ တတ်ပါဘုရား။

မင်းသားဆို။ ။မောင်မင်းပြောတာဟုတ်စရာလဲရှိရဲ့။ ကိုတော်အရှင်မြတ်ပွဲတွေ့တာသုံးလေးခါရှိခဲ့ပြီ။ သည်တခါ ဖြင့်ချေတော့မယ်။နားထောင်နော်။ ။စောဘဂဝါဟောခါ မြွက်ခဲ့။ ဓမ္မဂန်ရွှေစာ ထွက်မှာ တော့။ နှုညက်ပါတဲ့ မြကေ သွယ်။အမရာကိန္နရီနှင့်။ မင်းမဒီသမ္ဘူမရဲ့ပြင်။ ဥမ္မာဒံပပ္ပါ တို့မှာသည်ဟု၊စါသခါတောင်ပင်ရေးကြဲလို့။တော်လေးဝင်ဖြူ ပြာညှက်တို့ကိုလှ။ ဝကွက်ခါ ပချုံခဲ့မယ်။ လကျာဆွယ်ဒက္ခိ ဏကျွန်းတွင်မှ။မှော်ကွန်းတိုင်အတည်တည်နှင့်။ဗါရာပြည်သာဝ ထိရဲ့ပြင်။ဝေသာလီပြေသိရိသာပ။မိန္ဒိလာအာဠဝီဟု။ဥဇ္ဇေ နီကုသမ္ဘရယ်နှင့်။ တက္က သိုလ် စမ္ပာ နဂရ သာပ။ သံသုမာ သာဂထရဲ့ပြင်။ ရာဇဂဟာတိုင်းကပ္ပိ။ အလီလီအသွယ်သွယ် ပ။ မှတဲ့ မယ်ယည် မကိုဋ်တို့ကို။ ခတ် ရိုက်ခါ ငွေလွှာပုံ နှင့်။စေ့ရုံအောင်မောင်မြင်ဘူးပါရဲ့။ ကြော့ကြော့မှူးလေမှ မလာချေ။ကညာမေအလွန်ရုံတဲ့။ မြို့ရွှေကုန်နယ်ခရိုင်ပ။မော် လမြိုင်ရေး ရွှေဘိတ်ကယ်နှင့်။ တနသ်ာနယ် နိမိတ် ကဲ့ပြင်။ ဗျာဒိပ်တော်ချွေခါသပါတဲ့။ မြို့ဟံသာပြည်နဂရငယ်က။အ ထက်ကို ဘန်းမော် ကျခဲ့ပေါ့။ ရှာနရုံသည် နယ်ဘောင်မှာ တော့။ မင်းတို့မောင်ကိုယ်တိုင်ရောက်ဟာမို့။ပြောလောက် အောင်မှာသူမှာပါငဲ့။နဂရရယ်ရွှေသိန်မြေက။ညာတဆွေဇာ မေရှုထိုဖြင့်။ ချောနှုတာမမြင်ဘူးပေဘု။ ယောဂီရှင်ပုဂ္ဂိုလ် ထူးတို့တောင်။ မူးယစ်လို့။ ပွေပွေလိုင်စွာ။ တွေဝေမှိုင်ခါ၊ ဘာဝနာသမထအခင်းကို။ ရှင်းမေ့ရပါ။ မဇာ။မှတာ။ရှင်း မေ့ရပါလော့။

မင်းသွီးပြော။ ။ယာရကိုဆိုတဲ့အတိုင်း နှမတော်မှ တယ်ဆို။ကို့ဘုရားရူး။ ။မင်းသားဆို။ ။ပြောသလေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လဲဘယ်ဟုတ်နိုင်ပမတုံး။ကို့မယားမို့ကိုဖြီးမြှောက်ရတာပေါ့ဗျ။ ။မင်းသွီးကလက်စွဲကျီးကန်းမကိုပြော။ ။ကြွားရဲ့လားရှင့်ကိုကျီးကန်းမှရဲ့။ယခုမောင်တော်ဘုရားကမဂ်လာဖုံလိမ့်သံနှင့်ဖြီးမွမ်းတော်မူတာ။ ဆိုသလောက်ဗ္ဗတာဖြင့်မဟုတ်ပေးဘူးတဲ့။ ကို့မယားမို့ကိုမြှောက်ပင့်ရတာပါတဲ့။ ကျွန်မကတော့။ စိတ္တေယျမြတ်စွာဘုရားစူးပါစေရဲ့။ တကဲ့ကိုစိတ်ထဲကထင်တဲ့အတိုင်းဖွင့်လိုက်ထာပါ။ယောက်ျားဆိုတဲ့လူမျိုးဟာ။ သားမယားကိုချစ်ဆိုပေမဲ့။မျက်နှာချင်းဆိုင်မိတဲ့အခါလောက်သာ ချစ်ထင်ပါရဲ့။ ကျွန်မဖြင့်ဘုရားပေးပေးကျမ်းပေးပေး။ ခုနှယ်အခါများကို အကြောင်းတော်ကုံထိုမို့ကဲ့ပြားကြလျှင်။ကေန္တသေဖြစ်မှာပါဘဲတော့။

လက်စွဲကျီးကန်းမဆို။ ။သို့မို့ကြောင့်ကာလီဒါသဆရာကဆာဝိကျမ်းတွင်ရေးသားတော်မူတာဘဲ။ ။မင်းသွီးကထောက်၍မေး။ ။ဘယ်ပုံများကာလီဒါသဆရာရေးပါလိမ့်။ ။ကျီးကန်းမပြော။ ။ခါးသေးထို့ရင်ချီသောမိန်းမတို့သည်။ပဆုတ်ပနီရှုပ်တဲ့မိန်းမတဲ့ထိပ်ထားရဲ့။ ။မင်းသွီးပြော။ ။အမယ်မင်းလူတတ်လေး။ခါးသေးထို့ရင်ချီလျှင်။ ပဒုမ္မနီ မိန်းမထိုသာ ရှိပါတယ်ရှင့်။ တယ်အမှတ်အသားကောင်းတဲ့လူကို။

လက်စွဲကျီးကန်းမဆို။ ။တံတော့တံတော့။ကိုကျီးနဲ့ကုန်ပြီ။သံပျက်ကိုင်အပြောလွဲသော်ကြောင့်။ စပေါ်ငွေတရခွဲအ ဗိပ်ထဲက၊ တပဲမူး တင်ရှော့ တော့မှာဘဲ။ သွား လေ့ဟယ်။ပျောင်းချေဘိုးကလေး။

မင်းသွီးဖုံကြီးသံကောက်ဆို။ ။သတိုးကျော်နေနွယ်ဖော့ငယ်က။ အချက်တော် သိသီပေါ့ သော်ကြောင့်။ အားရေ့လိုက်ပါဘိသည်မယ့်မှာ။ရွှေသိန်သူယင်ဆိဒ်မှါတော်မျိုးအဆွေဘယ်မရှိသော်ကြောင့်။ မဏိခိုင်ဒါရွှနှစ်ကိုတိုးချစ်ပဖျာ။သက်လျှာ။မက်ဖွာ။တိုးချစ်ပဖျာလေ့။

www.burmeseclassic.com

သတိုးစေသတ်မင်းသားလွမ်းချင်းကောက်။ ။အားမပြောပါနှင့်မေ့။ငွေဖော့နှစ်ဒါရူ။ ဘိန်နဂရမြို့ကြီးသူငယ်၊သဘောဖြူသည် မောင်ဟုတ်ပါရဲ့။ အချုပ်နှင့် စိန္တေယျာမှာ။ ကျိန်ရွှေစာရှက်လိုက်ပမယ်လေး။ ။မင်းသွီးဆိုသံဖြတ်။ ။မရုံနိုင်။ဟောရှင့်မရုံနိုင်။သရေနှင့်အပြောမြိုင်တယ်။ စည်းစားခါမေးထောက်လို့မှိုင်။ ။မင်းသားလွမ်းချင်းပြန်ကောက် ။ ။ချစ်ပနာငယ်။မေတ္တာကြီးတ်။ရွှေလွန်းကျင်လို။ခွန်းဆင်သလို။နှမငယ့်ရစ်နောင်။ကျင်ရေးတော်နှောင်ထိုက်ကဲ့။သာခေါင်မြင့်ဘွဲ့သိဝံတွင်။ တဏှာညှံ့ကိစ္စချောခါမှ။ သဘောဖြူယည်ပင်နှံ့ကိုလ။စေတနာသွေးဆွဲလွှပါလို့။ခွဲခဲ့မယ်လေး။

ဇေယျာပူရစစ်ကိုင်းမြို့သို့ရောက်၍မင်းသားဆို။ ။လက်စွဲတော်မင်း စာတို့ကျီးကန်းမတို့။ ရာမညတိုင်း၊ တလိုင်းတို့ပျော်စံသော။ရွှေသိန်မြို့နဂရမှ။ ချီထွက်တော်မူပြီးလျှင်။ ဇေယျာပူရ၊စံရှာနသို့၊ မြန်းတြွပြန်လည်တော်မူလာခဲ့။အိမ်ရေ့အဆောင် တော်များမှာ။ မောင်မင်းတို့ သခင်မရှိ ကတဲက။ချောက်သွေ့တိတ် ဆိတ်တော် မူလိုက်ထ။ အိမ်တော်ဝန်များလဲမလာမရောက်ကြဘူးထင်ရဲ့၊သို့ရာတွင်။ ခရီးရောက်မဆိုက်။ မောလှဲမောပမ်းတော်မူတဲ့အခါကို၊ နံနက်ညီလာခံမှ။သိဟာသနန်းခွင်ကို။ မြန်းဝင်တော်မူကြရို့။နှမတော်မိမိကလေးဖြင့်၊တယ်မောပမ်း တော်မူမှတ်တယ်။စကားများမှပြောဘော်မရပါဘူး။

မင်းသီးဆို။ ။လင်နှင့်မယားမျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီးတော့။သည်လိုများသာခနဲ့သွားရမယ်ဆိုမှဖြင့်။ နောက်ကိုတလခရီးလောက် သွားနိုင် ပါသေးရဲ့။ သည့် ပြင်က မိန်းမများကတော့။မြေကြီးလို့ဆို။ထွာညှိခန့်မှုတ်မ်းတြွကွန့်ချေဘူးတာမဟုတ်ပါဘူး မောင်မောင်ရဲ့ကိုး။ သနွှေဘွားသိကြားမိုးနွယ်မို့။ ဘွားခြေတော် နုနုမှာသွေးချည်တော် အုပါပေါ့ မောင်မောင်ရဲ့ကိုး။ငွေပံသုမြေမဟီမှာ။ ရွှေမိုးတိတွင်းသကဲ့သို့။တ

www.burmeseclassic.com

လွှန့်လွှန့် လှမ်းတော် မူခဲ့ရတာကြောင့်။ နှမ်းမြေ့ယိမ်း ပယိုင်တော်မူလှပါပြီ။ ငွေဝတ်မှုံပဝါနုကလေးနှင့်။ ချွေးဥတော်တဖြိုင်ဖြိုင်ကို။ မောင်မောင့် ကိုတိုင် သုတ်ပေးတော် မူပါကိုး။ ဆဲ။သည်လိုမာယာနှင့်ချွဲတတ်တဲ့။ လင့်ခွဲမင်းဘွိုးမှတ်လို့မေးသလား။ သည် လို သာမောရမှာဖြင့်။ ရုံနံ့သာမြိုင်ရှာပုံကြီးနှင့်။လင်ပျောက် ကိုလိုက်တဲ့မင်းဘွိုး များဖြင့်။ ခက်ကောင်းခက်ရတော့မယ်။

မင်းသားဆို။ ။မိန်းမကဖြင့်။ လင်သဘောကျအောင်ဘဲ့လောက်များပြော တတ်တဲ့မိန်းမရယ်လို့။ မောပမ်းတော်မမူတာ ဖြင့်လဲ။ အပုံကြီးဝမ်းမြောက် လှပါတယ်။ ကျေးဇူးရင်မရယ်။

မင်းဘွိုးပြော။ ။သုနာပရန်။တမ္ဗဒီပတိုင်း။တောင်ညိုတွေပိုင်းနေတဲ့။ စစ်ကိုင်း ရွှေမြို့တော်ကြီး ဆိုတာ။ ရှေးအခါကတော့ဘုရာ့နှမလေး လူပြောသာကြား ဘူးတယ်။ ယခုဖြင့်ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ်ပဲ ရောက်တော်မူ ရပေါ့။ တယ်လို့မိုးသာယာပြန့်ပြောပါကလား။ဧရာဝတီ။ မဟီချမ်းမြေ့။မြစ်အကွေ့နှင့်။ပိုရှေ့ကမြူခိုး မှောင်နေတာ။ ပါတောင်လို့ခေါ်ကြပါလိမ့်။ ။မင်းသားကထောက်၍ပြော။ ။ရေပြာချမ်းမြေ့။ မြစ်အရှေ့က။ ရစ်ကွေ့ယှက်မျှောင်။ မြူခိုးတွေမှောင်နေတာလားဗျာ့။ ။မင်းဘွိုးပြော။ ။မှန်လှပါဧရာဝတီမြစ်ကမ်းပါးတွင်ဘဲ။ ဘုရား စေတီတွေကယ်ထားတဲ့တောင်ဟာဘဲမောင်မောင်ရဲ့။

မင်းသားပြော။ ။မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်ကြက်မင်းဖြစ်စဉ်အခါက။ပျော်စံတော်မူဘူးသောကြောင့်။ ရွှေကြက်ရက်ရွှေကြက်ကျတောင်တဲ့ဗျာ့။

မင်းဘွိုးပြော။ ။ပြောဘ်သုံးလုထွန့်ထား။သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအလောင်း တော်သည်။ ကြက်မင်းဖြစ်စဉ်အခါ။ ပျော်စံတော်မူဘူး သော ပဝတ္တ နိမိတ် ကြောင့်။ ရွှေကြက်

www.burmeseclassic.com

ရက်ရွှေကြက်ကျ တောင် ရယ်လို့ ခေါ်ဆိုပါတော့။ တယ်လွှမ်းစရာကောင်း။ မောပမ်းတော် မူတဲ့အခါပေမဲ့။ သည်တောင်ကိုမြင်ရတော့။အမောအပမ်း ပျားပြေလို့။ နှမတော်စာဒ္ဓလ္လဲ၍ရွှေနား တော်သွင်း မယ်၊ နား စိုက်တော်မူဘုရားနော်။ ။လေပြေ၊ ။ကြက်ရက်ကတဲ့ကျူပျံ။ကျောက်စွန်းစိန္ဒေကာ။ဥပဒေခါတော်ရတယ်။ ရင်း သည်ကမှန်။ဗျာဒိတ်ကယ်ခံ။နိဗ္ဗာန်ဖြောင့်တန်း။ ဘက်မဲ့သာကင်းတော့။ ကြက်မင်းတောင်ပံသိုလို့ငယ်။ကျွန်းခိုတဲ့နန်း။ ။လွှမ်းစရတောင်။မှော်ကွန်း တော်ပြောင်တာမို့။ မြူမှောင်ခါမင်းလွင်ခရင်ဖြင့်။ ရင်ဝမှာအငွေ့ဖြာလို့။ ဘော်ကွာသူသေငယ်နှင့်မြောလောက်ကဲ့။ မြစ်ကြောဆိုင်ဟိုဇရောက။ ဇလပ်တာဆိုတဲ့ပန်းလိုပ။ ကြက်ခွတ်ပြိုင်လှိုင် ဖြူကလေးတွေတန်း မှဖြင့်၊ အလွှမ်းကိုဖြေမရ နိုင်လို့။ ရွှေကိုင်း သူဗျာကေတြွတို့မှာ။ ရင်မလို့ညီးသံကုံနှာခံ၍စက်တော်မူကြဒုံးမို့။

တခန်းရပ်၊

ပန်းရမြို့နှင့်။စစ်ကိုင်းမြို့သည်၊ နန်း ပြိုင်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပန်း ရမင်း နှရသူက၊ မကြည်ဖြူသောစိတ်ထားနှင့်၊ မိုးဃ်းကောင်းမြို့စား။ ရှမ်းသိုကြည်ပွါးကို။စကားကမ်းလှမ်းလိုက်ရာ။ မိုးဃ်းကောင်းမြို့စား။သိုကြည်ပွါးသည်။ အခင်အားအလုံးအရင်း။ဆင်မြင်းဗိုလ်ပါတို့နှင့်။သတိုး မင်းဖျားစံနေ့တော်မူသော။တကောင်းရွှေမြို့တော်ကြီးကို၊ တိုက်ဖျက်ပြီး လျှင်၊ ဇေယျာပူရစစ်ကိုင်း မြို့ကိုတိုက်ခိုက်ရန်။ရဲမက်စစ်သည်အပေါင်းတို့နှင့်။ ချိမ့်ငြောင်း ခါပဲ့တင်ဟီးအောင်။ မြင်းစီး၍ထွက်လာစေ။

သိုကြည်ပွါးဆို။ ။ရှမ်းကိုးဆဲ့ကိုး။နယ်ပျိုးက၊အကျိုးတော်ဆောင်။မှူထမ်း တော်မြဲ။ ထက်နက်ပွဲတဲ့။ ဗိုလ်ရဲ

www.burmeseclassic.com

ခေါင်တို့။ ။မြန်ဘောင်တပိုက်။ အောင်လန်တော်ရိုက်ပါ ဟု။ဦးခိုက်၍သာ။ပန်းရစံနုရသူက။ ဣွာကူခါထပ်မနှားဘဲ။ ငအားကိုမှာသောကြောင့်။ရတနာ့ံကဲမို့။ ဘုရင်ခံပေါင်း။အထင်ခံငြောင်းရသည့်။ မိုစသ်းကောင်း မြို့မှ။ ရှိရှိဖြာဖြာ။စစ်သည်အလုံး။အကောင်းဆုံးတို့ကို။ ပေါင်းရုံး ၍ထားပြီးလျှင်။ အောင်ချာကနက်။သတိုးဖျာပြူရိပ်ဆောင်းသဍ္ဍ။တကောင်းကိုဖျက်ပြီးလျှင်။ ကျွက်ကျွက်ညံ့စီ။ တောင်ပတ်လယ်ရစ်ခါ ဝိုင်းတဲ့။စစ်ကိုင်းကိုချိမယ်လို့။ မဟိပထဗျာ။သွက်သွက်ခါ အောင်။ လကျာလက်ဝဲ။ ဗိုလ်စစ်ကဲတို့ နှင့်။ သဲသဲကြေငြာ။ တပ်မတော်သာခဲ့၊ အခါတော် များ သင့်ပါပလား။ နေမျိုး ရန်နှိမ်ဗိုလ်မှူးမင်း။

နေမျိုးရန်နှိမ်ဗိုလ်မှူးဆို။ ။ဖြူးတသိမ့်သိမ့်။ဒိုးဒလိမ့်နှင့်။ညှိုးညိမ့်ညိမ့်ညံ့။ရန်သူအပေါင်း။ ဦး ညွတ်ခါပြောင်းရသည့်။မိုစသ်းကောင်းစံဘုရား။ ။ချိတက်ရန်အရေး။အခါကောင်းရွေးလိုက်သော်။ရှေးပညာရှိ။ ကပိထိုထို။ဟှစ်ဖော်၍ဆိုသည်မှာ။ ဒုံးညှို့ခမာ။ သုတာဝေရီ။ ရန်စီစီတဲ့။ဤသို့မပျက်။ဇေဒင် ကျမ်း ထွက်သောကြောင့်။ နှံ့နှံ့က် စောစော။ အောင်စံဖြိုး။ရေချိုးလောဟု။ဟောသည်လည်းတကြောင်း။ ရင်းနောက်မှာ။ ဓမ္မာသောက။ အင်း ဝရာဇာ။ အိမ် ထောင်ဘက်။အသက်မရှည်ရာ။ ကျမ်းတကျမ်းလာသောကြောင့်။ မှတ်ခါချင့်နှိုင်း။ အခွင့်ကိုပိုင်းပြီးလျှင်။ စစ်ကိုင်းအနောက်။ ဒုတ်ကျောက်ရာ။ ထွက်ချက်၍ရှာလိုက် သော်။မသာပေတောင်း။စာဟောင်းစာတို့။တိုက်ရိုက်ကြီးဆိုသောကြောင့်။ တောင်ညှိုဝန်းယှဉ်။ သည်စစ်ကိုင်း ပျက် တော့ မယ်၊ နေ့ရက်ကိုတယ်မရွေးပါနှင့်။ အေး အေး သာချိပါတော့ပော်ခန်းစံဘုရား။

သိုကြည်ပွါးဆို။ ။တော်လိုက်လေငါ့မှာ။ဇေယျင်တတ်ပါတါကြောင့်။အဖြာဖြာစင်းငုတ်။ ဟောပုံလေ့ထုတ်

www.burmeseclassic.com

လိုက်ထဝ။ နောက် ဆုတ် ဘို့မရှိ။ သူမိုလို့ သိ တတ်ပလေ။ ပညာရှိ တပေယာက်။ ခေါ်စလောက် ပေရဲ့။ ငြိုးမြွောက်၍မနှေး။ မောင်မင့်ကိုဆုသနားလို့။မြို့စားတောင် ပေးအုံးမယ်။ အရေးအမှတ်။နက္ခတ်တာရာ။ဗေဒင်စာနှင့်။လောကာသိပ္ပ။ ဟူသမျှကို။တစမကျွင်း။မှန်ဘိတိုသွင်း ပြီးလျှင်။ ခင်း ကျင်းခါလှအောင်ထား။ ဆင်း ရဲသား အရေး။ ကျွဲပျောက်နှင့်နွားပျောက်ကို။လာရေခံ၍မေးကြလျှင်။ကျေး မတန်ဘိုး မတန်။ အောင်ငေါက်၍ထန်လိုက် ပေတော့။ မင်းစေခံကပ်ိန္နာ။ သင်းတို့နှင်ရာရိုးလား။ သည်တခါရံညီ။ ရွှေမိုးစမ်းညိုအုံခါမှိုင်းတဲ့အောင်။စစ်ကိုင်းသို့ချိကြရို့။ တိုက်စည်နှင့်ငွေတိုက်မောင်းကလေးကို။အတွင်း ကျောင်း တပ်ရက။ ပါပြုထို့မတီး ကြသေးသလဲဟဲ့။

အတွင်းကျောင်းတပ်က။ စစ်ကဲနားခံမိုလ်ချုပ်တို့ကိုဆင့်ဆို၍။တိုက်စည်တိုက်မောင်းတီးကြစေ။

သို့ကြည်ပွါးဆို။ ။သယ်တိုက်စည်တော်အသံကြားတာနှင့်။ချန်သွား၍ကွန့်မြူး။ သည့် မြင်းနှယ်ရှုး လိုက် လေ။ ဦးကထောင့် ပဲ့ကနိမ့်။ သိမ့် ကလဲ သိမ့် ကလဲ။ ပါပြုမဲ့ကဲပါလိမ့်။ တကတဲ စိတ် ထွက်။ သုံးတော် စင် ငွေလှန်ရိုးနှင့်။ ဇက်ပိုးကိုနှက် လိုက်ရ။ ရှာထွက် လို့သေချင် မှတ် တယ်သင်း။ ။ကြဥ္စစမ်းပကရိ။ဒေါသနှယ်ပိုပါဘိ။တောင်ကိုလှဲမြောက်ကိုလှဲ။ဇက်ကြိုး ကိုငါမွှေ့ရမ်းလိုက်ရ။နင့်နှခမ်းပဲ့ချင်ပလား။သယ်။ ဟဲ့ဆိုရင်ပေါက်။ ထောက်ဆိုရင်ဝတ်။ ဇွတ်တရွတ်ခိုကပ်။ မတ်တတ်များ ရပ်ထဲ့ လို့။ အထပ်ထပ်ပွေရှုပ်။အမယ်မင်းရဲ့မြင်းလေးငါ့စိတ်ပြစ်လှခြည်ရဲ့။ ။အထပ်ထပ်ပွေရှုပ်။လက်ဆစ်ကငွေခြူကုံးတွေဟာ။ တလုံး စီပြုတ်ကျပေါ့။ အရုတ်ခက်ကပန်း ပဘွား။ ရုတ်ပြတ်၍ သွား သည့်ပြင်။အလကားဒရွတ်တွန်း။ မိုးစမ်း ကောင်းစံဟန်မှုန့်မှာလဲ။ နူးပဲ့ထိုးပွန်းကုံ ပေါ့။လွှန်လွှန်းတဲ့ဇာနေမိုက်။ မြင်း စီးကျော်

www.burmeseclassic.com

မောင်ဘောကိုငှားလို့မို့၊တာပတ်ကိုအမြန်သွား ပြီး လျှင်၊ဒုံး သလားရိုက်ချင်ဖွာ။ အင့်ဟင်၊ ဟို့ကိုတိုက်သည်ကိုပေါက်။ နင်ပါကြောင့်နောက် ရသတုံး။ ဖန်ကူပေါက်တိမ်ညွှန့်စား။ အစကနင့်အသွင်ကို၊ငါအထင်မှားလိုက်လေ။ မောင်ပျားရဲ့ ပြုချက်။ငွေသုံးရာသင်းယူလို့၊ မြင်းပူကိုဆက်ခဲ့တယ်၊ခက် လိုက်တဲ့သင့်ချင်းတ။ တဟီးဟီး ချောင်း သောလို့။ ဇောင်း ကောတွေကလဲ ကြွပါဘိ သနှင့်။ ထပါဒုံး ကိုတော်မြတ်။ စောက်မြင်ပြင်းကပ်လိုက်လေ။ပါးစပ်ကအါပုတ်ဆန်။နှါတံ ကယင် ချေးအုရ။ ပြုရက် ပေ့မွန်း ဖွဲ ပျား၊ ငါဖြင့် ရင် မှား ပါပေါ့၊အ စား က အလွန် ကြီး၊ ချီးက လဲ မ ကြာ မကြာ ယို။ တ က ယ် လို့ အ ကြောင်း ရှိ မှ ဖြင့်။ ခေါင်း ပိထို့ ရှို နေ့ ရေ့၊သည် လိုနှင့် လေးငါး ကြိမ်၊ ငါကဲ့သို့ မျက် စိမှား တို့ကို၊ မွန်း ဖွဲပျိုး လိမ် ဖွာ ပြီထင် ပါ ရဲ့၊ စိန် အုပ် ခက်၊ မြအုပ်ခက်၊ဇါကွန်ရွက်ပဘွါးကြိုး၊အဘိုးတိုက်တန်ဆါမျိုး၊ ဆင်ရင်၍ထားလိုက်ထာ။အလကားကျေးရှော။တွေးမိတိုင်း သမျှောပါဘိ။လောဆိုတဲ့မြင်း ကျော်။ ကုလား အိမ်ရုံအရိပ် တွင်။မျက်နှာကိုလုံလုံပိတ်ပြီး တော့။ ရှုံကြိုစ်ဘို့တော်တော့ တယ်။လော်လဲလော်။မာလဲမာ၊ဖြင်း သမျှနှင့်အကြောင်းကို။ ပြန်ပြောင်းလျှင်ကြာရေ့မည်။ ခြေထောက်မှာထော့နဲ့ကျိုး ရယ်နှင့်၊ဋ္ဌါထိုး ရင်လက်ရိကွေးမည်ကြောင့်။ ဇာကြိုးလွင် ဇက်ဖိုလို့ပေးလိုက်မယ်။ကိုင်းမံနှာရေ၊ ပက်ကိပြေး။ ပြေး ပြစမ်း။

စစ်ကိုင်းမြို့၏အနီးအပါး၊တရ သေါတော်ကု ံးတန်းသို့ရောံ စေ။ ။သိုကြဉ်ဘွားဆို။ ။အပြင်းချန်ခါ။မြင်းရှ ံနှါနှင့်ဇရာ ပူရီ။တိမ်ဝဋ္ဌာမိုဃ်းညိုမှိုင်းအောင့်။ စစ်ကိုင်း သို့ချီခဲ့။ မြယီ ညွှန့်မိမ်း။ကွန့်ကွန့်ရယ်လိမ်း၊ လေယိမ်း ရာငိုက်၊ ပင်ပိုက် ပိုက်နှင့်၊သိုက်မြို့သည့် တော၊ ကျောက်ကမ်း မူနှင့်၊ ကုးငု ကြော။ပေါပဲ့ကပေဝေ။ထနောင်းဒဟတ်၊ ကျေးငှက်စရပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိမတော့။ပေါင်းစပ်၍နေလိုက်ထါ။စမ်းရေကတသွင်သွင်၊ ဓင်ကြီးနှင့်ခရုပုပ်တို့က။ငါးဍုပ်မဲ့ပြင်နေကြ။ ပျော်ရွှင်စရာကောင်းတဲ့တောတောင်တဲကရို၊ ။သို့ရာတွင်။ဆင်စာမြင်းစာမျက်ရေစာတို့လဲ။ သည်နေရာသည်ဒေသတွင်၊ အလွန်ပေါများစွာရှိခဲ့တယ်။ တောဌာနသည်မြိုင်ရပ်တွင်။အောင်တပ်တော်စွဲကြမို့။တပ်စွဲသောသည်နေ ရာကိုလဲ။ အောင်သောနိမိတ် ဩဘာ ကိုယူ၍၊ အောင် မြေ မဏ္ဍလိမ်ကုံးရယ်လို့ မော်ကွန်းတိုင်စိုက်ပေတော့၊နေမျိုးရန်နှိမ်ဗိုလ်ချုပ်မင်း။

နေမျိုးရန်နှိမ်ဗိုလ်ချုပ်ဆို၊ ။မှန်လှပါ။သည်အရပ်သည်ဒေသကို။အောင်သောနိမိ တ်ဩ ဘာကိုယူ၍၊ အောင်မြေမဏ္ဍလိပ်ကုံးဟူသောအမည်ဖြင့်။ မော်ကွန်းတိုင်စိုက်မိပါပေါ့။။ပော်ခန်းစံဘုရား။

ရှမ်းသိုကြည်ပွါးဆို၊ ။လျော်ကဲသင့်မြတ်လှပေါ့။ခွံအားဗလပြည့်တင်းအောင်၊ထမင်းဟင်းများ ချက်ပြုတ်၍စားကြပေဒုံးတော့။ ဇေယျာပူရစစ်ကိုင်း မြို့ကို၊ သန်း ခေါင်အခါလောက်မှ။တပြိုင်နက် တချက်တီး ဝင်၍စီး တော်မူမည်။မင်္ဂလာအောင်တပ်တော်စွဲကြဒုံးမို့။ ။လေပြေ၊ ။တမူးရလို့တပဲလျှော့တို့ရှမ်းတော်င်သူတနိုင်ရိုးလားလို့၊ထိုးတဲ့သံချပ်၊သံချပ်အနေ။နိမိတ် ပြော၍၊ တိတ် ဩဘာ ချွေခဲ့မည်။ အခြေမောက်လျှမ်း။ဘုရားကြည်ဖြူ။ရိုးမပူတဲ့။ တောင်သူရှမ်း၊ စခန်းစေ့ငု။တွေးဆ၍ရှုကြရော့၊ ရသမျှဘော်ငွေဖြူ၊ တမူးထဲက။ တပဲကိုလျှ ခါ မှ။ မြို့ကြီး သူယည် သိဂ် ငယ်တို့။ သဘောတော်မခေင်တို့ ကျသော်ကြောင့်၊ ပဲဘောင်းဘီအပြာသပါတဲ့။မိုးစီးကောင်းပျော်လူယည်လှတို့ကို၊ တြွပါဒုံးရှင်တို့လိုခေါ်သံကို။နာခံ၍တပ်မတော်စွဲကြမို့၊

တခန်းရပ်၊

www.burmeseclassic.com

ဇေယျာပူရစစ်ကိုင်းမြို့က။တံခါးစောင့်နတ်ထွက်စေ။ ။အော။တသောင်းယူဇနာ။ ကျယ်ဝန်းစွာဖြင့်။မဟာသုဒဿနဲ။အယုဇ္ဈသို့။ဇေယျပူရိ။သေလာညို့ညို့။ ဇေရာဆိုတဲ့။မြို့ဌာနီတွင်။အညီရှုစား။စံပျော်ပါး။ တံခါးစောင့်နတ်ငါဖြစ်သည်။သိပ်ပိရဌ၊ကမ္ဘောစဟု။သာစွငြိမ့်ပြောင်း။မြို့မိုစ်းကောင်းမှ။သောင်းသောင်းညံခါ။စစ်ကိုင်းကိုဖျက်မည်ဟု။ ရှမ်းစစ်မက်လာကြပြီ။သီဟာဦးကင်း။ဘုံအဖြင်ဝယ်။ ဘုရင်မင်းပျောက်၊ပျက်စီး ချိန် ရောက် သောကြောင့်။ ကူ ထောက်၍ ရနှယ်။သိကြားတောင်ကယ်နိုင်ဘု။နွယ်သာကီမှန်။ အိမ်ရေ့စံကိုသာ။အမြန်ခဏ။အိမ်မက်တော်ပြစမ်းရအုံးတော့မယ်။ ။သပြေမဟိန်။ ရဝေသိန်တွင်။ တေဇိန်နွှမ်းညှိုး။ ကြိုသော်မခြော။ကံတော်ကော်တဲ့၊စောသတိုး။ ။ရိုးရိုးဖြောင့်မှန်။တံခါးစောင့်နတ်ဒေဝါက၊သုပိနာအိမ်မက်ကို။ အချက်ကျနှံခဲ့မည်။ နာခံတော့ဥပရာဇ်။ သောကမီးလိုက်ဆောင်၍။ရွှေစိတ်တော်ငြိစ်ပြီးလျှင်။ တဖြစ်ဖြစ်မြွက်ကြူ။ တယ်ထိုလဲမပူနှင့်။နရသူ ပန်းယစံ။ စစ်းကိုင်းကို ရွှင်းပျက် ပြား အော်င်၊ မိုစ်းကောင်းပျော် သိုကြည်ဘွားကို။ စားမါး၍နှံသော ကြောင့်။လှင်အမြန်မကြာ။ ရှမ်းစစ်သည်ရဲမက်တို့။ချီတက်၍လာကြပြီ။ခေတ်ကောဇာသက္ကရာဇ်၊ ရနှစ်ရာနှစ်ဆယ်မောက်လို့ရှိ။စွန်းဇရ ပေါ်တဲ့နှစ်တွင်မှ။မှန်စင်စစ်ကိန်းအတွက်၊သပြေမှာအခြေဖြင့်ရိုင်းလေရဲ့။မြို့ရွှေကိုင်းပျက်တော့မယ်၊စိတ်အမျက်ဒေါသမာန်၊ဆိုးဆို၍မခံလေနှင့်။ရအမျန်မနွေး။ဇီဝိတသက်ချမ်းသာအောင်။လွတ်ရာကိုပြေးပေတော့၊ ကံမှေးတဲ့နွယ်မဟာ။ဥပရာ။ ။လက်ဝါးနှင့် ပုတ်၍နိုး ပြီးလျှင်။ ၎င်းနတ်ကွယ်စေ။

သတိုးစောလှမင်းသားစက်ရာမှထတော်မူ၍။ အိမ်မက်၏အချင်းအရာကိုစည်းစားရန်။ ။အင့် ဟင်။ထူးထူးချွားချွား။စိတ်ဘဝင်၌။ထင်ယောင်မှား။ ရွှေသားသိဂ်ိ။မိန်ရတိ

www.burmeseclassic.com

ဖြင့်။ဗုန္ဒနီကျောက်။ထိန်ထိန်ရယ် တောက်။ဖြိုးမောက် လွှင် လွှင်။ မကိုဋ်ဆင်၍၊ ကိုယ်တွင် ဝတ် ဖြူ၊ ဘော် ငွေကြယ်သို့။ မညှိုပန်းညှာ။ပန်ဆင်ခါဖြင့်။ ရုပ်ဝါလှပ။ ပြန့်တကြိုင်ကြိုင်။ ခန့်အခိုင်ဖြင့်။ ကိုယ်တိုင်ပြ။ သက္ကဒေဝါ မျိုး တို့ထား။ သို့မ ဟုတ်မူ။များခပဲကို။အမြဲငြိမ်း၍။ဗွဲကူကပ်မှီ။ ဇော်ဂနီနှင့်၊ကာ ကနီကောင်။ မိစ္ဆာနှောင်။ ရုပ် ဆောင်ဘန်၍ ပြသလား။ အ စည်းစားခက်။ ရွှင်းမှားကွက်။ အိမ်မက် ထိုထို။ တကယ်ထို နှင့်။သည်းဖိုတဲ့ ဇော။ ခ တက်တိုင် မော သေး ရှဲ့။ သ ဘော ညာဏ်ဘယ်ပုံဆရပ။လမ်းနှစ်ခွရှိလိုက်ပါဘိတော့ကရို။ ။ ပြောဘ်တကယ်ဇကန်း။ စိတ်မကွက် နှင့်တော့၊အိမ်မက်ပဲမှန် ခဲ့တယ်။လေးတန် အင်္ဂါ လိင် ယှက်တွေး ထိုမို့၊ အိမ်မက်ရေး ဖြာတာကြောင့်။သုပိန္နာ ရ ဝ် ဗွဲ့စုံစသည်၊ များလှသောင်း သောင်း၊ကျမ်းအပေါင်းတို့ကလဲ။ လမ်းကျောင်း ထွေထွေ၊ တနည်းဆိနေတာကြောင့်။စိတ်ဝေ ရှင်းပါး။ အမှတ်တော် မထားပါဘူး။ကံတရ ပြုဖြင်ရာကိုသာခံရတော့မယ်။ ။ သို့ရာတွင်။သုံးလုမှန်ကျ၊ဟောတော်မူခဲ့သော။ မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်။ခါရဏာသုတ် ပရိတ်တော်များကိုသာရွတ်ဖတ် သရဏ္ဍာယ်၍စက်တော်မူရမှာဘဲ။ ။ပရိတ်မေတ္တာရွတ် ရင်းပင်။အ သံတဆိတ် ထ ဆိတ် ပျောက်၍ အိပ် ပျော်သွား စေ။

ယခင်အိမ်မက်ပေးသော နတ်ပင် ထွက်ပြန်။ ။အင့် ဟင်။ကျော်ရော့ကရို။ငါဒေ ရ။ဖြစ်အင်ကိုအကြောင်းဖော် ထိုမို့။အိမ်မက် တော်ပြလိုက်ပါ။ကြိုရတဲ့မင်းသား။စက်ပျော် ထိုသွားပြန်ပေါ့။လားလား မှဂ ရုပိုက်ပါဘဲဗျာ။ ။သို့ရာ တွင်။ဂရုမပိုက်ထိုရှိမှ။ ဒုတိယာနှစ်ကြိမ် ကျအောင်။ အရှင် အတိုင်းထက်ကဲပြီး တော့။ ပြစမ်းရအုံးမှာဘဲ။ ။ရုပ်ဝေ ဝိန်ကြွေ။ တေဇိန်မြွေ။ ရွှေအိမ် ရေ ပေါ်။ ကြည် သင်းကရ မက်။ သည်ချင်းယှက်၍၊ စက်တော်ခေါ်။ဆင်အော်ထိုမနိုး။

www.burmeseclassic.com
ကာလနဂါး။ ပုံမ ချား သို့။ အိပ် အား ကိုး။ သတိုး နွယ်စစ်။ ပသေနဒီ၊ အ ခြေကို မှီ ပါတဲ့။ အို ဗျာအ ဆိ ယစ် က လေး ငယ်၊ ။တွေးစစ်ထေဝံ့နိုင်း။တမွဒိပ်ဝေ့။လျှံဘိတ်ဝေသည့်၊ ညှာမြေတိုင်းမှာ။ စစ်ကိုင်း ပန်း ရ။ နှစ်ဌာနဖြင့်၊ ရာဇာဘုန်း လှိုင်။နန်းချင်းပြိုင်၍။ ခရိုင်ပတ်လည်။အောင်လန်ထိုး၍။ စိုးကြ သည်ကို။မကြည်မဖြူ။နရသူက။ငြူစူမျက်ပွါး။ အချက်ထား ၍။စကါးကမ်းလှမ်း။မိစ်သီးကောင်းမြို့စား။သိုကြည်ပွါးဟု။ပ မ္ဘား ရှမ်းကို။ ခွင့်ထမ်းမတွေး။မျှောက်ပင့်၍ပေးသော်ကြောင့်၊ မနွေးမြန်စွာ။အဆိုခဲခက်။ဗိုလ်ရဲမက်တွေနှင့်၊ ချီတက်၍လာ ကြပေါ့။ထပါဒုံး ကမ္ဘုဆွေ၊ မသေတန်သေရော့မယ်၊အိပ် အနေပေါက်မယ် ကြောင့်ကြီး ရသတုံ့။ ရှစ်ထိး မြင့်ကြာ ညောင်းစိုးမဲ့မောင်။ ။လက်ဝါးနှင့်ပုတ်၍နှိုးပြီးလျှင်။ရင်း နတ်ကွယ်ခေ၊

သတိုးစောလှမင်းသားထစေ ။အင့်ဟင်။သဗ္ဗေသတ္တာ။ သတ္တဝါကို၊ မေတ္တာသွန်း လောင်း။ အေး စေကြောင်း ဖြင့်။ ကောင်းစွာစိတ်ညွတ်။ ပရိတ်တော်ရွတ် ပြီး လျှင်၊ ဖြူဆွတ် ကြိုင်လန်း။သင်ဇာလိနှင့်။ကတိနန်းမှာ။ရွှင်လန်းကြည်သာ။ စက်ထိုက် ပါ။ ပူဗျာ လွှမ်းဘိ။ ထွေး လိမ်ရှုပ်ရှက်။မြင်အိပ် မက်။နှစ်ချက်တောင်ရှိခဲ့ပြီ၊ဇာတိသရုပ်၊တွေးပုံတော်ထုတ် ရမှာဖြင့်။ ဟုတ်ပါပေါ့ကေန်။ပန်းရ မင်းနရသူက၊ မကြည် ဖြူစိတ်မာန်ထားပြီးလျှင်၊ မိစ်သီး ကောင်း ပျော်သိုကြည်ပွါး ကို။စာပါး၍နှံ့စေသတဲ့။ ကြီးနိုင် ဘူး သည် အ ရေး။ ခေါင်း မျှောက်ထိုင်ေးရတော့။လျှင်မနွေးချမြန် စွာ။ ထပ်ဆိုက် ထို့ လာမှဖြင့်၊ရွှေရိပ်ကြာသလွန်ထက်ကယ်က။ နောင် ဘုန်း မို့ ဇိုပိန်ကွက်ချေတော့မယ်။ပျိုး ပျက်ကယ်ရောင်စုံလွှင်တဲ့။သိ ဟာခွင်ဆောင်စမုတ်ကိုလှ။ မြန်း ဝင်ချိန် ခါ မဟုတ်သေး ကြောင့်။ သရုပ်ကိုဘယ် ပုံလင်းရပမယ်။ လမင်းကိုသူရိန် ဘမ်းသည့်နှယ်။ အမယ်လေး။ ပင်ပမ်းတော် မူထိုက်ပါဘိ
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့မေါင့်ကိုလေး။ ။ဟယ်။အတ္တသမံပေမံနတ္ထိ။ကိုယ်မ
ချို။အာ မိ သော်လဲ။ သား တော်ခဲဟု။ မလွဲ အတိ။ ထုံး သက်
သေရှိတာကြောင့်။မိမိဒါရ္။သိန်မြို့သူကုံသာ။ အတူပြိုင်ရှင်။
နှိုးတိုင်ပင်၍။မြိုင်ခွင်သို့ပြေးရတော့မယ်။ ။ရှင်းတသန့်
သန့်။ သင်းပြန့်ပြန့်နှင့်။နှင်းရနံ့ထူး။ ဂန္ဓမာဌ။ နန္ဒမူက။အိုဗျ
မည္ဟုဖူးကလေးရယ်။

ဇါရုဘိဂ်ဓိဆို။ ။အလိုလေးအထိတ်တလန့်ရှိလိုက်လေ
ဘယ်သူမျှားဖြစ်ပါလိမ့်၊မောင်မောင်သခင်ကျေးဇူးရှင်ထါး
သုတ်သီးသုတ်ပြာ။ဗျာကရာနှင့်၊ဝါများတိုင်ပင်တော်မူရန်ရှိ
ပါသလဲမောင်မောင်ရယ်၊ အချိန်ကာလလဲမ ဟုတ်ပါဘဲက
လား။

မင်းသားဆို။ ။နံ့သာစက်စက်၊ဝါညက်ညက်နှင့်။က
ရမက်အခိုး။ပန်းဂမုန်းကြိုင်။ခမ်း လုံးလှိုင်ပါတဲ့။ အိုဗျာ့ ခိုင်
ကတိုးရယ်။ ။အကျိုးအကြောင်း၊ဆိုးအကောင်းကို။ ပြန်
ပြောင်း၍သာ။မင့်မောင်ပြောမည်။ရွှေဘောနှ၁။ မြင်လှာအိမ်
မက်နှစ်၊ကြိမ်ငယ်ဆက်သို့၊လက်လက်ပြောင်စွါ၊ရောင်အဝါ
နှင့်။သမာဒေဝ။ထင်ရှားစွာပြလှာတယ်။ ပန်း ရစိုက်ထူ။နရ
သူက။မကြည်ဖြူကြောင်း။ဒေါသလောင်း၍၊ မိုစင်း ကောင်း
မြို့စား။သိုကြည်ဘွားကို။စကားဆွေးနွေး။တိုင်ပင်၍ပေးသော
ကြောင့်။မနှေးမြန်စွာ။ ကြွမ်း ဆူပွက်ပွက်။ ရှမ်း သူပျက်တို့
နှင့်။တိုက်ဖျက်မဲ့လာကြပေါ့တဲ့။ ဘွေရိပ်ကြာ သလွန်ကြွမှာ
လှာ။သောကတော်သည်မောင်များပါဘိ။ လှတပါးရွှေသိန်သူ
ငယ်။အဏ္ဏဂူထယ်ကိုယ်ရင့်ရယ်နှင့်။ ဘေး သင့်ပုံသည်ခါ
ဖြင့်ထူးကြပေါ့။ရွှေသလွန်ဆောင် တော်ဦးမှာဖြင့်။ အမယ်
လေး။မောင်လူးထို့သာငိုလိုက်ချင်တော့မဘိဂ်ဓိရယ်။

ဇာရုဘိဂ်ဓိမင်းဘွီးဆို။ ။သည်တိုင်းငကန်။တငယ်
မှန်တာဖြင့်။နန်းစံတဲ့ရာဇနိန်မှာ။ရွှေဇိဗိန်ဆုံး ရှာတော့မယ်။

www.burmeseclassic.com

ဇာခရုံးကသံကိုဟစ်ပြီး။ ဖြစ်သမျှသံတော်ဦး တင်လိုက်ချင်ပါဘိတော့၊သို့ဘယ်ပုံများကြံကြမတုံးမောင်မောင်။

မင်းသားဆို။ ၊နောင်တော်သခင်ကျေးဇူးရှင်မှာဖြင့်။ကမ္ဘသကာဖြစ်စေရမှာဘဲ။ မောင်မောင့် မှာ တော့အရင်တင်ကူး၍သိနှင့်တာကြောင့်။မထောင်းတာဖွာဘူး။ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်အတွင်းက။လွတ်ကင်း အောင်ထွက်ပျေးတိမ်းရှောင်တော်မူရတာဖြင့်။ အသက်ချမ်း သာစရာရှိရဲ့။ နှမတော်မိဒ္ဒကော၊။လိုက်နိုင်ပမလား။အဏ္ဏဂူထယ်ကိုယ်ရင့်တါကြောင့်၊ခရီးလမ်းဖင့်လိမ့်မယ်လို့မောင်ကြီးထင်တယ်။

ဇာရသိင်္ဂီဆို။ ။မလိုက်နိုင်ရယ်လို့ဖြင့်မရှိရဘူးမောင်မောင်ရဲ့။ မတွဲမကင်း သာလို့ဖြစ်ကြတဲ့အမှုဟာကို။ ကြိုးစား၍လိုက်ရမှာဘဲ။ မောင်မောင့် ကျေး ကျွန်များ ကိုနှီးပါအံ့။လူများ ကဖြင့်ဘဲ, လော က်လုံး ထပိရိယ နဲ့တဲ့ လူတွေရယ်လို့၊ကြည့်စမ်းပတော်အိပ်လိုက်ကြတာ။သေစရာရှိရင်၊သူတို့အရင်သေရစ်ခဲ့မယ်။

မင်းသားဆို။ ။ကြာတော့ရန်သူတော်ဒုပ်မိရော့မယ်။ရှုစရာငင်စရာရှိတာများကိုမမေ့ရစ်ပါနှင့်။ပောာပြောရင်းဆိုရင်းမင်္ဂလာတိုက်မောင်း သံထင်ပကလား။ မင်းစာတို့ကျီးကန်းမတို့။ထကြပဟဲ့မောင်မင်း များ ထကြ။ အမယ်မင့်လူများလေး။မင်းခစားပေါာကျ်ားပြီလိုက်ထာ။

စာဆိုဆို။ ။ထပဟဲ့ကျီးကန်းမ။ဘဲ့,နှင့်ကိစ္စရယ်လို့မဆိုနိုင်ဘူး။ကိုတော်ကလေးခေါ်တော်မူတယ်။လက်သုံးတော်ဓားများလဲမမေ့ရစ်စေနှင့်။ထပါဟဲ့မြန်မြန်၊

လက်စွဲကျီးကန်းမဆို။ ။ခက်လိုက်ပါဘိ။ကျော်ရော့ရှင်ရယ်။ခေါ် တော်မူလဲ့၊လိုက်ရတာပေါ့,ကွဲ့။ခြေထောက်တွေပါတွေနှင့် ကန် တဲ့လို့။ မင်း က တော် တော် ထန်ပါအလကား။

www.burmeseclassic.com

မင်းသားဆို။ ။အရိပ်သုံးပါး။နားမလယ်တဲ့အကောင်က။စကားများ လိုက်ပါသိတော့ဗျာ။ ကိစ္စကြီး ထို့မောင်မင့်ကိုနှိုးရတာ။ ပါများရန်တွေ့နေပြန်သတဲ့လဲ။ မြန်မြန်လိုက်ခဲ့ပါဟဲ့။

မင်းသို့းဆို။ ။ခပ်လေးလေးကြွတော်မူပါမောင်မောင်ရဲ့။မှောင်ကလဲ ရိုက် လိုက် ထာတော်တကတဲ့ပြောချင်ပါဘူး။သို့နေပါဒုံးတော့။ ယခုဘယ်ဆီကိုရောက်အောင်သွားကြမှာလဲ။

မင်းသားဆို။ ။သံလာဝတီမြစ်အနောက်ဘက်ကိုကူးရတာဖြင့်။ချမ်းသာစရာရှိရဲ့။ဘတုံ မြို့ဆီကိုမှန်းလို့သွားရမှာဘဲ။ဘတုံကိုရောက်တော့မှ။မျစ်အနောက်ဘက်ကူးထို့မိမိတို့ပျော်စံသော။ရွှေသိမ်မြို့နဂရကိုတဖြေး ဖြေးလှမ်းတော်မူတာပေါ့။ မင်္ဂလာတိုက် မောင်း သံတွေ ဆော်လှခြည့်ကလား။အတွင်း ကျောင်း မြိုင်ညိုက။ တောခိုထို့သွား မှတော်မယ်။ပင်ပမ်းတော်မူတယ်လို့ မအောင်းမေ့ နှင့်။ ခပ်သုတ်သုတ်ကလေးနှင်ခဲ့ဗျာ့။

ဧင်းအခန်း၌မင်းသို့းသည်၊အရှိုက်အငင်ဟုဆိုအပ်သောငိုသံပါစကား က လေး နှင့်။ တို တိုတုတ်တုတ်ပြောဆိုပြီးလျှင်။တောခို၍သွားကြစေ။

တခန်းရပ်။

အောင်မြေ မဏ္ဍလိပ်ကုံးတန်းမှ။ ရိုဃ်းကောင်းမြို့စား၊သိုကြည့်ပွါးစခန်းထစေ။ ။သုဒ္ဒဿန။ အ ယုဇ္ဈက။ မာဃလက်သုံး၊ပုံတန္တ်ိုးဖြင့်၊ ထစ်ချုံးရိုက်ခြောင်း။ရဲ့အာဇာနည်။ပါမထိတဲ့။ စစ်သည်ပေါင်းတို့။ ။အောင်မောင်းတီးနှက်အောင်ကြပါစေ၊ အောင် သပြေ ဟု။ အောင် ရွှေ ခနှင့်။ အောင်ရဲမက်သား။ လူ တလွှားတို့။ အများတူညီ စစ်ကိုင်းကိုဖျက်မယ်ထို့။ မြန်းတက်ခါချွဲ့။ ပင်စည်ညွှန့်ရိုး၊ အောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြေနိမိတ်၊မဏ္ဍာလိပ်ဟု။ တောင်ထိပ်ကုံးတွင်၊အလုံးအရင်း၊ မျှားခပင်းနှင့်၊ ချင်းချင်းသိမ့်သဲ၊ အောင်တပ်တော် စွဲလိုက်၊ မနဲဘဲကြွသွားပြီ၊ ဆင်တပ်မြင်းတပ်၊ ခြေ သည် တပ်နှင့်၊ လျှောက်ပတ်ဘွယ်ရာ၊ ညီအညာဖြင့်၊ ဗြူဟာသကဍ၊ စက္က မဏ္ဍလီ၊ စီရင်ခါနှိုင်းညှိ၍၊ ဖိဖိပြားပြား၊ အချက်သင့်ထား ပြီးလျှင်၊ဓါး တထပ်လှံ တထပ်၊ သေနတ်နှင့်စိန် အမြောက်၊ ရှေ့နောက်ကိုခွဲခြမ်း၊ထက်ဝဲလမ်းလကျ်ာရ၊ ဝက်ခေါင်းထိုး အညီဆင်ပြီးလျှင်၊စီရင်ခါပြုရမည်၊ပဒုမခွေကြွချပ်၊ ငှက် တောင်ခပ်ရင်ပေါင်တန် ၊ခိုနန်းချိုးပဆစ်အိမ်၊စခန်းမပျက်၊ ကျမ်းအထွက်နှင့်၊ မဂန်းကွက်ကွန့်လိမ်၍၊ တ ချိန်တည်းပြု ပြင်၊ စနစ် ကျအောင်၊ တပ်မကိုဆင် ပြီး လျှင်၊ ဘဝင်ငြိမ့် ငြောင်း၊အတွင်းကျောင်းက၊ အောင် မောင်းကိုနှက်၊ ဆုတ် အတက်မှာ၊ရောက်ရက်မဆန်၊ တန့်ရပ်၍ ခံရမည်၊ တတန် ဆင့်မှီး၊တိုက်စည်ကြီးနှင့်၊အတီးအမှတ်၊ ဗုတ်တင်းဗုတ်တို့ ကို၊မယုတ်စေရေး၊ ညာသံများပေး ပြီးလျှင်၊ ဟုစ်တွေးညံ့ စီ၊မြိုင်မြိုင်ကြီးမြီရမည်၊မညီမညွတ်၊ ရှင်းပါး၍ချွတ်ခဲ့လျှင်၊ အကွတ်အညှပ်၊တပ်ဦးတွင်ရင် ကိုခွဲ၍၊ တံကံတဲသတ်ခဲ့ပေ တော့၊မှတ်ချက်တော်မိန့် စကားကို၊ မကြွားရယ်ထိုမရှိ ကြ စေနှင့်မောင်မင်းများ၊

ဗိုလ်မှူးဗိုလ်ချုပ် စစ်ကဲနားခံ သွေး သောက်ကြီးနှင့်၊ ရဲ မက်ငယ်သားအပေါင်းတို့က၊ကြားသိကြသောအကြောင်း ကို၊တညီတညာတည်းလိုက်ကြစေ၊

သို့ကြည်ပွါးဆို၊ ၊လျှောက်သင့်မြတ်တော်မူ လှပေါ့၊ တိုက်မောင်းသံ ဆော်ခါနှက်ပြီးလျှင်၊ ဖြိတက် တော် မူကြ စို့၊ ၊ငင်းပတ်ညွှန်း၊ ၊သမ္ဘာရှိနထ၊ အာလိန် ကြွဟု၊ မာ စဝိန္ဒသခင်၊ရာမာတုသ၀ိ၊နိမ္မာပြည်ဟု၊ ဤတခွင်မှာ၊ မြိုင် ယှဉ်မရ၊ကြီးတေဇနှင့်၊ဝသဘုံမြင့်၊ မိစွင့်စွင့်က၊ မာန့်ငွေ့ လက်ရုံး၊ ပုံတန့်းကိုတော့၊ ဆိုထုံး မတင့်၊ စကား အမြိုင်း၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘုရားကိုနှိုင်းတကြောင့်။ကျယ်ပိုင်း၍ဖွင့်ပြီဘု၊ ဂိုဏ်းသင့်မည့်လက္ခဏာ။မျှမဘက်ထောက်ကိုဖြင့်။ဝကွက်၍ချဲ့ခဲ့မည်။ စိတ်မာန်တော်ဗီ။ညာမဟိမတော့။ဇာနည်ယောက်ျား။ ထိုကြည်ပွါးတဲ့။ စကားငေါက်ဟိန်း။ ငါဟဲ့ထိုကျိန်း လိုက်လျှင်။ နှစ်သိန်းလေးသောင်း။ မြေတုန်လို့ ညောင်းရ၊ ထောင်းထောင်းမျက်မာန်။ ရိုက်ဂုဏ်ရ တို့က။ အန်တု၍ခံ ကြလျှင်။ မံသံအသား။ ခေါင်းနှင့်ကိုယ်စပ်မဖြစ်အောင်။ တတစ် ဆီသွားစေ့မဟဲ့။ကျွားကျွားမော်မော်။ သောင်းဘူမိဇမ္ဗူဒိမှာ။ ဘယ်ဆီကပေါ် ပြီးလျှင်။ နက်ကျော်မဲကောင်။ ခြသေ့်မင်း ရွှေ ကူဝက။ခွေးထ၍ ဟောင်သည့်နှယ်။ မာန်စောင် ပြခါ။ ရန်လက်စဖြာကြမလဲ့။ သဝေချာ ပတ်ကုံး။ ညှက် ညှက် ကျေမှုံးမှာကြောင့်။ သုံးတော်ရကဝိန္ဒာက။ မြေ ပထဗျပဲ့ တင် သိမ့်တဲ့အောင်။ကိုင်းမောင်ဘာ။တိုက်မောင်းသံလှိမ့်ပေးစမ်း။

ဋင်းအခန်းအနား၌။ တရှိန်တည်း ညာသံပေး၍။ ရှမ်း စစ်သည်အပေါင်းဝင်လှာသောအခါ။ ဇေယျာ ပူရစစ်ကိုင်းမြို့သည်။ ကျွက် ကျွက် ဆူ ပြီးလျှင်။ ပျက် ပြား လေ၏။ မိုးညှင်းကောင်းစားသို ကြည်ပွါးလည်း၊ စစ်ကိုင်းမြို့ ကိုအောင်မြင်ပြီးသောကာလ၊ နရသူ မင်းစံနေသော၊ ပန်းရမြို့ကို၊တဘန်တိုက်ဖျက်ပြီးလျှင်။လက်နက်ကရိ ယာတို့ကို သိမ်းကျုံးယူငင်၍။မိုးညှင်းကောင်းမြို့သို့ပြန်သွါးစေ။ ။စစ်ကိုင်းမျိုတည်၊ သက္ကရာဇ်ကား။ ၆ ၈ ၄ ။ဋင်းမြို့ ပျက်သောသက္ကရာဇ်ကား။ ၇၂၆။ ။မင်းပေါင်း ၇ ဆက်အခ ဆုံး။ ဘုရင်မင်း ပျောက် စည်းစိမ် ၁၀ နှစ်တွင်။နန်းကျလေ၏။

တခန်းရပ်။

သတိုးစောလှမင်းသားနှင့်။ ဇာရှသိင်္ဂမင်းသွီးတို့သည်။ သံလာဝတီမြစ်၏အနောက်ဘက်။ ပြောင်းပြာမြို့အနီးအပါး။ တရသောမြိုင်တွင်းမှ။ ဒူဂဏန်းကျေးဂဏန်းသံဆို၍ထွက်

www.burmeseclassic.com

လှာစေ။ ။စာရသိင်္ဂီမင်းသို့ဆို။ရင်းအသံ။ ။အို၊ရင့်
ကျိပ်ဝင်ဆယ်စောင်လှပ်ထို့။ အလောင်းတော် ဝေသန်ဇာတ်
ကို။မျှားမှတ်စေဘို့ဆိုခဲ့မယ်။ ဒါနံတွင်ရွှေကွံ့ချာမို့။ ပစ္စယာ
နာဂိန်အား။ပုဏ္ဏားကိုလှူသည့်တွက်ကြောင့်။ စေတုတ်ပြည်
ဘုံကနက်က။ ဟေမဝန် ရုံမြိုင်နက်ကို။ မြန်းထွက်ရတယ်။
ကျောက်တန် ဆောင်လျှန်းကွန့်ထို့ ရောင်ချယ် ရောင်ချယ်။
ကောက်တထောင်ဆန်းတွန့်တဲ့တောင်ဆွယ် တောင်ဆွယ်။
သံဝေပင် လှစ်ထာ ကညာဏ်ကြွယ် ညာဏ်ကြွယ်၊ ဆံကေ
မှုင်ကျစ်ခါပစမွယ်စမွယ်။ညက်တသွယ်။ သက်လှယ်မျက်
ချယ်။ မဒ္ဒီမယ်။ ရည်ရွှယ်။ ကြည်ဘွယ်။ ရွှေရင်တော်သွေး
လေးနှုနယ်။ဂဏာပြာထွားသားနှစ်သွယ်။ဝင်္ကပဗ္ဗတတောင်
တော်ဆွယ်မှာ။ ညာဏ် ချယ် စမွယ် ပျော်အောင်း ရှာကြ
သေး။ ။အို၊ဝင်္ကဂီရိန်တောင်ညို့မြမတော့။ တသင်ခမ်းဆီ
ပျော်ရှာကြ၊မဒ္ဒီမယ်လျှာဘုန်းဝေသန်။ ဆံကျစ်ကယ်ချော်
တော့နှင့်။ မော်ကေမှာပျော်နေအောင်းတယ်။ ကျောင်းမြတ်
ပိမှာန်။နေဇာရဏ်တက်ရင်ဖြင့်တောနက် သို့ခွါ ရန်ခွါရန်။
ချင်းတချို့တောင်းကိုလှ။ကောင်းအောင့်ပစိုမ့်စိမ်၊သစ်သီးရှါ
မြန်းကွန့်ရနှံ့ညွှန့်ဘမဒ္ဒီညါစံ၊ရွှေရင်တော်သွေးတို့ကြောင့်
တွေးထိုပပူပန်ပူပန်။ ပုလဲပျံ ခွဲလျှံ။ ကဲတံ၊ဗျူဂါဆန်၊ဒွာန်၊ခွါ
ရန်။ ဟေဝန့်မြိုင် တန်းမြန် မဲ့ကြို။ မြင်အိမ်မက် ကြောင့်အို
ခက်ရန်။ပမ်းပေါ်။နွှမ်းပြော့။နှန်းကြာစံငယ်။မျက်ပျံ။သက်
နှံ့။ ရင်သွေးတို့ကြောင့်လေး။ ။အိုဝင်္က ပဗ္ဗတာ ကျောင်း
သခ်မ်းက။ ချင်းတောင်း တချို့ ကိုင် ခါထမ်းထို့။ ရင်းသွေး
သက်နှံ့ဒါရူပန်းကို။ ကြိမ်ကြမ်နမ်းထိုထွက်ခဲ့လျှင်။ ဒုန္ဒုငယ်
ဗိဿာမှ။မယ်မိတ္တာသွန်ကြည်ညိုဟဲ့၊ပုဏ္ဏားအိုအသျှခံက။မင်း
ဝေသန်ခြေတော်ရင်းကို၊ချင်းကပ်ထို့ဝင်။မဆင်ချင်တောင်း
ဝံ့ပေ့ရူစကာချုံချာ။ရွှေရင်တော်သွေးတို့ကို၊ပေးစွန့်ပယာ
ရာစာ၊ဗေါဓိပုံလောင်းတော်မြတ်ဝေသန္တရာ။ ရေစက်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com
သွန်း လိုင ပြုံစွာ လှူရှာ၊ မယ်ဂဏာ မောင်ဇာရှောင်ခွါ။ တ ဘုန်းလျှာ၊ မုန်းတာ။ ပုန်းရှာ၊ လှူခံပုဏ္ဏားမှားရိုက်စွာ။ ဗေဒ၀ိ လောင်းကို တောင်းသော့ခါ။ ရင်သွေး တော်စစ်မင်းနှစ်ဖြာ ကို။ ခေါ်တော်မူခါအပ်နှင်းပြန်လို့လေး။

စခန်းရပ်၍ဇာရူသိင်္ဂီမင်းသို့ဗိုလ်ဆိုက်၊ ။ကျွန်းဒီပါ။ လွှန်းမိုကာစာ စောင့်ဖွဲ့ပါလို့။ နမူနာပူတာချုံပါတဲ့။ သည်မဲ့ အကြောင်း။ ကံရှိုင်းငယ်ပေါ်။ နံကိုင်းပျော်မဟာဆွေနှင့်။ မြိုင် ချောက်ကိုထွက်ခါပျေး ခဲ့။ ဇာချွေး တွေတဖြာဖြာပ။ ရင်ညွှာ မှာနင်ခါဆို့တယ်။ အမယ်လေးပြောလို့မကောင်း။

သတိုးစောလှမင်းသားဆို၊ ။ဖြေဒ်ဇရာပူရ၊ သေလာ မှိုမှို၊ ရောရယ်ဆို့ပါတဲ့၊ မြို့သာစွမှ၊ ရှမ်း လက်စဘေး။ ကင်း လွှတ်အောင်ပျေးခဲ့။ မနှေး ထုပ်ချောက်။ သံလာမြစ်နောက် မျက်နှာကူ။ ပြောင်းပြာကိုရောက်ခဲ့ပြီ။ မိုး တောက်အောင်ပူ ပင်။ နောင်ဘုန်းခင်လည်း၊ သေရှင်မသိ။ ပြေးရတဲ့လူ၊ မင်းဖြူ ဖြူတို့မှာ။ ဆွေးပူလို့ရကြပေါ့။ မရှိခွန်အား။ အနှိုင်နှိုင်တွား ခဲ့ရ။ ဖဝါး ပေါက်ပွဲ။ ခေါးတင်၍ ခွဲသည့်နှယ်။ လဲချီထချီ၊ သိ ကာရှိနှင့်၊ မပါမြေခွန့်။ ရွှေစကျာကွန့်ခဲ့ကြ။ ပန်းညွှန့်မညှိုး။ ရွှေ သိန်သူကလဲ၊ အပူထပ်ပွား။ ကိုယ်မအားနှင့်။ အသွားတော် လေး။ ခမျှာမှာအမောဆန်သောကြောင့်။ ဇာပြန် တဲ့ချွေး တွေနှင့်၊ နှေးနှေး ကြွပါ။ နောက်ကငို လို့။ သူ ဆိုရှာ၊ စခန်း တာချုပ်၊ အိမ်ရွှေစံငါသတိုးမှာတော့။ စက်နှစ်လိမျက်ရည် ဖြိုးမှဖြင့်။ ခင်ပွန်းသယ် သိမစိုးသော် ကြောင့်။ ပုဆိုး နှင့် သာသုပ်ရတော့၊ တရှုပ်ရှုပ်တမဲ့မဲ့။ တသဲ့သဲ့တမိုမို၊ မဖွင့်ဘဲ အတွင်းကြိတ်ပြီးလျှင်။ စိတ်ရှိတိုင်းငိုခဲ့၊ ။ မြိုင်ညိုနှင့်မြောင်အ ကွေ့။ စမ်းအိုင်ကလေး များ ကိုတွေ့ မှဖြင့်၊ ချမ်း မြေ့ဘို့အ ဖြစ်၊ မျက်နှာများသစ်ပြီးလျှင်။ ညစ်သမျှစိတ်တွေ၊ တရားနှင့် ဖြေလိုက်တယ်။ ပျေးနိုင်ဘူး မောင့်ပူ ဟန် အိုဘယ့်နှယ် ကြီ ရပ၊ သုံး ရွှေ စံလှ ခေါင် ထွား မှာ တော့၊ မိုးသည်းခွရ င့်တဲ့

www.burmeseclassic.com

သားရောက်နှင့်။ မြိုင်ဖျားမှာဒေါင်ချာလယ်လို့။ ရွှေသိမ်နယ်မြို့ စိက်ိုမှရောက်ပမလား။ စိတ် နောက် သူ တယ်မ ချိုပြီဘု။အ မယ်မင်းတွေးမိတိုင်းပူလှခြည်ရဲ့နန်းသူလေ။

ဇာချင်ဂီဆို။ ။ကိုတော်သခင်ကျေးဇူးရှင်ကမြင့်။နှမ တော်ကိုစိတ်ခိုင်တဲ့မိန်းမလို့ထင်ရှာလိမ့်မယ်၊ရတနာရွှေရင် သားက။မွေးဘွားချိန်နိုးတာကြောင့်။ ညှိုးကျုံပင်းပမ်းလွန်း လို့၊ဘုရာ့နှမလေးဖြင့်။ဖွင့်လှစ်လို့မပိုနိုင်ဘူး။ ခြေဆင်းလဲလု နှင့်သာ။ သစ်ပင်ရိပ်ကောင်းကောင်းမှာ ထိုးအိပ်လိုက်ချင် တော့တာဘဲ။

မင်းသားဆို။ ။လုပြည်မှာလူ၏အဖြစ်ကိုရကတဲက။ တခါဘူးမှဒုက္ခကြီးကြီး မတွေ့ရသေးဘူး။ သည်တခါဖြင့်။ နှာခေါင်း ကျွေ့မွှေးတွကြတော့မထင်ရဲ့။ ကောင်းကောင်းမွန် မွန်မှထိုင်လို့ မနေနိုင်ရှာ ပါဘဲကလား။ ခြေဆင်းလဲလုနှင့်။ သစ်ပင်ကိုမှီလို့။ တံတော့တံတော့။ မောင်မောင်ဖြင့်ကောင်း ကောင်းခြည်းဒုက္ခတွေ့ရတော့မယ်။ဖေယျာပူရစစ်ကိုင်းမြို့ နှင့်။ ယခုရောက်လှာသောအရပ်ဒေသသည်၊ ခရီးတာစည် ကိုထောက်လိုက်သော်။ တိုင်ပေါင်းသုံးဆေဒင်းကျော်လေး သေါင်းခန့်ရှိခဲ့တယ်၊သေရမည့်အရေးကို၊အလွန်ပင်ကြောက် ရွံ့ခြင်းကြောင့်။ရန်သူနှင့်ဝေးအောင်ဟာ။ အားခဲလို့လိုက်ခဲ့ တာကြောင့်။ နှမတော်မိမိဖြင့်။ ကိုယ်လက်တော်မမာကြွန်း တဲ့အပေါ်မှာ။ ခရီးပမ်းထပ်ခါဆင့်သော်ကြောင့်။ ရင်ပွင့်မ တတ်မောတော်မူတဲ့လက္ခဏာနှင့်တူတယ်။ ။မင်းစာတို့ ကျိုးကန်းမတို့။ ။ဘုရားထူးစေ။ ။အမယ်လေးကိုတော် မြတ်ဘယ်ပုံကြီးလို့မို့။ နှမတော်မိမိချမ်းသာအောင်ကုသရပ မတုံး၊ သည်အပူလိုပူတာဖြင့်၊ လူတဘဝမှာသည်တခါကြုံ ဘူးသေးတယ်။ မောင်မင့် သခင်ကိုဖြင့် အားမကိုးကြနှင့် မောင်မင်းတို့ သခင်မကို။မောင်မင်းတို့ကြည့်ရှု စောင့်ကြ ပါငယ်ကျွန်တို့ရယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်စွဲကျိုးကန်းမပြော။ ။ပါမှစိုးရိမ်တော်မမူပါနှင့်၊ ဘုရား့ကျွန်တော်မျိုးတို့စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုပမယ်၊ တိပ်ထားသခင်မအကဲအလေးကိုသာခပ်တော်မူပါဒုံးဘုရား။

ဇာချသိင်္ဂီမင်းသွီးပို၊ ။သားပန်းပင်ဖော်သိင်္ဂီကိုဖြင့်။မဖွါးမှီမယ်သေရလိမ့်မထင့်၊ပြင်းပြတဲ့ဝေဒနာ။အသက်ဘေးကိုလှ။ကင်းဝေးအောင်အတွင်ရှောက် ဂါထို၊ ကွန်းထောက်တော်ရပ်မဆိုင်းခဲ့ပါဘု၊ ကိုင်းမြို့ကလာ။ အိမ် ရေ့ပျော်ချင့်ထို့မှန်းပါတော့။ ခရီးတော်အလွန် ပမ်းတာနှင့်။ ချွေနွမ်းထို့မသက်သာ၊ မျက်နှာကပိန်ညှိုး၊ မြန်းမဲ့သာမြန်းခဲ့ရ။ ခြေလှမ်းတောင် တယ်မမှန်ဘု။ အသက်ပြန်အရှုကြပ်တဲ့ပြင်။ သဲစပ်မှာတဖိုဖိုနှင့်၊ ရွှေရိပ်ခိုမဟန်နိုင်ထို့။အင်ကြင်မြိုင် ဌူအလျှဲမှာ။ အမယ့်မင်းလဲခဲ့ဇောက်ထိုး။ ။မင်းသွီးဆို။ ။ကျေးဇူးရင်သခင်ဘုရားရွှေမျက်နှာတော်ကို။ ဘုရားနှမလေးရှုလိုက်ပါ။အကြောင်းတော်ပါစကလို၊ကြည်ကြဉ်လင်လင်ရွှင် ရွှင်လန်းလန်းမရှိပါတဲ့ ကလား။ ရွှေမျက်နှာ တော်များ တယ်ထို့ပျက်တယ်။ မောင်မောင်မမာတော်မူတာဖြင့်လဲ။ဆေးတော်ဝါးတော်မျိုးဖေါ်ထို့သုံးဆောင်တော်မူပါ။ကျေးဇူးရင်သခင်ကိုကျွန်မသနားလှခြည်ရဲ့။ သည့်လေဝံ တောင်ဒုက္ခ မရိုက်ပါနှင့်။ မောင့်မောင့်နှမ။ မာမာချာချာရှိလုပါပြီ၊ ရတနာရွှေရင်သါးကို၊ဖွါးမြော်မြင်ထို့မျိုးပြီးမှဖြင့်၊ကလေးကိုတကိုယ်တလျှဲဆိချီပိုးထို့၊ဘုရား့နှမလေးတို့စံပျော်တဲ့ရွှေသိန် မြို့နဂရကိုရောက်အောင်တဖြေးဖြေးသွားကြတာပေါ့။ နှမတော်ပင်ပမ်းထို့ငိုပေမဲ့၊မောင်မောင်အားမပြော့နှင့်နော်။

မင်းသာက။လက်စွဲကိုလှဲ၍တိုင်ပင်။ ။ကြားကြလားမောင်မင်းများ။ မချိမဆန့်ပင်ပမ်းလွန်းထို့။ ထင်သမျှလွှတ်ငိုထိုက်ပြီးလျှင်၊ လင်စိတ်မကောင်းမဲ့ အချက်တွေကို မြင်ရှု။ သူစကားကိုသူပြန်သိမ်းလိုက်ထာ။ဘုရားနှမလေးပင်ပမ်းထို့ငိုပေမဲ့။ မောင်မောင်ယောကျ်ားသားကဘဲ။ အားမပြော့ တော်

www.burmeseclassic.com

မမူပါနှင့်တဲ့။သည်ပုံများဒုက္ခတွေတွေ့ရတော့။ ပန်းရမင်းနှ ရသူနှင့်။ရိုစီးကောင်းစားသိုကြည်ပွါးတို့ကို။စိတ်နှာတော် မူလိုက်လေခြင်းမောင်မင်းများ။ ။ရင်းငို။ ။ရှမ်းထားမြင်ယ် နှင့်။ပန်းရကနှရသူ၊ မျက်မုန်းညို မာန်ပါလို့။ မြို့ဇေယျာရွှေနံ ကိုင်း ကိုယ့်။ ဝန်းပိုင်းခါ ကုညီတို့ ဖျက်လိုက် တယ်။ သော ကျွက်ကျွက်ဆူ။ရဲမက်ဗိုလ်စစ်သည်ပေါင်းငယ်တို့။တီးနှက် ခါငွေတိုက်မောင်းတွေနှင့်။ တသောင်းသောင်းကြွေးကျော် အုံ။ပြည်သူတို့သဲလောင်ကျွမ်း။ရန်စစ်ကယ်ထူ။ မာန်ယာစ်ခါ ဖွန့်ညှုပူတဲ့၊နှရသူအကြီးရိုက်ကယ်နှင့်။တိုက်ခိုက်သူငဗါလ တို့မှာ။အမယ်လေးရိုင်းပြတဲ့ရှမ်း။

လက်စွဲကျီးကန်းမပြော။ ။ရိုင်းဆို၊ပြောစရာမရှိအေါင်ရိုင်း တဲ့အကောင်တွေဘဲ။ ဘုရားကျွန်တော်မျိုးသည်လိုမှန်းမသိ။ ခပ်စောစောကသိတာဖြင့်။ဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်ပေဆိတော့။ ။ မင်းသားကထောက်၍မေး။ ။စောစောတုံးကများတင်ကူး ၍သိရင်။မောင်မင်းအတင်းဝင်ရတ်မလား၊ ။ကျီးကန်းမ ပြော။ ။စောစောကတင်ကူးလို့များသိရတာဖြင့်၊ဘုရား ကျွန်တော်မျိုးပျောင်း ချေးထုပ်ကလေးဟာ၊ ခေါင်းပေါင်း စွန်မှာထုပ်ထားလိုက်ပါရဲ့။

မင်းသားဆို။ ။တယ်ရိုက်တဲ့အကောင်ကို။ခရီးပင် ပမ်းစွာလာခဲ့ရတာကြောင့်၊လုအလုံး ဟာသွက်သွက်လယ် နေတဲ့အထဲမှာ၊ပျောင်းချေးစကါးမျိုးစပ်နိုင်သေးရဲ့လားဟဲ့ နှင်။ ။ကျီးကန်းမဆို။ ။နို့ကြိုက်ထာကိုးဗျာ့။ဘယ့် နှယ့်လုပ်မလဲ။

မင်းသားဆို ။တိတ်ပါဟယ်။ ပူပန်တော်မူတဲ့အတွင်း မှာ။အဖြင်းတွေနှောက်မနှေပါနှင့်။ နှမတော်ဘယ်ပုံ ဘယ်နဲ့ ရှိတယ်ဆိုတာ။ကြားသိရအောင်။နှါးထောင်စမ်းပါဒုံး။

မင်းသို့းဆို။ ။အမယ်လေးအချိန်ခတော်နိုးထင်ပါရဲ့။ ဘယ်ပုံများ ဖြစ်လို့ လာ ပါ လိမ့် မတုံး။ မောင် မောင်တို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောကျ်ားသားတွေကို။ မျက်နှာထား ကျွန်မ ရှက်လှတယ်။ အင်ဖက်ကလေးများကာရန်ထိုပေးကြပါဒုံး။ ။အင်ဖက်ကာရန်၍ ပေးလျှင်။မိန်းမတို့ဓမ္မတာအတိုင်း။ ကျိုတက်သံ။ မောပိုက်သံ။အရှိက်အငင်ဗျာပါသံတို့ နှင့်။ ညီး ညူအော်ငင်ပြီးလျှင်။ကမ္ဘာဇလေလှုပ်ရှား၍။သားဖွားခြင်းကိစ္စပြီး။ငြိမ်းစေ။ ။၎င်းအခမ်း၌။စာရေးဆရာတို့အင်္ဂါနှင့်အညီ။တတ်ကျွမ်းသည့်အတိုင်း။မကျွင်းမကျန်။ သရုပ်ဖော်တူအောင်ပင်ရေးနိုင်ပါ၏။ သို့ဖြစ်ငြား သော်လည်း။ ရှက် ဘွယ် အတိရှိသောကြောင့်။အလျှင်းပင်မရေးဘဲထားခဲ့ပါသည်။

ဇာရှသိင်္ဂီ ခင်းသွီးငို။ ။မဟာနွယ်သာကီမျိုးတွင်ဖြင့်။ သတိုးလှမဲ့သက်လှယ်။ကြာပြုဒုငယ်က။ဇာရှမယ်သိင်္ဂီနှင့်။ တူအညီကုသိုလ်လိုင်း သော်ကြောင့်။ ရွှေ သုနာ ပရန် တိုင်းမှာ။ကိုင်းမြို့အနွယ်၊ ကြည်သာစွာမ ပျော်ရခင်က။ နန်းမြေမှာရှမ်းတွေထသော် ကြောင့်။ ပြေး ရထို့ သွက်သွက်လယ်၊ မြိုင်လယ်နှင့်တောင်ရိုး။ဆွေကလျှာ။ချိန်စေ့ရင်မနေသာလို့။ ဟေမဝါရဂုံတက်မှာလှ။အင်ဖက်ကိုကါထို့ဖွားခဲ့ရ၊အမယ်မင်းသားလှကံဆိုး။

မင်းသားဆို။ ။နွမ်းတလိုက်လိုက်။ပမ်းပိုက်ပိုက်နှင့်။ကေပိုက်သက်လှယ်။ ရက် ရှေသမျှ၊ ခက် ငွေ ရတဲ့၊မြမျက်ချယ်ငယ်။ ။စမ္ဗာယ် ငွေပွင့်၊ ထယ်ကိုယ်ရင့်လဲ။ အခွင့် လုံးရုံး ကိစ္စတော်ကုံကြပေါ့။ ရဂုံမြိုင်ချာ။ သည်နေရာတွင်။ မာလာငွေရွက်။သားပန်း ခက်ကို။ ပခက်ကယ်အသွင်၊နွယ်ကြိုးနှင့်ဆင်ပြီးလျှင်။ မြေးယည်များကြူးစမ်းပါဒုံးမိမိရယ်။

မင်းသွီးဆို။ ။ဖြစ်သမျှအရေးကို။တွေးမိတိုင်းဘုရား၊ နှမကလေး ဝမ်း နဲ့တော်မှု ထိုက်ပါဘိတော့။ မဟာနွယ်သာကီမျိုးမှန်ပါရက်ကယ်နှင့်၊ မြိုင်နက်တွင်ကံတော်ရှိသောကြောင့်၊သစ်ကိုင်း မှာနွယ်ကို ခြည်ထိုမိ။ ရွှေနှင်းဆီမာလာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖူးကလေးကို။ဧးယည်တော်ကြူးရမတဲ့၊ တိုင်းပြည်တော်ဌာနမှာသာဖြစ်ပါစေဘိ။မြကြိုးယှက်ကွန့်။ထူး အလွန့်။ခြူးထွန့်ချူးနွယ်။ ပန်းပျောက် ကယ်သွယ်။ စိန်ချယ်တဲ့မြပုခက်များနှင့်။ကြည်သက် ရွှင်မြူး။ဧးယဉ်တော်ကြူး ရလေရဲ့။မှူးမဟာသာ ကီ မျိုးက လေး နှယ်။ ကံ ဆိုး တော် မူလိုက် ပါ ဘိသခင်ရယ်။ ။ငိုလိုက်။ ။အကုသိုလ်ကံတူပေးသော်ကြောင့်။ဟေမဝါရုံမြိုင်ကျေးမှာလှ။ လူကလေးမလိမ်တမာ၊ဘွားမြင်ရရှာ။သားပုတ္တာ၊ချူချာတဲ့ဖြစ်နဲ့။သစ်ကိုင်းမှာနွယ်ကိုခြည်ထို့။ မြနှင်း ဆီဒါရူပန်း ကိုလှ။ သ ပြေမှာ အ ခြေနှမ်းအောင်။အမယ်လေး ဒန်းဆင်ထိုလွှဲ။

မင်းသားဆို။ ။ရွှေနှလုံးတော်မသာယာခြင်းကြောင့်။များစွာငိုကြွေးသော်လဲ။ ဇေး ချမ်း နိုင်စရာဖြင့်မရှိကြဘူးမိမိရယ်။လာဘေါအလာဘော။ယသော အယသော။နိန္ဒပသာံ။သုခံဒုက္ခံ၊လောကဓံတရားရှစ်ပါးနှင့်၊သုံးလုထွန့်ထါး။သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသော် မှလဲ။ ကင်းလွတ် တော်မမူ ဇှော် သောကြောင့်။ ဝေရည္ဇရပြည် အပါး။ပုစိမန္ဒ တမာ ပင်ရင်း၌။ ဝါတွင်းသုံးလ ပတ်လုံး။ဆွမ်းဖြတ် တော်မူ သော်အခါ။ ဥတ္တရပဉ္စတိုင်းသား။ မြင်းကုန်သည် အများတို့ထံမှ။ မယောစပါးဆံကြမ်းနီကို။ညီတော်အာနန္ဒာ သည်ဆောင်ယူတော်မူခဲ့၍။ဆုံငယ်ဖြင့်ညက်စွာထောင်းပြီးလျှင်။ ပြောင်းပြောသောအခါမှ။သုံးလုထွန့်ထား။ ရှင်တော်ဘုရား အား။ လေးပါးသောဘူမရုပ်ကို။ သိမ်းချုပ် တော်မူ နိုင် စေ ခြင်းငှါ။ ဆက် ကပ်တော်မူတယ်။သည်တော့။ သုံးလုထွန့်ထား။ ရှင်တော်ဘုရားသည်၊လေးပါး သောဘူမရုပ်ကို။ ထိမ်း ချုပ်ခန့်ခိုင် စေခြင်းငှါ။မျှတရုံဘုံးပေးသုံးဆောင် တော် မူရသတဲ့။အဲ။ ဘုံသုံးပါးတွင်ဗိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူ သောရှင် တော် ဘုရား သော်မှလည်း။အနုပ္ပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို။ယူစံတော်မမူသေးသ၍။လောကဓံ တရားနှင့်ကင်း တော် မမူဘဲ ဟာ။ မိမိတို့မောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်တို့ထို။သာမညသတ္တဝါမှာ၊ပြန်တရာမောက်ကဲ။သည့်ထက်ပင်သဲတော့မပေါ့။ စွဲသမျှ လောင် သ မျှတွေကို။ နေဒွတ္တသိတာရေနှင့်။ တဒတတောစိမ်၍ချိုးသော်လဲ။ နွမ်းညှိုးလောင်ပူခြင်းတို့မှမကင်းနိုင်ရာ၊တရားတည်းဟူသောရေအရည်ကို၊ သင့်တင့်ရုံချိုး သောက်သုံး ဆောင်ရမှသာ။ ပူပန်ကျွမ်းလောင်ခြင်းကင်းနိုင်ရာသတဲ့။တရားကိုအာရုံပြုလို့။ပူမှုများကိုသိမ်းတော်မူပြီးလျှင်။ သာ သာယာယာ။ ကြည်လင်သောမျက်နှာဖြင့်၊ရတနာသားရွှေ စင်ကို။ မြင်ဖေးယည်ကြူးပြီးလျှင်။ရက်သတ္တ လည်တော့မှ။ သည်အရပ် သည် နေရာက။ မိမိတို့စံနေတဲ့ရွှေသိန်မြို့ကို။မြန်းချွေတော်မူတာပေါ့။မျက်နှာတော်များသစ်ထိုက်ပါအုံးဗျာ့။

မင်းသို့်းဆို။ ၊ဘုရာ့နှမလေး။ တရား နှင့် တယ် လိုဝေးတဲ့မိန်းမဖြင့်မဟုတ်ပါဘူး။ သည်ဘဝသည်တခါသာ။ဤကဲ့သို့အမှုမျိုးကိုကြုံကြိုက်ဆုံ စည်းရတာ ကြောင့်။ ရုပ်တ ရက်ရှောင်တခ်ခင်တော့။ ယူကျုံးမရ အောင်ဘဲဖြစ်သွား တာဘဲ။ဒုက္ခဆိုတာ တွေ့ဘူးမှလဲ သည်းခံ နိုင်တယ်။ တရန်တခါမျှဒုက္ခမတွေ့ဘူးတဲ့သူများ မှာ တော့၊ တယ်လို သည်း မခံနိုင်ဘူး။ ယခုဖြင့်တော်တော်ကလေး သိမ်း ဆည်း နိုင်ပေါ့။ နှမတော်ဇေးယည်ကြူး တော့မယ်။ တ ကယ်လိုများအိပ် ငိုက်နေရင်၊နိုးတော်မူလိုက်ပါမောင် မောင်ရဲ့။ မိုးရပ် သွေး ဆိုတာ။တယ်လိုအိပ်ချင်တတ်တယ်။

ဤကဲ့သို့ပြောဆို၍ မင်းသို့်းဇေးယည်ကြူးရန်။ ရွှေဖိုင်းပြူအလိုက်သံထောက်။ ။ရုံမြိုင် ညို။ ဆိုင်ငို မည်ညွှဲရွှေခဲ သက်ဖှယ်။ ဆိုးပါဘိ တယ်လေလေ့။ ကျောင်ပါးကိုက်လိမ့်မယ်။ခင်တန်းခင် တန်းဆွယ်။ ပင် ပမ်း ပင် ပမ်း ဘွယ်။ ရွှေ သွေးပြောင်းကိုလေး။ခေါင်းကဝါး။ ။အိပ်ပါဆို။ စိတ်ရှိလေခြင်းသက်နှင်း သူငယ်။ ခွဲမွှေ့မိ မယ် လေ လေးဘ်ဆိုးမဲ့မျက်ချယ်။ သစ်နန်းသစ်နန်းထယ်။ ရစ် သန်းရစ်သန်းသွယ်။

www.burmeseclassic.com

ရွှေနွယ်တဲတယ်လေး၊လွှဲပမယ်။ ။နှန်းသိမ်းယိုးဒရား။ ။
နံကိုင်းလေရွှေမြို့ နေ့ာ်ရှင့်၊ နွယ်တော်ဝံသာ။ သိ ဟာလျှံပြီး၊
နောင်ရိုးမဲ့လူ၊ အိုလေပိုလွှယ် ဖွာပါဘိ၊ မမရှဲဒါရှု၊ ဇေယည့်
ကြွေးတယ်၊သားဦးကိုခြေ့ထွိုမြှု၊ ။ခုကဲ၊ဥငဲသံညှံ့ထွိုဆူ၊မွေ့
နဲ့၊ငွေသဲ့မှာထိုက်ထိုပူ၊ ဖြေခန်း။ ရွှေနှန်းသံဆိုထိုကြူ မယ်လေ့
လေး၊သည်းအရှဘောငယ်။ မောင်နှိပ် စက်ထာ ကြောင့်။ အိပ်
ပျက်ထိုသေတော့။ ။သန်း၍အသံတဖြေးဖြေးတိတ်ပြီးလျှင်
အိပ်ငိုက်သွားစေ။

မင်းသားဆို။ ။ကြည့် စမ်းပါအုံး ခက် ထိုက်တဲ့ မိန်းမ
နွယ်၊အိပ်ငိုက်နေပြန်ပါပြီ၊ ။အိုဗျူနွမတော်၊မသိဂ်ီ၊ ။
မင်းသွီးနန်းသိမ်းကောက်၍ဆိုပြန်၊ ။အိုလေမောင်နှိပ်စက်
ထာကြောင့်ကွယ်၊အိပ်ပျက်ထိုသေတော့မယ်။ ။မဟာ
နွယ်လူမျိုးဇာတိ၊ မတာတွယ် သူဆိုးပါဘိ၊ မွေးမိမာထား၊
ဆွေးရိဗျာပါ၊မျက်နှာပိန်ထိုချုံး၊စက်ခါမြှတ်ပျော်တုံး၊ ရုံးထို
သာ၊ခါခါပိုကဲ၊ဆိုလွှဲရပါ၊ အခြေ့ကြိုက်တဲ့ သား မိုက်ပိန်
တာ၊ကြောင်းဇာတိကို၊မသိထိုနှင်ပူဇာ။ ။စကား။ ။အ
မယ်လေးတဆိတ်သောက်ခြေ့စမ်းပါ အုံး ငမောင် မောင်ရဲ့၊
နွမတော်အိပ်ပျက်ထာနှင့်၊ ကြာတော့သေရ တော့မယ်။ ည
ကလဲတညလုံးတမှေးမှမမြှတ်ထိုက်ရပါဘူး၊ သားမယားကို
သနားပါအုံးမောင်မောင်ရယ်၊

မင်းသားဆို၊ ။ကဲဗျာ သည့်ပေးပါ၊ မောင်ကြီးခြေ့
ပါအုံးမယ်၊သဘောရှိအိပ်ပါတော့၊ မျက်ကျောသေကြီးနှင့်။
မျက်စိမပွင့်တပွင့်ကိုကျူပ်မကြည့်ချင်ပါဘူး။ ။ငှက်ညီးနှင့်
အေးအေးကလေးဆို၊ ။လေညှင်း ရယ်လာ၊ ဟေမာက
နတ်ပန်း၊ သားတော် မောင် အ ငို အေး အောင်၊ မွေး ပါလွှဲ
စမ်း။ ။အေး၊အေး၊အေး။ ။သုမိခင်အိပ်ပျော်ခိုက်၊ငိုထိုက်
တဲ့သားသက်နှံ၊နားဆူထိုညံ့၊သားသက်နှံ၊ ငိုရန်ခုမအေး
စမ္ဘာယ်ပြုငုံတံဖူးကို၊ ခူးဆွတ်ထိုပေး၊ ။တိပ်ပါမောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရယ်တိပ်ပါ။ အဘောတို့ ဇေ ယျာ ပူရစ်ကိုင်းမြို့မှ။အသက်ဘေးကင်းဝေးအောင်။ ထွက် ပြေးတိမ်း ရှောင် လာခဲ့ရလို့။ နက္ခရောက်တဲ့အခါပါမောင်ရဲ့၊ မင့်မိခင်စံ ပျော်တဲ့။ ရွှေသိန်မြို့နဂရကိုရောက်တော့မှ။ လူက လေးနဲ့ချင်သ မှုနဲ့လို့ငိုချင်သမျှငိုပါ။မောင့်အတွက်ကြောင့်။ကျေးဇူးရင်နှစ်ပါးပင်ပမ်းဖွပြီကွဲလူကလေးရဲ့။ ။အမယ် လေးအငိုထူးပါဘိတော့မောင်မင်းများ။ တောကြီးမြိုင်ကြီးထဲမှာ။ ရုန်း နတ်တဆေ။ကဝေမြေဘုတ်တို့နှောင့်ရှက်လေသလား၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသောမာတရာတို့တွင်၊တပါးပါးသောမာတရာနတ်ဘီလူးတို့ဘမ်းစားလေသလား။ ချော့မော့လို့မရနိုင်အောင်ရှိ တော့တယ်။ဘယ်ပုံကြီလို့မို့သည်ကလေးအငိုတိပ်အောင်ပြုရပမတုံး။ ။မင်းသားငို။ ။ဖိုအရှိက် တွေ့နှင့်။ ငိုလိုက် တဲ့ သား သည်းချာ။ချော့မရပြီဘု၊ ကော့ထခါကျောက် ကန်ရုံးပါလို့၊ နှလုံးတော်ဘခင်ဆို့ဒအောင်။တိုးလို့ပူစာ။ တောမြိုင်ခြေ ရဂုံလမ်းဟာမို့။ဘုတ်တဆေ ကဝေကြွမ်းရဲ့ပြင်၊ မာတရာဝင်၍ ဘမ်းရော့သလော့။ ငေါက်ငန်း၍ မရပါ၊ သည်ခါ မှခက်ဆုံး။ တအာအာ။ကြာ ရသူမကြည်သာလို့၊ သားပုတ္တာ အငိုအေးမှာဖြင့်။တောကွာအောင် ခါ စာကြွေးလိုက် ပမယ်။ တနန်းညှာချမ်းသာရေးကို။အမယ်မင်း ပေးကြပါဒုံး၊

လက်စွဲကျီးကန်းမပြော။ ။ကြိုမကြိုရ လေ ကိုတော်ရယ်၊ တိပ်ထားသခင် မလဲတ မှေးမှ မမှိတ် ရတာကြောင့်၊ အိပ်ပျော်တော်မူသွားပြီ။ ကိုတော် လဲ ယချ ခြော့ မော့ရတာနှင့်၊ ပင်ပမ်း တော်မူဖွပြီ။ က လေးလဲ ငိုတာ နှင့်။ ဒေသံမှမထွက် ရှာ ဘူး။ ဘုရား ကျွန် တော် မျိုး လက်သို့အပ်တော်မူပါ၊တကယ်လို့အငိုသဲ တာဖြင့်လဲ။ တတ်သမျှ မှတ်သမျှကလေးများနှင့်။ဆိုထို့ခြော့ရမှာဘဲ၊သည့်လောက်တောင်အပင်ပမ်းဖြင့်ခံတော်မမူပါနှင့်။ သွေးသံညီညွတ် အောင်၊ တရေး

www.burmeseclassic.com

လေဘံဖြင့်စက်တော်ခေါ်ပါဒုံးကိုတော်။ဘုရားကျွန်တော်မျိုး ကြည့်ရှု၍ခြေပမယ်။

မင်းသားဆို။ ။လျှော်က်ာလုပေါ့။မောင်မင့်သခင်လဲ။ နေ့မျက်စိနှင့်။ ညမျက်စိ ဟာဆက် သွားတာတဲ။ တရေးမှ စက်ပျော်ရတယ်လို့ မရှိသေးဘူးငကျွန်ရဲ့။ တကယ်လို့အငို သဲတာဖြင့်။ကိုတော်အရှင်မြတ်ကိုရှိုးတော်မူပေတော့။ ။ သည်ဟောမာရုံမြို့ရိုးမှာလှာ။ ဝေစိစိ နေ့ယိလို့ ညှိုးမှဖြင့်။ ရွှေ ပြည်စိုးကလေးမဉ္ဇသံကိုနာခံ၍။တမှေးစက်တော်မူဒုံးမည် မောင်မင်းများ။

တခန်းဝပ်။

တောင်ပေါင်း ၅၈ဆယ့် ငါးလုံးနှင့် တကွ။ မြို့ကြီးကိုး မြို့ကိုအစိုးရသော။ရွှေဇင်သိရိနတ်စိမ်းမထွက်လာ်စေ။ ။ ရင်းဆိုကြိုး။။ ။မြို့ခြေ။ခိုင်ဝေ။လှိုင်ငွေလေနတ်ကွန်းပတ် ဝန်း။မညှိုးပြန်။တံခိုးလျှံ။အဘိုးတံကျောက်တွေကထွန်း။ ။ ကြိုင်ကြိုင်ပျံ့ရွှန်းနော်တော့၊ ခင်းသာယာ၊ ဆန်းပေစွ၊ လန်း ဝေကြွ။ပန်းတွေကရုံရုံလင်စွာ။ ။ဇလပ်တာငယ်လေ။ငွေ ကြက်ရုံး။ထပ်မွှေးကြူ။နတ်ဆေးတျ။မြတ်လေးဖြူရှင်လွှမ်းဖြန့် လို့ဖုံး။ ။ရွှေအင်ဂမုန်းနော်တော့၊မှိုင်းဒဝယ်ဒိုး၊မြူးရွှင်ကွန့်။ ကူးဝင်လွန့်။ဖူးဇင်ညွှန့်ရှက်ရှက်လို့သွယ်၊ ၊စူကာနွယ်ငယ် လေကြိုင်ကြိုင်လန်း။ဇောတမြေ၊တောဝသွေ၊ဒေါနတွေစိလို့ တန်း။ ။နတ်ပန်းနတ်ပန်းရွှေအာသာဒိုး။မြူးဂုဏ်မောက်။ မိုစ်းဘုံအောက်။ပျိုးရုံလောက်လိုလိုတော့သာ၊ ။ဂန္ဓမာ ငယ်လေးတောင်မျှော့မင်း၊တကြူကြူ၊တလူလူ၊အတူတူမှတ် တော့မရှွင်း။ ။မညှိုးရွှေပင်မင်းငယ်နှင့်၊နန္ဒမူလှိုင်ကူ ကင်း တာကြောင့်၊ ဂုဏ်ချင်းသိသိကွာလေတည့်မှ၊ ဂုဏ်ချင်းသိ သိကွာ။ ။ငိုလိုက်။ ။ပြော်ချေလျှင်မောသေဘို့ပါဘို့၊ လောကေမှာဇောထွေ၍ခဲ့ရ၊ရောရွှေမြို့ထီးလင်းသူ့ကြောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com
သနစ်ကိုလှ။ပေါင်းလှစ်ရင်စိတ်ပူပြင်းပါဘိ၊ ဒိုင်အင်းရယ်
မန္တန်ဂုဏ်နှင့်။ဆရာရုံပနာသရတယ်၊ကိုးမှော်ကပြု။နေ့ဂဲ
များကိုသေချာ မေးကြတော့။ ယောက်ျားဆို ဝေလာဝေးပါ
ဘဲ့။ပိုရှေးကပြုအမူကို၊ခုလူတို့ဖြင့်သိရှာဘူး၊ပွေဇာရယ်
ဖြာ။ သေသောခါအရူတိမ်းပါလို့။ နုတ်စိမ်းမယ်သည်ဘုံသို့
လားခဲ့ရ၊ တောင်ဂိရိန်ရှစ် ဆယ့် ငါးရယ်နှင့်။ မြိုင် ကိုးမြိုင်
သည်တလွှားကိုလှ၊ နယ်ချားခါ အခြေညွှန်လို့။ ဝေသဝန်အ
ပိုင်အပ်သော်ကြောင့်၊ဟေမဝါသေလာရပ်ကို။ အမယ်မင်း
စိုးကွပ်လို့မှူး။ ။ဖြော်ကြူလေတဲ့အခင်း။မြို့ထီးလင်းတွင်၊
သတင်းညှိုးပုတ်။လူအလုံးက။ ရုန်းသမုတ်၍။ မဟုတ်တဲ့သ
ဘော။အကြိမ်ကြိမ်ပြောလေတော့။ပယောဂမှော်ဝင်။ အင်း
အတတ်တို့ကို။ ကမ်းခပ်အောင်သင်ပြီးလျှင်၊ ပေါ်အထင်ခံ၊
တွေ့တိုင်းကိုနှံ့သောကြောင့်။ဂျမ်းပြန်ဦးစော်။ဇမ္ဗူတလွှား။
လူအများတို့လဲ။ အရူးအောင်ဘဲကြောက်ကြတယ်။ စိတ်အ
လျော့ကမာန့်ချ၊ အတော်လဲပြုမိရဲ့။ သုံးလုမြတ်ဖျား၊ ဟော
မြွက်ကြား။ တရားဒေ သနာ။ ဒါနနှင့်သီလကို။ ဝါဒကြီးပါ
သောကြောင့်။အာစိဏ္ဏကံ၊မိဿကကုသိုလ်ရင်းဟာမို့၊ဝေ
မာတိနယ် အတွင်းမှာ။ ငယ်စရင်းနှံ့ လိုက်တယ်။ ပူပန်၍မ
ပျောက်၊ ကာမဂုဏ်မှာနနှင့် နှို ပြီးတော့၊ ရာဂမီးများကလဲ
တောက်လိုက်ထာ။ပိုကိုရောက်သည်ကိုလိုက်။ ကေဗျာဆံ
တွဲပိုက်နှင့်။ ထလိုက်တဲ့သခင်မ။ ချုပ်ထိမ်းလို့တောင်ရနိုင်
ဘူ။သဘာဝ သည်အမှု။ဘဝင်ကျရူရမှာဖြင့်။မပုလွန်းမဖြင့်
လွန်း၊ မျက်နှာထားခပ်ရွှန်းရွှန်းနှင့်၊ လွန်းလောက်တဲ့ကျင်
သူ။ အသားကလေးကလဲဖြူရအုံးမယ်။ ဖြူရုံတွင်မဟုတ်။တ
လှုပ်လှုပ်တသွဲ့သွဲ့။ဟန်ရူတော်လဲနွဲ့အုံးမှတဲ့။ ခပ်တွဲတွဲရောင်
စောင်း၊ဆံပင်လဲကောင်းပါစေ။ခေါင်းလောင်းတန်းထုလော်။
ဆေးနှိမှင်ရေးချယ်၍ ထားလိုက်သော။ ကာလသားချုပ်က
ထေးကဲ့သို့။ တဆုတ်လောက်ခါးတိုင်။ လေတိုက်လျှင်ယိုင်
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့မလို၊ပြိုင်ချင်တဲ့ဘူးစာ၊တာမျိုးကိုရှာခဲ့၊ဘယ်မှာမှမ တွေ့နိုင်ပါဘဲကလားနေဘ်။ ။သို့ရာတွင်၊ညကလဲစနေနေ့၊ ချမ်းမြေ့ဘို့ အကြောင်း၊ အိမ်မက်ကလေး ကဖြင့် ကောင်းခဲ့ တယ်၊ ပြန်ပြောင်း၍ ဆွေးနွေး၊ မှန်းတာနှင့် တဆိတ်ကြို့ပမ လားထို့၊တိတ္ထုံများ မေးချင်ရဲ့၊အတွေးအတော၊သဘောအ ရှိ၊ဆင်ချင်၍ညှို့ထိုက်သောဘ်၊လူသိရင်ရှက်စရာ၊ စိန်ခက်ပန်း မှာဖြင့် ၊အိမ်းမက်ဆန်းဖြာတာကြောင့်၊ ရွှေမျက်နှာဘဲ့လေဘံ ကျုံတယ်ထို့၊ကြေးမုံမှာရှုစမ်းချင်လှမဲ့ကိုယ်ငယ်၊ ။ပုဝါ ငို၊ ။မှုံ့ဒါလိစမွှာယ်နှစ်မှာတော့၊ကုမ္ဘာရီအရွယ်စစ်ထာ ကြောင့်၊ အထယ် သစ်ပုံပမာ၊ အထိုက်ပေးမှာဖြင့်၊ တိုက် ဆွေးခံဇါမချဲ့လိုဘူ၊ဝယ်မဲ့လူရွှေရောင်တွဲကို၊ကဲခပ်ရက်ပါ၊ အနီတွင် အပြာတန့် တွေ့နှင့်၊ အဆင်တော် သီသီညွန့် လေ တော့၊လွှားဖြန့်၍အပြစ်ရှာ၊ဆစ်ထာနှင့်မှယူချင်ဘဲ၊ ပြုရက် လေ၊ တက်တက်စည်အထယ်ချေထို့၊ ကိုလူပွေ လက်တော် ကြမ်း ရယ်နှင့်၊ မွှေ့ရမ်း ခါကြည့် ရှုပြီးခါမှ၊ ယောင် တီး ယောင်တောင်လုပ်ပါနှင့်၊ သည်ဆိုင်ခံပဝါအုပ်ကိုလှ၊ထောံ မကျနောက်လူဆုပ်သော့ခါ၊ အမယ်မင်းကျေးယုတ်ထို့နဲ့တဲ့ မှ၊မိမိမှာတော် ရှုံးပေါ့ငကဲ၊ ။ထြောဲ ကြို့မှကြို့ ရလေင နှယ်၊ အိမ်မက် ဖျောင်ပြလာတာကို၊ တကယ်မှတ်ထို့၊ အ ဟုတ်အဟတ်များ ဝိမိသေးတယ်၊ ငကိုယ်ကိုဘဲ ငါရယ်စ ရာဖြစ်နေပေါ့၊ ။သို့သောဘ်၊ငါပိုင်တိုက်သောတောတောင် မြိုင်ခြေများကို၊လှည့်လည်၍ရှုစားစမ်းရအုံးတော့မယ်၊ ။

သုံးဆဲ့ရနှစ်ချင်းအထိုက်၊ ။ဝေဆူတဲ့ဝေဆူ၊အနောက်ခွင် နယ်တကြောမှာ၊ရေရွှေမြို့သူ၊စိတ်သဘောကမဖြုတဖြုဖြု တဖြူ၊ စိတ်သဘောက မဖြုတဖြူ ဖြုတဖြူ၊ မြူတန် ရင်မြူ လိုက်ကဲ့၊ရောင်ပိုက်ကယ်လေး၊ ။အင် ကြင်းညိုမြိုင်ဒေး က၊ နွားထုတ်ထို့လှန်ခဲ့တယ်၊ ခမောက်တိုတုတ်တကျောင်း နှင့်၊ ကျောင်းတဲ့မိငယ်၊ ပြန်ချင် တယ်၊ လှန်းချင်ဘယ်၊ နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စောင်းရင်ရုံမြှိုင်လယ်က။ ခရီးသယ်ညိုညိုမြကို။ ဆီးထိုကျို ပ။ဆီးထိုကျိုပ။ ။ရွှေခရာမြေနယ်အတွင်း။သတင်းက ၯွန် ပြန့်ကြွယ်၊ထီးလင်သူအပျိုပြန်းကို၊မှန်းရှုကြကွယ်၊တတ်မျိုး ငယ်ကြွယ်။ အုံ့ဘွယ် ၯွန်များ။ဂါထာရုံမန္တာန် ရွတ်တယ်။ ဝိုင်းကျတ်ထိုသွား။ ဝိုင်းကြွတ်ထိုသွား။ ။မည်သညာနာမံ ပောင်းမှာတော့။ခွဲခွဲနောင်းမရေရင်။ တိုင်းသိတဲ့ခင်။နတ် ကွန်းငယ်ပြင်။တော်သဘင်ချိမ့် ဗြောင်း၊ လာလာသူမြေမှာ ဝတ်တယ်။ဦးညွှတ်လို့ပြောင်း။ဦးညွှတ်လို့ပြောင်း။ ။ သုံးဆယ်ကျော်ချ နှစ်မင်းမှာတော့။ အတွင်း ကပျော်နေ ရှာ။ တိုင်းသိကညာ။ ငွေမြို့ တာ။ ပန်းမျိုးငယ် ရုံလင်စွာနှင့်။မိုင်း ချိဝါခွင့်မညှိုးအောင်။ကိုးကြရဲ့လား။ကိုးကြရဲ့လား။ ။ မဟာဓံရေးရယ်နှင့်။အနားသို့ရောက်ပြန်ရင်။တွေးလို့ပူပင်၊ ကွန်းတော်ခွင်။ဒူးတုပ်ခါ အသာ ဝင်လို့။ မသေခင်ရေဇင် သေခံတယ်။စိုးကြောက်သူများ။စိုးကြောက်သူများ။ ။သ ဘောဖြူပျိုကလေး က။ ပေး လိုက် တဲ့ ချာ ကွမ်း တော်။ သုံး ဆောင်ပနော်။စိတ်ရမက်ကိုယ့်။ ရွှင်း ပျက်အောင်သွေချော် လို့။မောင်တော်ပြုရက်အား။ ။မဲကျစ်ရုံယည်ယည်ဆဥ္ဇုံး လို့။မမကြီးကြိုက်တဲ့လူပျို။ ဒေါ် သ ကပို။ ဒေါ် သပို။ လော ဘပို။လောဘပို။ဒေါ်သပို။ပိုချင်ပိုဒုံး တော့။ ကျွန်တော်မပျို ရေပျက်လို့ရှုံး။ ။မချစ်သာချစ်သာနှင့်ချစ်သူမို့။ရွှေရောင် ရစ်မေတ္တာ ပျယ်။ ခွဲပါ တော့မယ်။ မိမာန် ငယ်ကြွယ်။ စိတ် ငယ်ပြိုမောင်ဘုန်း။တောမသတ်နိုင်လို့။ ဇောဖြတ်ခါညိုညို မြ။ဩချလို့ရုံး။ဩချထို့ရုံး။ ။နတ်ဒိုးပြောင်း၍ချ။ ။တံပါပြို သဉ်သက်လုံး။ရွှေမေတ္တါမယ်ကတုံးတယ်လေးလေ၊မေတ္တာ တုံးသက်ဆုံးချဝယ်။ ခွဲလေး ပါတော့မယ်။ အနောက်နယ် သည်တဖွား မှာ။ မရေယင်ပျော် စံစား တယ်၊ ကွင်း ဖွေး တော်ကွင်းလေးရှောင်လို့သွားပါလေးလေ။ ။ပဒိုရင်အ ခါပ ၌ မဦး ကာ။ ယမ့် ကေ သွယ် ငယ် ငယ်မှိုမြိုမ်။အရှုံးအ

www.burmeseclassic.com

ရိုက်မထိမ်တမာ၊ ရှလိုပင်သည့်မယ်သိရင်။ တာရှေရှေတယ် မငြိပေါင်။ မှားလေ တော် မှားရှေး မိသည့် တာ ငယ်လေး လေ။

သတိုးစောလှမင်း သား တို့ကွန်း ထောက်ရာအနီးအနား သို့ရောက်စေ။ ။ငိုလိုက်။ ။နိပ်အထူးကိုဖြင့်။ စိတ်ကူးလို့လါခဲ့တယ်။ မှန်မဟုတ်ပေဘု၊ ကံ့ကြွတ်ခါဇလာ ကော လေတော့၊ ပြောလိုက်လျှင်ပြေတန်ကောင်းရဲ့လို့။ ခွဲနှောင်း ခင်မယ်သိရိမှာ။ လင်းမိပေါ့ကွယ်။ ဖေါ်မမှိလေ်သီပြင်းတာကြောင့်။ ဇော်သရဖီဖေါ်သီတင်း ချေပေါ့။ ကင်း သရက် နူအနယ်မှာ။ ရှုဘွယ်ကအလွန်ကောင်း။ လေးပျိုခင်။ မွေးဆိုရင်သည့်မှာစုတာမို့။ ထုံပြုခါနံ့သာမံတဲ့။ စနေနံပရစ်ပန်းကိုလှ။ ရွှေတချူဘယ် ခါ မှ လှမ်း ပ မယ်။ အ မယ် မင်း မှန်း တဲ့ ရောင်စောင်း။ ။ပြေဲသ်ညို့တမှောင်မှောင်။ မင်းလွင်လူလူ။ မြူနိုးထူတဲ့။ မဟူတောင်က။ ရည်ခေါင်၍မကြာ။ သွယ်သွယ်အစိ။ နယ်ပါယ်ကိုလှည့်လို့မို့။ ရှုကြည့်ရန်လာခဲ့။ မဟာမြိုင်မေဝံ။ မယ်ယာရောက်ခဲ့ပြီ။ ရွှေနောက်မြောက် တောင်။ သစ်ရွက်ရှင်းတဲ့။ တထင်း ပြောင်မှာ တော့။ မြရောင်ညီးညီး။ ပန်းသပြေလွင်၊ လွှမ်းပွေအင်နှင့်။ စမ်းရေရင်စီးနေလိုက်ထါ၊ အံ့ဖြီးထို့မဆုံး။ သည်မြိုင်လုံးမှာတော့။ ကုံးအမျှောင်မြောင်။ အပျော်မလေ့။ ဘော်မတွေ့ လိုတဲ့။ မေ်ကွေ့ချောင်။ မြူခမှာင်ယှက်နှော။ ဟိုတကြော့မှာ တော့။ သော သောရယ်အသံ။ ထွေးယှက်။ ထွေးယှက်။ အေးရမက် ကယ် နှင့်။ ကျေး ငှက်တွေညံပြီး လျှင်။ ပျံတာ ပျံနား တာ နား။ တချို့ ကတောင် ပန်ပိုက်ကလေးတွေနှင့်။ သစ်သီး ကိုရွေး ချယ်၍ကိုက်ပြီးလျှင်။ တသိုက်စီစားကြ။ ငှက်ကြားနှင့်။ ငှက်ပြာ၊ အဖြူကလေးတွေ လဲပါ လိုက် ကဲ့။ ခရာသံပိုမို။ စစ်းစစ်စစ်စစ်နှင့်။ တဖြစ်ဖြစ်ဆိုပြီးလျှင်။ တောင်ကိုလွှဲမြောက်လွှဲ။ ပွဲနွဲ၍ဘာသာနှော။ မယ်ဂထာရေရှာကြ။ သည်တော၏သာဟန်။ ဖေ်ကွာသူကြွ

www.burmeseclassic.com

ကြော့ရွှန်းကို။အလွန်းဆေးနှံ့သောကြောင့်။ အသက်ပြန်ရှ၍မြောပြီး လျှင်။ အမောလုံး များ တောင်ဆို့သွား ပါသေးကလားကရို။ ။သို့ရာတွင်။ယမံနေ့က၊အိမ်မက်၏အရနှင့်၊ခဏမကြာ။စိတ်စော၍ လာခဲ့။ လက်ျာကပေါင်သား။ လှုပ်ပုံကဖြင့်ချွားပါပေ့။သယ်၊ခါးနှင့်ရင် အုပ်။ ပြော ဆိုရင်း ကိုဘဲ။ ဘယ်ခင်းကြောင့်လှုပ်ပါ လိမ့်။ ဟုတ်ပါပေါ့.ဟို အိမ်မက်။ ဝမ်းသားလုံတက် လိုက်ထါ။အလို၊မြရွက်ကယ်ဝေမောက်။ ဟိုတခွင်က။သစ်ပင်အောက်မှာ။ လေးယော က်ပြိုင် ယှဉ်။ လူတွေဖြင့်မြင် ခဲ့တယ်။ မှန်း စမ်း။ အံမယ်လေး။ မောလိုက်ထါ၊ဘဝင်မှါသဲမြေ့၊တညင်းတန်းရွှေရုပ်သွင်ကလေးကို၊ညတုံးကအိမ်မက်မြင်တာ။အဆင်သင့်တွေ့ခဲ့ပေါ့။ဟင်။ပျော်မွေ့တဲ့ဇာတ္တိယါ၊မယါးလဲပါပါကလား၊သည်ခါဖြင့်ယည်နကိုယ်။ကြေနွာဆိုရတော့မယ်။ပျုံးချိုချိုမျက်နှာထါး။အသားကလေးကဆပ်သဝါ၊ဇလတ္တါရွှေပါးပြင်၊နှါတံတော်ကလေးကလဲယဉ်လိုက်ထာ။ သခင်ရှဲမောင်မောင်ရှဲ၊ပဲမှော်ကြဲစက်မွေ့ရာမှာ။ခေါင်းခါထိုးလို့နွဲ့ပြီးလျှင်။တလှဲ့ဆိဒူးတုပ်၍၊ ဘူးမှုတ်လိုကစါးလိုက်ချင်ပါဘိတော့နော်၊ ။သို့ရာတွင်အကဲအလေးလက္ခဏာ ကိုထောက် ချင့် လိုက်ဲ တော့။ မဟာ နွယ်မဟာဘွားနှင့်အလား တူခဲ့တယ်။ အ ကယ်၍ပ၊ ရွှေဘူးစာ မှုချင်သေါ်လည်း၊ဇာတ္တိယသုကျင်ရာ၊ဘက်တွဲလျက်ပါတါကြောင့်။ နွယ်ကလျာဒေဝီပျို။အကြိတော်လိုခဲ့တယ်။သဲဖိုလိုရင်လိုက်။ သေမတတ်ကြိုက်ထာဖြင့်။ ရိုက်ဝံ့မှယည့်နွဲ့ခေါင်။ သည်အကြိအောင်လိမ့်မယ်။ဟယ်၊ဘယ့်နှယ်ရှိရှိ။ ကိလေဇှောင်ရာဂင္ဂါ။သည့်ကလေါက်ငြိမှဖြင့်။နွယ်ဇာတ္တိအမျိုး။ရိုက်ဖှာသည့်မိုးပရံလို။ မိုးလျှံကိုတိုး တော့မယ်။ လင်ခိုး မျက် နှာပြောင်ရယ်လို့။ဖှောင်ချင်ရင်လဲဖှောင်ကြတော့။မရှောင်ဘူးအကြိ။သမန်းကျစ်နွယ်ခွေကို။ ဆေး ရေနှင့်နှံ့ပြီး လျှင်အဆိပ်ထန်မြွေတမွတ်။ ဘန်ဆင်း ၍လွှတ်ရတာဖြင့်။ မှန်မချွတ်တ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရိုက်။ဟိုကောင်မသင့်အဆင်ကို၊တင်းဝင်၍ကိုက်လိမ့်မယ်။
ကိုက်သေါအခါ၊ရုပ်ခန္ဓါလည်း၊ပြောင်းခါပြော့ခွေ၊အဆုံးတိုင်
သေခါမှ။ အခြေနှင့်မရှင်း။ ရာဂဂိုဟိုတနယ်ကို။ ကိုယ်စား
လှယ်သွင်းရရောပေါ့နိုပ်လိုက်လေ၊သည် အ ကြံ တော်ရဲ့တဲ့
၊ ၊သို့ရာတွင်ပြုဆိုသေါ၊အမှော်အမှါးမရှိဘဲ၊လူတယော်အ
သက်ကိုခေါ်ခေါက်ရက်ရက်ပြုလိုက်ပြီဆိုမှဖြင့်၊အချုပ်အ
ချါဖြစ်သေါနတ်မင်းကြီးမျါး၊အပြစ်တော်တင်ကြလိမ့်မယ်။
ပါမျှားသင်းတို့မှားရှင်းကြပါလိမ့်မလဲ့။မှန်း။သယ်နေ့ရာကျ
လိုက်လေ၊ငတေါငတောင်ကိုရော်ဖှါသေါလူတို့သည်၊ဘယ်
သူမဆို။ အင်ဖက်တော်မျှ ား ကို။ တွေ့မှဖြင့် ဇွဲဇင်နတ်သွီး
ထမင်းထုပ်ပဝါရယ်လို့။ မည်သူတရုံတယောက်မျှအသုံးအ
စွဲမပြုဝံ့ကြဘူး။ ယခုသင်း တို့။မိုးနေ့အိမ် တောင် ကာရံပြု
လုပ်၍ထားကြပါကလါး၊ကာမဂုဏ်အါရုံပြင်းတာကြောင့်။
အရှင်းဘဲဂရုမစိုက်မိပေဘူး။ ။တခါဖြင့် တော် ဖှပေါ့။
သမန်းကျစ်နွယ်ခွေကို။နတ်ဆေးရေပက်ခါတောက်၍။ မြွေ
ပောက်ကိုသာလွှတ်ရတော့မယ်။ ။ပြောင်းဇမ္ဗူဒိပါ။
မြေမျက်နှာဝယ်။တေဇာလွှမ်းဖိ။နတ်တို့ဘောင်တွင်။ အကဲ
ထင်တဲ့၊ ခင်သိရိကာ။ မာန်ရှိသည့်အ ချောက်။ သမန်းကျစ်
နွယ်ခွေကို၊နတ် ဆေးရေ တောက်ပမည်။ ရိုစင်းအောက်တ
လွှား။ မကောင်းညီညာ။စွဲကပ်ဖှာသည့်။မိစ္ဆာများတို့။ ထင်
ရှါးစေါင်မကြစေသတည်း။ ။သမန်းကျစ်နွယ်ခွေသည်၊နတ်
ဆေးရေထိလျှင်ထိခြင်း။ အဆိပ်ထန်သောမြွေ ပောက်ဖြစ်
ဖှာစေ။ ။သမန်းကျစ်နွယ်ခွေကို၊နတ်ဆေး ရေတောက်
လိုက်ပါ။ မြွေပောက်ကြီးဖြစ်ပေပေါ့။ ခွန်းဖှစ်၍အမြန်၊အ
မိန့်တော်ပြန်ရတော့မယ်။ ။အဆောတ ခဏ။ တောအဝ
တွင်။ဒေါသမာန်မောက်။ သမန်းကျစ်ခွေ။အလွှန်ရှေတဲ့။ ပွဲ
နတ်မြွေပောက်။ ။မြိုင်အောက်မှောန့။ ညွှန်လက်ညှိနှင့်။
ငါထိုး၍ပြလိုက်မယ်။ ပောပိုကာသစ်ပင်။ ရိပ် အမြင်ဝယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခိုဝင်ကွမ်းထောက်။ လူလေးယောက် တွင်။ တယောက်ထီးသာ။ မိန်းမသားပါခဲ့သည်၊ ပါသည့်မိန်းမ။ ဇုတ္တိယကို။ဇီဝကင်းပျောက်။တခါတည်း ပေါက်ပေတော့။ ရွံ့ကြောက်၍ပူပန်။နောက်ဆုပ်၍ မပြန်ခဲ့နှင့်။ မိန့်တော်သံထုတ် ဖေါ် ကြားလိုက်မယ်။သွားလေတော့မသွေ့။သမန်းမြွေ။

ဤခဲ့သို့စေလွှတ်လိုက်သောအခါ။ သမန်း ကျစ်ခွေ။ နတ်တိုက်မြွေသည်။ပြင်းပြစွာမါန်ဟုန်သွင်း၍၊ဇာရသိဂ်ိမင်းသွီးကိုပေါက်သတ်ခဲ့စေ။ ။ရွှေစင်သိရိနတ်စိမ်းမှုနှင့်။ရင်းမြွေတို့ကွယ်စေ။

ဇာရသိဂ်ိမင်းသွီးသဲ့သဲ့ညီးညူ၍ပြောငို။ ။အမယ်လေးကြိုလေတဲ့သနစ်။ ဘယ်ရန်သူဖြစ်ပါလိမ့်။ ဆိုးငြစ်တဲ့မဲ့ကံ။ရွှေမျှားတော်မှန်သည့်နှယ်။ ဂျမ်းပြန်ခါ မြေမှာလူးပါလို့။အမယ်ဖလေးကြော့ကြော့မှုးဆုံးပေါ့ကိုတော်ရဲ့။

မင်းသွီးအသံကို သံ့ကလဲ ကြား၍။ မင်း သားစက်ရာမှလန့်၍နိုးပြီးလျှင်ဆိုရန်။ ။အမယ် လေး မောင် မင်းများလာကြပါဒုံးဟဲ့။နှမတော်မိမိဘယ် ပုံချားဖြစ် ပါလိမ့်မယ်။အမယ်လေးမသက်မသာ။ ရတက်ဖြာ။ ခြင်း ရာကထူး။ တတွန့်တွန့်ငယ်။လွှန့်ခါလူးလို့။ကြော့မှုးငဲ့ဖြစ်နဲ့။ မျက်နှာတော်များမဲကုန်ပါပေါ့ကလား။ဝေခွဲ၍ပ။ မ သိရ။ မိန်း မရောဂါ။မိုးရပ်နာ ဖြင့်လဲ။ မြန်ပါဘိခြင်း။ စိန် တပင်ရယ်။ ဝိညာဉ်တော်ကင်းပေါ့ထင့်။ မြှင်းမြှင်း ကလေး။ အ ထက်ကို လူတို့မို့။အသက်ရှူသေးဟဲ့ခြည့်။ ဖေးတွယ်၍ချမှု။ တဲ့ခါငယ်ထူ။မညှိုပန်းရွ။ ခွေလို့သာ ကျတော့။ ဟင်။ဒုက္ခလမ်းထွေထွေ။ပင်လယ်ကြီးဝေခြည်ပေါ့။ လုပြေမှာသည်ပူမှုလိုဖြင့်။ ကျွန်ုပ်ညှာမကြိုဘူးတာကြောင့်။ မြိုင်ဦးမှာ သေတာ မြတ်ပါလိမ့်။ဘိလဝင်စိန်ရောင်လျှပ်ကယ်နှင့်။ အမယ်လေးသဲ[illegible]ကိုသာနှံ့လိုက်ချင်တော့မသိဂ်ိရဲ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဇာရှုဘိဂ်ိဳမင်းဘွိုးဆို။ ။အမယ်လေးမောင်မောင်သခင် ကျေးဇူးရှင် ရယ်။ တယ်လို့ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြပါနှင့်။ ဘုရား့နှမလေးဖြင့်၊ ဘယ့်နှယ့်ရန် သူများနှိပ်စက်တယ်လို့မ ပြောတတ်ဘူး။ အဆစ်အလက်များလဲ ပြုတ် မတတ်နာကျင် တယ်။ နံစပ်ကိုတဆိတ် လောက်ကြည့်စမ်းပါ အရှုံးကိုတော် ရဲ့။သည့်ဆိကသာလို့မှ အခံရခက်လှပါတယ်။

မင်းသားဆို။ ။တံတော့တံတော့။ ထခါ ဖြင့်ကိုယ်ကျိုး နဲ့ကြပြီ။အမယ်လေးမင်းစာတို့ကျိုးကန်းမတို့။ ကြည့်စမ်းကြ ပါအရှုံးမောင်မင်းများ။ကိုတော်အရှင်မြတ်ဖြင့်၊ နှမတော်မိမိ ကို။ တောတိရိစ္ဆာန်မြွေများနဂါးများ ပေါက်လိုက်တယ်လို့ ထင်တယ်။အသားတော်ဝါဝါညက်ကလေးဟာ။ မည်းနက် လို့မဲကုန်ပေါ့၊ အမယ်လေး မြွေခဲတဲ့အစွယ် ရာပါဘဲမောင် မင်းတို့ရယ်။

လက်စွဲကျိုးကန်းမပြော။ ။ဘုရားကျွန် တော် မျိုး တို့ မိဘ ဘိုးဘွားများပြောသံ ကြားဘူးတယ်။ မြွေကိုက် ထာ ဇကန်မှန်ရင်ဖြင့်။ငရုပ်သီးများကိုစားရင်မစပ်ဘူးတဲ့ဘုရား။ ရှိုင်းလိုက် ထေကိုစာဆိုရယ်။ ချနှယ်အခါ မျှား ငရုပ်သီးထ တောင့်လောက်ရရင်တော်ရေ့မယ်။

စာဆိုပြော။ ။လူမနီးတဲ့။ တောကြီး ထဲမှာ။ ဘယ် က လာလို့ငရုပ်သီးအခန့် သင့်ရနိုင် ပမ တုံးရှင်ရဲ့။ အစွယ်ရာ သက်သေအရှိသားကဘဲ။ ပါကြောင့်တွေး တောနေရအရုံးမ လဲ။ ချမ်းသာဘို့အကြောင်း လောက်သာကြံ စည်စရာရှိကြ တော့တယ်။

ဇာရှုဘိဂ်ိဳမင်းဘွိုးသဲ့သဲ့ငို။ ။နံ့ညှာတွင်ဒါဏ်ရာချက် ကယ်ကြောင့်။ စိန်တပင် ဝိညာဉ် ပျက်ပါလိမ့်။ ဆက်ဆက် ကယ်တဲ့မှန်မသွေ။ ။စကား။ ။မောင် မောင်သခင် ကျေးဇူးရှင်တွေးတော်မူတဲ့အတိုင်း။ နှမ တော်ဖြင့် မှုလိမ့် မယ်ထို့သဘောရတယ်။ ကြာလေကြာ လေလူမှန်းမသိတဲ့

www.burmeseclassic.com

အပြင်။မျက်စိများဝေလာကုန်ပေါ့။ ချမ်းသာအောင်မတတ်
နိုင်ကြဘူးလားမောင်မောင်။

မင်းသားပြော။ ။မြို့ထဲရွာထဲမှာဤ ကဲ့သို့ ဖြစ် ထာဖြင့်
လဲ။ဆရာသမားတို့နှင့်ခေါ်လို့ကုသရရဲ့။ယခုမှာတော့။ လူ
မနီးတဲ့တောကြီးထဲမှာမို့။ဆေးနှင့်ဝါးနှင့်ဖြင့်။ မောင်မောင်
မကုသနိုင်ဘူး။သို့သော်လဲ။သုံးလုထွန်းထားသဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရားဟောကြားတော်မူ အပ်သော။ ခန္ဓ သုတ် ပရိတ်တော်
တဲ့။ ရွတ်ဘတ်သရ္ဇာယ်ရလျှင်။ လျှင်မြန် ကြမ်းတမ်းသော
မြွေဆိပ်ကင်းဆိပ်တို့သည်။လပ်တလောပျေပျောက်စေနိုင်သ
တဲ့။ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်များကိုမောင်မောင်ရွတ်မယ်။အ
ကြောင်းညီညွတ်ထာဖြင့်လဲချမ်းသာစရာအခွင့်ရှိရဲ့။ တယ်
လို့စိတ်ငယ်တော်မမူပါနှင့်မိမိရယ်။

မင်းသို့းပိုချင်းပြန်ကောက်။ ။နံညှာတွင်ဒါဏ်ရာချက်
ကယ်ကြောင့်။ စိန်တပင်ဗိညာင် ပျက် ပါလိမ့်။ ဆက်ဆက်
ကယ်တဲ့မှန်မသွေ။ မကြာ ရပါဘု။ ကွာ လှရင် တ နာရီပ။
မယ်သိဂ်ိ ရုပ်နံ့ခန်းပါလို့။လုပ်တိုင်းခွင်သုသန်နန်းကို။မြန်း
မဲ့အခြေ။ ဂမုတ်သွင် မျက်နှာ နူကိုလှ။ မချုပ်ခင် ဖက် ခါ ရှု
လိုက်တော့။ယခုဖြင့်တာမရှေ။ ခွါ သွေတို့ အပြီး။ ကြိ တိုင်း
ငယ်ချော်။နံကိုင်းပျော်တယောက်သားရယ်နှင့်။ နောက်များ
ကိုအိမ်ထောင်ပြုရင်ဖြင့်။သိန်မြို့သူမရွေရကဲ့သို့။လင်ပေါ်မှာ
မြင်မျှော်ရှုပါတဲ့။ပျိုနှုကိုရှာလို့ပေါင်းလေတော့။ နံခန္ဓာဘဝ
ဟောင်းရယ်က။ပိုင်ဆိုင်ရာသုသန်စောင်းကို။ အမယ်လေး
ပြောင်းတို့နှင့်နီး။

မင်းသားဆို။ ။အပူပေါ်မှာ အပူ ထပ်လို့။ အကပ်ထဲ
မှာအခဲကြို ဆို သ လို။ ဇေ ယျာ ပူရ။တောင် ညို ပိုင်း တဲ့
နံကိုင်းမြို့ဌာ နက။ ရှမ်းရန် စကင်း ဝေး အောင်၊ ထွက်ပြီး
တိမ်း ရှောင် တော်မူ လာ ခဲ့။ သ လ္လာဝတီ မြစ်၏အနောက်
ဘက်သို့ရောက်ကြမင့်။ ယည်တခါ ချမ်းချမ်းသာသာနှင့်ဇွ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိန်မြို့နဂရကိုသွားရပေတော့မယ်လို့။ သဘောတော်ပိုက်မိပါ။ မောင်မောင်အထင်တော်ဖြင့်လွဲခဲ့ပေါ့။ တောက်စွဲတဲ့ဒုက္ခဘေး။ အကုသိုလ်ကံအခွင့်တွေက၊ ထပ်ဆင့်၍ပေးသောကြောင့်။ မြိုင်ကျေးတွင်တကတဲ၊ ခင်ရှမှာကြမ္မာ ငင်လို့မို့၊ မြွေဝင်၍ခဲပြန်ပေါ့။ ပုလဲကြော့သားသည်းအူ။ ဖျူးကလဲနှိုးလိုလာ မှဖြင့်။ နို့ဆာလို့ပူဒုံးမယ်။ ကျင်သူမပဟိုဇနီး။ ပိုးထိတဲ့ဒါဏ်ရာကြောင့်။ တစာစာညီး ပြီးလျှင်။ နိုးလှပေါ့ မရဏာ။ ကျွန်တော်မရွှေရုပ်နံ့ဖြင့်။ သုသာန်သို့ခွါရ တော့မတဲ့၊ နောက်ကျင် ရာငယ်အနှောင်း၊ တကယ်လို့မျှား ပေါင်းတာဖြင့်။ သဘောကောင်းသဘောဖြူ။ ရွှေသိန်စံမမယ်ရှကို။ စံပြုလို့ရူပါတဲ့။ လှစ်ကြူတဲ့စကား။ တာမျိုးကိုဖြင့်မကြားပရစေနှင့်။ ကျမ်းဘုရား တန်တန်။ ရွှေသစ္စာ ခံပမယ်၊ ပူလျှံကကဲမောက်။ မီးမြိုင်မြိုင်တောက် တုန်းကို။ သည်က လောက်အချက်။ စိတ်ငယ်အောင်မပြွက်ပါနှင့်၊ ရုပ်ရှက်ခတ်မောင့်ဖြစ်ထွေ။ အဆွေးမိုးစီးစွေတုံးမို့။ ပုံသက်သေတင်ဆောင်လို့ပြရမှာဖြင့်။ နမူနာရှာမရတာကြောင့်၊ ဇွဲချသေလူ တလွှားရယ်နှင့်။ စိန်စားတာ အလွှန်ရိုးတဲ့ပြင်။ ခေါ်းထိုးမှာ အသေကြမ်းသေဘ်ကြောင့်။ ရေစမ်းမှာနှစ်သူလဲနှစ်လှပေါ့။ မူးယစ်အောင်ဘိမ်းဆီသောက်ကယ်နှင့်။ ထို့နောက်မှါတညာဏ်လောင်းတာက။ မိချောင်းစာကျေးတာမျှားကိုဖြင့်၊ မှတ်သားခါမရေတွက်နိုင်ဘု။ သေပိုင်းငယ်ကြီ။ ရွှေကိုင်းစံတသာကီမတော့။ ဇာမရှိဆိုတဲ့ ဌက်လိုပ။ အသက်ကိုအသာ အောင့်ပါလို့။ ဂတိတော်တယ် မမှောင့်ရအောင်။ အမယ်လေး ဇောဖြောင့်ဖြောင့်ကလေးသာသေလိုက်ချင်တော့မောင့်ကိုလေ။

မင်းဘွိုးဆို။ ။ရွှေဇီပိန်ချုပ်မခန်းခင်ကို။ သားသက်နှံပါ ရှုပန်း ကလေးကို။ ဘက်နမ်းလို့သွားပရစေဒုံး။ ကျွန်မသားကိုပေးကြပါ။

www.burmeseclassic.com

မင်းသားဆို၊ ။အမယ်မင်းမိးစကလေးကိုသွားထို့ဆွ ပြန်မှုဖြင့်၊တကြည် ကြည်ပိုသံများကို၊ နားပူအောင်ကြားရ ခုန်းတော့မယ်၊ ဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်ပါစေတော့မောင်မင်းများ၊ သူသားကိုသူကြည့်ချင်တာ၊ ကိုတော်အရှင်မြတ်မတားမြစ် ပါဘူး၊မိမိလက်သို့အပ်လိုက်ကြပါတော့၊ သူ့သဘောရှိနှမ်း ပါဆိုမောင်မင်းများ၊

လက်စွဲကျိုးကန်းမက၊ မင်းသွီးလက်သို့၊ကလေးကိုအပ် လျှင်၊လက်ကိုမကွဲမချိနိုင်သောကြောင့်၊မင်းသွီးပို၊ ။သား သည်းချာ စမွယ်ပန်းကိုလှ၊ ရင်ကလိုပွေ့ဘက်တွေမ်းပါထို့၊ မယ်နမ်းမဲ့ကြို့လိုက်တယ်၊အခက်ကျချေပေါ့၊လက်ကြွခါမ သယ်နိုင်ထို့၊ နှစ်သွယ်ပြိုင်မျက်ရေဥတွေနှင့်၊ ပုံသွင်ကိုမြင် အောင် ရှုသော်လဲ၊ စက္ခုတော် သည်နှစ်လုံးမှာ၊ ဖုံးထိုကာ ကွယ်၊ ရွှေစိတ်ကိုတည်စွာတန့်သော်လဲ့၊ မြွေဆိပ်ညှိသည် ခါပြန့်သော်ကြောင့်၊ တဆန့်ဆန့်သွားတော့မယ်၊ရည်ရွယ် တဲ့သုသာန်လမ်း၊ရိုးမြိုင်ဌူ၊ရိုးပိုင်သူခေါ်ငင်ကြချေပေါ့၊လာပ မယ်ညှိမာန် ချပါနှင့်၊ ဇာရှမယ်ရွှေရင် ဆိုအောင်၊ အမယ် လေးပိုင်းထို့ ငေါက်ငစ်း၊ ။ငင်းအခန်းတွင်၊ သင်းချိုင်း ဗြိတ္တာတစ္ဆေမြေဘုတ်တို့သည်၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအ သံကြီးတို့နှင့်ခေါ်ငင်ကြစေ၊

ဇာရှသိင်္ဂီဆို၊ ။အမယ်လေးခေါ်လှခြည့်၊လာပါပေါ့၊ ဘုရားထွာပါပေါ့၊ ။ပိုလိုက်ခုန်း၊ ။ပွေ့အင်ငယ်နှောင်၊ ရွှေရင်ကောင်ဝင်ထို့နာရုံးနှင့်၊ အသားကဆပ်ဆပ်ခါ၊လေး လန်ထိုက်ထာ၊ ဇာချွေးငယ်ဖြာ၊ သည်ခါမှပင်ပမ်း၊ ဒုက္ခ တွင်တူမစံကြနှင့်၊ ချနှစ်တန်ခြောက်တန်စောတယ်ထို့၊ ဘိ ဝမ္ဗာရွှေ စာကပောခဲ့တယ်၊အမယ်မင်းဇော ဝိထိလမ်း၊ ။ ကံကုသလ၊ ဘန်ပြုသ၊ အံ့သုမဆွေ၊ ရောင်ဘိတ်ခါ ငွေး၊ ဆောင်ရိပ်ကြာမှန်းပါတဲ့၊ဇင်ပန်းခွေမောင်မောင်၊ ။အမြေ ယိမ်းယိုင်၊ ရွှေမေးများခိုင်ကုန်ပေါ့၊ အနိုင်နိုင်ရော၊ အချစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုအောင့်မထားနိုင်လို့။ အားခဲ၍ ပြောရတယ်။ မောလိုက်
တဲ့ဖြစ်ချက်။ ရွှေရင်စပ်ကို။ ငွေသပ်နှင့်နှက်သည့်နှယ်။ အခ
သက်ကိုမှု။ခပ်ညှာညှာကလေးသာရှုရပါတယ်။ကျင်သူချစ်
ဆွေ။ရုပ်နံ့ခန်းထို့မို့။သုသန်လမ်းချွေခဲ့လျှင်။အခြေဆက်ကူ၊
မယားများယူဒရုံးမလား။ ။ဌင်းစခန်းဌ်။မင်းသားကနေရာ
ကျကြည့်၍ထောက်။ ။မင်းသ္မီးစကားပြန်၍ကောက်။ ။အခ
မယ်လေး။လေးဆူခေါင်ပုံ။ရွှေခေါင်ုံတဲ့။ ယုံလိမ့်မောင့်စကား။
ပွဲတွေ့တာများလွန်းလို့။သွားရမဲ့ကိစ္စ။ ရွှေစိတ်တော်မချတာ
ကြောင့်။ သားလူလှမျက်မျှော်။ နောက်မိထွေး မညှင်းဆဲရ
အောင်။ချတွဲလိုခေါ်ပရစေ။ ။မင်းသားကမခေါ်ပါနှင့်ဟု
ထောက်။ ။မင်းသ္မီးဆို။ ။ပါတဲ့။နားမထယ်လိုက်ပေါင်။
ပါးချင်းအပ်လို့ပြောစမ်းပါ။ ။မင်းသားကမခေါ်ပါနှင့်ဟု
ထပ်၍ပြော။ ။မင်းသ္မီးဆို။ ။ဖြော်ဖြော်နပ်လိုက်တဲ့
လူ။ နောက်မယားမယူခင်ကို။ ကြည်ဖြူမြတ်သေး။ ဘယ်ပုံ
များမွေးမလဲ။ ကလေးက ငယ်ငယ်။နို့စို့တုံး အရွယ်မို့၊ တ
ကယ်လို့သဥ်းအရူ။တစာစါပူမှုဖြင့်။ဝမ်းဟူထိုလှပ်လှပ်။သည်
ကဆေးငတ်မှာကြောင့်၊တချလပ်မှတ်ဆိုးမိ။ ကြို့ဝင်လို့ခရ
တော့မယ်၊ သည်တော့မှမောင် ဘုန်းကြွယ်၊ ရွှေမျက်နှာတ
ငယ်ငယ်နှင့်။အသွယ်သွယ်စိတ်တော်ငြိစ်မည်ကြောင့်၊ တင်
ကူးခါမှာလို့ဖြစ်ခဲ့ပမယ်၊ အချစ်တော်နသာထုံတဲ့၊ ပဒါဒုံ
စိန်ပုလဲမှာဖြင့်။ ဗျာဂတံရုပ်နှင့် တွဲရက်မို့။ ဝေခွဲခါ ဆက်မ
နှင်းခဲ့နိုင်ဘူ၊ အရင်းကိုပြန်လို့ စစ်လိုက်တော့။ ဘဲ့လောက်
ပင်နသာ ထုံကတဲ။ ပဒါဒုံ ပြာပုံဖြစ် ရတာကြောင့်။ သည်
ခေတ်မှာသည်တခါပ။ကြည်အသာစိတ်နှလုံးကိုလှ။ချုံးချုံး
ပင်မောင်မောင်ချပေတော့။ နှမသယ်ရွှေရင်ဆို့တဲ့ပြင်။ ကျို့
ထောက်ခါအခြေရှင်းသူမို့။ရွှေလိပ်ပြာ သု သာန်သို့ ချင်းပြီး။
ကြော့ကြော့ရှင်း သွားပေါ့။ သွားပေါ့။ ။အဆစ်အရှိုင်း

www.burmeseclassic.com

ကျနအောင်၊လေဖြတ်လေသတ်အယှူအငင်အတိုက် အခံနှင့်
ဘတ်ကြလေ။ ။ဇာရုသိင်္ဂီမင်းသွီး။ရတိစိတ်ကျစေ။
မင်းသားဆို။ ။နှမတော်မသိင်္ဂီ။အိုဗျမသိင်္ဂီရဲ့။ဟဲ့မောင်
မင်းမျိုးလါကြပါဒိရုံး၊နှမတော်အသက်ရှုပျော်သွါးထင်ပက
လား၊ငွမ်းကလေးများခံလို့ကြဉ့်ကြပါဒိရုံးမင်းစါတ္တိရယ်။ ။
ငွမ်းခံ၍မရသေါကြောင့်၊ရုတ်တရက်ထွတ်၍ငိုလိုက်စေ။ ။
သူသာန်ကိုတူတူလိုက်ပမယ်၊ အမယ် လေး ရောင် ငိုက်ကို
ထါးခဲ့တော့မလားမသိင်္ဂီရဲ့။ ။အခြေညီးတင့်။ရွှေကြီးမြင့်
ဟု။ရှင်ပင့်တလင်း။ တန်ဆောင်းတွင်းဝယ်၊ကောင်းခြင်းထု
လုပ်။အပလိအခရော။ အမူတွေပါပါတဲ့။ အိုဗျဆာဝါရုပ်က
လေးရဲ့။ ။အမယ်လေးမလှုပ်မရှက်၊နှုတ်မဆက်၊မြခက်လေ
ယိမ်း၊ကိုတကယ်စိမ်းတော့်မထါး၊ငြိမ်းပါပေ့ခင့်အကြွ၊မျက်
နှာမှာနံ့သာစတွေနှင့်၊ချယ်သခါနှံ့ပြီး လျှင်။ ကေဆံပင်ဖါး
ဝေ။တပတ်လျှိုယည် ယည် ထုံး ပါဒိရုံ။ ချိုမျုံး မေရယ်။ အ
မယ်လေး၊အသေတော်စေ၁။ လင်ဖြစ်သူရတက်လျှံတာနှင့်၊
အသက်ပြန်ရှူ ခါရှိုက်ရ။ တဟိုဟိုက် မောခဲ့ပေါ့။ ပြောပါ
ဒိရုံးရင်ကလို၊ဆဲ့မဲ့မဲ့မဲ့နှင့်။ခနဲလို့များ ငိုလိုက် ထာ။ မောင်
ဘုန်းမိမဲ့ထိပ်တင်။ ရာသက်ပန်တာ ရှည် ပြောင်း အောင်၊
ပေါင်း မယ်လို့မထင်ပါဘူး တဲ့။ ဖြင်ဖြင်ကြီး လုံး လုံး။ယာရ
တော့မှုမတွေ့အောင်။ ဘသူ က မုန်း ကြတာလဲ။ ပြောပါဒိရုံးမ
တာတ္တာ။ဆန္ဒင်း နှင့် ဆေး ဒါန်း ကို ရောင်း ပြီး တော့။ ကိုယ်
ကောင်းကောင်း ဝါတာဘဲ။ တာ တွေ ကြောင့်မဟုတ်လား။
ကာလမှာမှားကြ။ သားငယ်နှင့်အလုံးပုံ။ ဘယ်ဆွေကိုအား
ကိုး လို့။ ဘယ်မျိုး ကိုယုံခဲ့ သ လဲ။ သုံတုံတုံမျက်မာန်။ယာ
ရ တော့ထန်ပေမ့်ပေါ့။ ရွှေရိပ်စံမြတ်သတိုး မှာဖြင့်။ ခွေညိုး
ခါပူဇျာခသော်ကြောင့်၊သာဝတ်ပြည်စံနဂ္ဂရရယ်က။
မောင်သည့်ခါဖြစ်ချေပေါ့။ ဇာနွှနိဂိန်ကြည် သစ်ပါ ပိန်ရ
တိ သိင်္ဂီနှစ် ကယ် ကြောင့်။ အမယ်လေး မော ဟစ် လို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငိုလိုက်ပေါ့ ရွှေသိန်သူရဲ့။ ။ငိုပြန်။ ။ခါရ ဝယ်ဘွင်ရွှေအိုက်သော်ကြောင့်။ဇာရူမယ်ယင်ကေပိုက်ဖြင့်။မောင်ပိုက်ပါလို့ ငိုတော့မယ်။ ။စကား။ ။မင်းစာတို့ကျိုးကန်းတို့။ ယောကျ်ားဆိုတဲ့လူမျိုးဟာ။ ထိုက်သည့်အား လျော်စွာ။ တရားကို ဖြင့်နှားလယ် ကြတာများတယ်။မယားဖြစ်စေ။သားဖြစ် စေ။ သမီးဖြစ် စေ။ ဘုံ ၏ဓ လေ့ အ လျောက်။ တ မလွန်ဘ ဝ သို့ ပြောင်း တြွ စွန့် ခွါလို့ သွား ကြမှ ဖြင့်။ ကျန် ရစ်သေါ လင်ဖြစ်သူ၊အဘဖြစ်သူတို့သည်။မျါးစွါပင်သေါကပဲရိဒေ ဝ အား ကြီး သော် လည်း။ တ ရား နှင့် ချုပ် ထိမ်း ၍။ ငြိမ်းသူလဲငြိမ်းကြတယ်၊ တချို့ကတော့။ ပရိသတ်များထိုထိုတို့အား။အရှက်ကိုငဲ့လို့မို့။ မငိုတဲ့ယောကျ်ားတွေလဲ၊ အများပင်ရှိကြတယ်။မောင်မင်းတို့သခင်မှာတော့။ သုံးလုံရှင်ဟောမြွက်ကြားခဲ့တဲ့။တရားတော်ကိုလဲသိပါရဲ့။ အရှက်ကိုလဲငဲ့ပါရဲ့။ သို့ပင်ချုပ်ထိမ်း ငြား သော် လဲ။ စည်း စားတိုင်းစည်းစားတိုင်း။ ရှေးအဖြစ်သနစ်တွေပေါ် လာတာကြောင့်။ သတိတရားလက် လွှတ်လို့မို့။ ရှင်း ချွတ် တော် မှု ဇာခြည်ရဲ့ မောင်မင်းတို့ရယ်။ဘယ်ပုံများဖြေရပ မတုံး။ ။အငိုပြန်၍ကောက်။ ။ခါရ ဝယ်ဘွင်ရွှေအိုက်သော်ကြောင့်၊ ဇာရူမယ်ယည်ကေပိုက်ကိုဖြင့်၊ အမယ် လေးမောင်ပိုက် ပါလို့ငိုတော့မယ်။ တရား လွှတ်မို့။ ရှင်းချွတ်ခါစိတ်ပွေဇာခြည်ရဲ့။ မာန်ပြေအောင် သံဝေပြလှဲ့ပ။ စောမြ နှတ်နွယ်၊ သဘောဖြူခင်ခင်တွက်ကယ်ကြောင့်။ စွဲသူမှာသဲဆူလို့ပွက် ဇာပေါ့၊အသက်၏အန္တရာယ်ကို။ နှံ့ချယ်ပ ရှင် သေ မင်း၊ စုံတောငူ။ငိုလိုက်ထါတကျူကျူပ။ရွှေသည်းဒုတယေါက်သားရယ်နှင့်။ လင်ဘောကိုဒုက္ခများစေဘို့။ ဟေမဝါစုံမြိုင်ဖျားမှာ။ အမယ်လေးထားခဲ့လေခြင်း။

လက်စွဲကျိုးကန်းမပြော။ ။တရားသံဝေ။ရွှေစိတ်ဖော်ပြေပြီးလျှင်။မျက်ရေများကိုသိမ်းဆည်းတော် မူလိုက်ပါဒရိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုတော်ရယ်။အလေါင်းတော်ရုပ်ကလပ်ကို၊လျှောက်ပတ်စွာ စီရင်၍။ပြင်ဆင် ခါထား ဖုံးမှ တော် တော့မ ပေါ့။ ကိုင်းအလောင်းတော်များပြင်ကြဖုံးစို့။

မင်းသားဆို။ ။ရိုင်းလိုက် လေ ခြင်းငကျွန်ရယ်၊ အာရုက္ခယေန။ကမ္မက္ခယေန။ဉဘယက္ခယေန။ ဉပစ္ဆေဒကဟူ၍။ သေခြင်းတကားလေးပါးကို။သုံးလုထွင်၍ထား ရှင်တော်ဘုရားသည်။ဟောကြားတော်မူခဲ့တယ်။ အာရု က္ခယေန။ အသက်ကုန်၍သေခြင်း၊ကမ္မက္ခယေန။ကံကုံ၍သေ ခြင်း။ ဉဘယက္ခယေန။အသက်ကံနှစ်ပါးကုံ၍သေခြင်း။ဉပစ္ဆေဒက။ လပ်တလောကပ်၍ဖြတ်သောကံကြောင့် သေခြင်း။ ထိုလေး ပါးတို့တွင်။အသက်ကုံ၍သေခြင်းသည်။ မီးစာကုံ၍ ငြိမ်းသောမီးနှင့်တူသတဲ့။ကံကုံ၍သေခြင်းသည်။ဆီခမ်း၍ ငြိမ်းသော မီးနှင့်တူသတဲ့။အသက်ကံနှစ်ပါးကုံ၍ သေခြင်း သည်၊ မီးစာကုံဆီခမ်း၍။ ငြိမ်းချမ်း ရသော မီးနှင့် တူသတဲ့။ ဉပစ္ဆေက။ လပ်တလောကပ်၍ဖြတ်သောကံကြောင့်သေ ခြင်းသည်။ မီးစာမကုံဆီမခမ်းဘဲ။တရှူးသောအနှောင့်အရှက်အန္တရာယ်ကြောင့်ငြိမ်းရသောမီးနှင့်တူသ တဲ့။ ယခုနှမ တော် မိမိမှာလဲ။မီးစာမကုံဆီ မခမ်းဘဲနှင့်။ ငြိမ်း ချမ်းရ သောမီး ကဲ့သို့။ ဉပစ္ဆေဒကကံတရားနှင့်။ ဖွေနတ်ရွာလားတော် မူရတယ်၊ ပြုရင်အသစ်။ ဖြစ်ရင်အဟောင်း။ကံအကြောင်းကို။အောင်းမေ့ထိုသာ။တရားနှင့်ရှာပြီးလျှင်။ရုပ်ကာယာသည်အလောင်းကိုလှ။ကောင်းမွန်စွာပြင်ဆင်၍ထား ရအောင်။ ပပျားရယ်ငွေကျူပြင်နှင့်။မြူမင်းလွှင်သှက်ခါနှောပါတဲ့။ နံ့သာမြိုင်ပဲ့ တကြော့ဆီက။တောမျှောက်မင်းဒုရ သံထင် ပမောင် မင်းများ။နားထောင်စမ်းသာလိုက်ထာ။

အလောင်းရုပ်ကလာပ်ကိုပြင်ဆင်၍ပြီးစေ။ ။ချေချိုး နှင့်ငို၊ ။ပွေဗျာငယ်လှိုင်။ဟောမာမြိုင်ငှအ ကွေ့မှာဖြင့်။ ပူ ရွေ့မဆုံး။အသွေးရယ်သွယ်။ကလေး ငယ်တ အာ အာနှင့်။

www.burmeseclassic.com

တစာစာဟာစ်အောင်တွေးလှာပေါ့၊ ရွှေနို့ချိုကြည် ကြည်အေး ကို။သွားလေသူရေ။ ပေးတိုက်လွှဲအုံး။

လက်စွဲကျီးကန်းမပြော။ ။ကြိုရတွေ့ ရတဲ့ အဖြစ်သနစ်များနှယ်။သနားစရာကောင်းလိုက် ပါဘိတော့ ကိုတော်။ ကလေးကတအာအာ။ရွှေနို့ချိုဆာတာ ကြောင့်။ မျက်နှာကလေးများချောင်လိုက်ထာ။ ခုနှယ်ခါများ။ ခွားသဲ့အမေတယောက်လောက်လာရင်တော်ရော့မယ်။

မင်းသားသည်းချနောက်၍ဆို။ ။ဖုန်မှာတုံး လုံးအိပ်နေတာဘယ်သူဖြစ်ပါ လိမ့်မတုံး။ ပြောဘ် သိပေါ့၊ သိပေါ့။ ကိုဒါသပါကလား။ သားလှရွှေ ကျူ ကိုပျစ်လို့ မသွားနိုင်မဖြင့်၊ကြေနဲ့ဘဲရန်းသရတ်တော့မယ်။ ငွေ တောင် ပြည်သာတဲ့နန်းကို။ဖြန့်မြန်းလို့ကျွန်မ သွားတော မယ်။ ရွှေဖ လားတလုံးလောက် ခနပေး စမ်း ပါ။ အနို တောင်ပေါင် ထိုးချင်လို့။

လက်စွဲကျီးကန်းမပြော။ ။တခါဖြင့် ကိုယ်ကျိုး နဲ့ကြတော့တာဘဲ။ သည်းချေတော် ရှင်း ဖေါက်လို့။ စိတ်နောက်တော်မူသွားထင်ပါရဲ့။ အိုဘုရား ကို တော် က လေး။ သယ်ရယ်လို့မောထို့ များနေပြန်ပါပေါ့။ မင်းယောကျ်ား သားကဘဲ။သတိထားတော်မူပါအိမ်ရေ့စံဘုရား။

ထမိကစိုသားကငိုအလိုက်ဆို။ ။ရွှေရင်ကဖိုသားကငို။ကျိဘိုကဟောက်တောကချေ့။အနောက်ကမဟာဝါရယ်။သုခမျာတောင်ကိုတက်လို့။ငှက်သင့်တယ်လေး၊ ငှက်သင့်တယ်လေး။ ။အသားကညှိ။ချွေးကစို။နို့ချိုကသက်။ပျံ့ရခက်။တောင်ထက်ကဒွေးနေ၁်မေငယ်။သားသက်ဝေရွှေကြူတွက်ကြောင့်။စံညက်သွယ်ချွေး။ ပျံ့ခက်တယ်လေး။ ။အသဲကလောင်။ စွဲရအောင်။ ရွှေတောင်ကဆီး။ တောကကြီး။ဇနီးလှမသုံးပံရယ်။ကျောက်ထယံသေလာထက်က၊ဒိဌာန်ခါလက်ခတ်ရက်လို့၊သွေ့ကွက်မည့်ထုံး၊ရေထွက်ပြီဘုန်း။ ။

မင်းသားစကားထောက်၍ပြော။ ။လှော်ကြီးပေါ်တွင်လှော်

www.burmeseclassic.com

ငယ်တင်၊ ပွဲစင်ကလှုပ် လှိုင်းကပုတ် ဆိုတဲ့အသံမျိုးနှင်နား ထောင်မလား။ ။လက်စွဲကျိုးကန်းမပြော။ ။မိန်းမလို မိန်းမရ၊ ဆံထုံးတွေပါတွေထုံးလို့။ ရောက်တတ် ရာရာတွေ ကိုလုပ်နေ တော်မမူပါနှင်၊ သတိများလဲ ထားတော် မူပါမှ ပေါ့ဘုရား။

မင်းသားနပု။ ။အရေးကောင်းဒိန်းဒေါင်းဖျက်၊အ လေးတောင်းကိုတိမ်းစောင်းဖျက်သလို။ နှင်ကလိုက်လိုက်မ ဖျက်ပါနှင့်။ငါဘာသာငါဆိုမယ်။ သွားပါ၊နှင်နားမထောင် ပါနှင့်။ ။လှေကြီးပေါ်တွင်လှေငယ်တင်အလိုက်ဆို။ ။လက် သန်းပေါ်တွင်၊ မိန်ကိုတင်။ ပျိုခင်ကမက်၊ မေကဖျက်။ အ သက်ကိုဘဲ့နှယ်။ မေတ္တာလောင်းပါလို့။ ပေါင်းရမယ် လေ တည့်မှ။ပေါင်းရမယ်ငယ်လေလေ။ ။သဘော်ပေါ်တွင်၊ ကုန်ကိုတင်၊ ပြည်ခွင်ကထွက်၊ လှိုင်းကပျက်၊ ဇနက်ကယ် ဘုန်းကြွယ်။ပင်လယ်ဦးမှာလှ။ကူးရတယ်လေတည့်မှ၊ ကူးရ တယ်ငယ်လေလေ၊ ။မင်းသားစကားထောက်၍ပြော။ ။ ငါယခုဆိုတဲ့အသံ ဟာသိင်္ဂီသံတဲ့၊ လူတိုင်းဆိုတတ်လိမ့် မယ်ထင်သလား၊ ရှေးရိုးကျပေမဲ့လဲ၊ အတော်နန်းဆံတဲ့အ သံဟဲ့။

လက်စွဲကျိုးကန်းမပြော။ ။မဟုတ်ပါဘူးကိုတော်၊ ပေါက်မဲ့ကြောင့် သည့်လောက်ဣန္ဒြေတော်ပျက်စေရသလဲ။ တရော့ရှင်ဘဲ။ ဆင်ချင်တော် မူပါမှပေါ့။ သည့်တက်သည် သည်းချေပျက်မှဖြင့်။အခက်ကြီးခက်ကုန်လိမ့်မယ်သခင်ရဲ့၊

မင်းသားသတိရ၍ဆို။ ။အမယ်လေးကိုတော်မြတ် ဘယ်ပုံဖြစ်လို့ သွားပါ လိမ့်မယ်၊ ပင်ပမ်းတော် မူလှခြည်ရဲ့ မောင်မင်းရဲ့။နှမတော်မိမိအတွက်ကြောင့်၊ သွေးသည်းချေ များပျက်တယ်လို့ ထင်တယ်။ သပြေရွက်ကလေးများဆော် တော်မူစမ်းပါအုံး။ အမူးအမော်ပြေအောင်။မောင်မင်းသခင်

စမ်းပရစေ။ ။အမယ်မင်းမှုကြည်မသက်၊ ဇနီးဆွေ

www.burmeseclassic.com

ကြောင့်။သည်းချေငယ်ပျက်။ခက်ကြပေါ့ယခု။ ဘယ်ဆေး
နှင့်ကုကြမတုံး။ လုအလျောက်လူ။ သောင်းဒိပါနယ်တလွှား
မှာ။သူများလဲပူကြပါရဲ့။အမူတနဲ့။ ကြုပ်လောက်ဖြင့်ကဲပေ
ဘု။ အလွဲလွဲ အချွတ်ချွတ်။ မစည်းစား နိုင်ဘု။ တရေး တွေ
လွတ်ပြီးလျှင်။ ရွတ်လို ရွတ်နှမ်းထိုနှမ်း။ ဖြစ်ပုံတွေဆန်းပါ
ဘိ။ ရေခန်းတဲ့ငွေကြာဖြူကို။ ဥဏ္ဏာဂူရောင်ရှိန်ညိုသည့်နှယ်။
ပမ်းကြွေခါ လန်းဝေဘို့ဖြင့် ရှိပြီဘု။ နွမ်းနွေ့ ရိလဲ့ လုပေါ့။
အမယ်လေးသာတွဲတော်မူလှဲ့ပါဒုံးရွှေသိန်သူရဲ့။ ။ငိုပြန်။ ။
ရပိန့်လို အရှိန်ထွက်ပါဘိ။ ပုသိန်ဆက် ရာဇဝင်။ ဥဗ္ဗမော
သါပ၊မုဋ္ဌော်ရှင်မြတ်သမိုင်းရယ်နှင့်၊ရွှေကိုင်းပါအခြေကြိုး
လိုက်တယ်။ နွံ့းဘို့မမြင်။ များထုံးပုံ နမူပြုပုံက။အားလုံးကုံ
အပူစုတာ ကြောင့်။ လူပြုထို့မနေချင်။ သေရင်ဖြင့် အတော်
သား။ယခုလို။ရွှေမျက်နှာတအိုအိုနှင့်။ တစိုစိုမျက်ရေကျပါ
လို့။ပူပင်အောင်မူတင်သပါတဲ့။ ရွှေဖွန်ပျော်ဆရာခရယ်။ အ
မယ်လေးကောင်းကြရဲ့လား။ ။ကိုတော်အရှင်မြတ်ဖြင့်။
ပင်ပမ်းတော် မူလှာပေါ့ ငယ်ကျွန်တို့ရယ်။ နှမတော်မိ မိအ
လောင်းကို။ တာရှော်စွာ ရှုကြဉ့်တော်မူနေ့လို့ဖြင့်မတော်ဘူး။
ပသိမျိုးနွယ်တို့ဘာသာအလိုက်။ ဟောပဂို ရွှေကမြတ်လေး
ချုံ့အပါးတွင်။မြှုတ်ထားတော်မူခဲ့ကြရို့မောင်းမင်းများ။

လက်စွဲကျိုးကန်းမပြော။ ။လျှော်ကံသင့် မြတ်ပါပေ့
ကိုတော်ရယ်။ အမျိုးအနွယ်ကိုလိုက်၍ စစ်လိုက်တော့။ ရာ
ဇာဝံသခတ္တိယအနွယ်လဲမဟုတ်ပေဘဲကို။မကာမြို့သူဇာတိ
ဖြစ်သောကြောင့်။ဘာသာတို့အလျှော်။ မြတ်လေးပန်းချုံ၏
အပါးတွင်မြှုတ်ထားတော်မူကြရို့။ ။ထုံးစံရှိတဲ့အတိုင်း။
မျောက်မင်းအုသံကလေးနှင့်စောင်မတော်မူလိုက်ပါဒုံးအ
ရာတို့ရယ်။

ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြစေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလောင်းကိုမြှုတ်နှံ၍ပြီးလျှင်ပြီးခြင်း။ ဇာရုသိဂ်ိမင်းသို့နှုတ်စိမ်းဖြစ်၍၊ငိုလျက်ထွက်လာစေ။ ။တံခိုးငယ်လှိုင်။ အစိုးပိုင်အာဏာဩရှိန်နှင့်။အကြံမ်ကြံမ်တါး။စံသိဂ်ိ၊သိရိခေါ်ဒေဝရီက။ လင်ဆိကိုမယ် မရောက်ရအောင်။ အတန် တန်အော်ခါငေါက်တယ်။အမယ်မင်းချိန်းချောက်လို့ထား။ ။ ရှိုင်းလိုက်လေမဲ့ကိုငယ်။ လင့်အတွက်သားအတွက်နှင့်၊စိတ်ကွက်ခါ အယူတိမ်း သောကြောင့်။ အစိမ်း အဝါး ဖြစ်ခဲ့ ရတယ်။ တဘဝပြောင်းလို့မှလဲ။ အပေါင်း ကပူခဲ့ရတဲ့ အပူတွေဟာ မပြတ်မစဲ နိူင်ပါဘဲ ကလား။ ယခုလဲ တောင် ရှစ်ဆယ့်ငါးလုံးနှင့်။ မြိုင်ကြီးကိုး မြိုင်ကိုအစိုရတော် မူသော။ ရွှေဇင်သိရိသခင်မက။လင့်ထံသားထံကို။ ခဏကလေးမှမသွားမလာရအောင်ပိတ်ပင်ကန့်ကွက်လို့ထားတယ်။ မောင်မောင်သခင် ကျေးဇူးရင်နှင့်။ လူကလေးတို့ ရွှေမျက်နှာကို၊ ကွက်ခါကွက်ခါမြင်တော့၊မနေနိူင်မထိုင်နိူင်တါနှင့်၊သခင်မမျက်စိတော်အလစ်မှာ။ ရုတ်တရက်ထွက်လာခဲ့တယ်။တကယ်လို့များ သခင်မကြီး သိတော် မူမှဖြင့်။ ဆော တလျှင်အမြန်လိုက်၍။ သေမတတ်ရိုက် တော့မှာဘဲ။ ဒုက္ခနှယ်ကြီးလိုက်ပါဘိတော့မဲ့ကိုငယ်။

ဤခဲ့သို့ညီးညူ ပြောဆိုရင်းပင်။ ရွှေဇင်သိရိနှုတ်စိမ်းမလိုက်၍လာစေ၊ ။ပြုမှပြုရက်လေတော်တကတဲ့။ ရဝေရွှန်းပြောင်။ ရွှေကွန်းဆောင်မှ။လွှဲရှောင်၍တချား။ဘယ်ကိုမှမသွားပါနှင့်လို့။တားမြစ်ပိတ်ပင်တော်မူထါးတာကို။သင်းယခုဘယ်များသွားပြန်ပါလိမ့်မတုံး၊

ဇာရုသိဂ်ိနှုတ်စိမ်းမကလေးဆို။ ။အမယ်လေးသခင်မလိုက်လာပါပေါ့ကလား၊ ဘယ်တောကိုရှောင်လို့ရှိ။ဘယ်တောင်မှာပုံးရပမတုံး။ တခါဖြင့် အရိုက်အနှက်ခံ ရတော့မယ်။

ရွှေဇင်သိရိနှုတ်စိမ်းမဆို။ ။လွှဲဘယ်ရှောင်ရှား၊ငါ့

www.burmeseclassic.com
စကားကို။လားလားမမှု။သပြေစောင်းမှာ၊ သေကြောင်းရှာတဲ့။ဟဲ့မိဇာရ။ ။ယခုထင်ရှား။နင်ဘယ်ကိုသွားမလဲ။ ငါ့အားကိုစမ်း။ဆံပင်တုတ်ခါဆွဲပြီးလျှင်။ တကတဲရမ်းလိုက်မယ်။နင်ငါ့မှန်း သိပ လားဟဲ့သ ပေါက်မ။ ။လားလားလေ။စိန်စိတဲ့ဖနပ်နှင့်။ပချပ်ကိုနှက်လိုက်ရ။ သွေးပွက်ပွက်အန်ပြန်ရော့မယ်။

ဇာရသိင်္ဂီနတ် ဓိမ်းမကလေးဆို။ ။အမယ်လေးဘုရာ့ကျွန်မမှားပါပေါ့။ တရန်တခါ ချမ်းသာပေး တော်မူပါသခင်မရယ်။ နောက်နှောင်းသက်သည်ကဲ့သို့မသွား ပ့ါပါဘူးဘုရာ့။

ရွှေဇင်သိဂ်ရီနတ်ဓိမ်းမဆို။ ။ပထိပ လာ၊ ယခုမှတာတဲ့လို့။ နင့်ချင်းရာ ဇာတိ။ ငါ့အကု သိပါရဲ့။ ထင်သာကိမဟာဘွား။ရှိရာကိုဖြင့်မသွားနှင့်။တချားကိုလယ်ချင်လယ်။ ငါတချက်တွယ်အုံးမယ်။ နင်ဘယ် လို့ယခုနေ။ လာလို့မျှားပွေမှဖြင့်။သေလိမ့်မယ်အဟုတ်။ နင့်အ သက်ကို။ ဖက်နှင့်သာထုပ်ပေတော့။ ဆုတ်လ ဟဲ့သ ပေါက်မ။ ထလဟဲ့ ခုအမြန်။ ပါပြုမဲ့မပြန်သေးသလဲ။ နှံတာကို လိုက်လို့ကြည့်ချင်သေးသလားနင်က။

ဇာရသိင်္ဂီနတ်ဓိမ်းမကလေးဆို။ ။ကလျာမေယည်ပျိုအိမှာဖြင့်။ မဟာဆွေထင်ကိုထိရင်လှ၊ မချိအောင်တဲ့နာလှပါ။ ။စကား။ ။အမယ်လေးကိုး မြိုင် ပျော် သ ခင်မရဲ့။တာလောက်တောင်ဖြင့်ဖွင့်လှစ်၍မနှိပ်စက်ပါနှင့်။ ကျွန်မကိုညှိမာန်ခု တာဖြင့်။ ပြုချင် သလိုပြု တော် မူလိုက် ပါ။ကျေးဇူး ရှင်မမလက် ခုတ်တဲတွင် ရေ ကဲ့ သို့။ သွန်လိုသွန်မှောက် လိုမှောက်၊ နှိပ်စက်ကလူ ပြုနိုင်ပေ မဲ့.လဲ။ သည်လိုစကားမျိုး နှင့်ဖြင့်နှိပ်စက် တော်မမူ ပါနှင့်။ အ ပုံကြီးလှပါတယ်လို့ ကျွန်မထ င်ပါတယ်။ ။ရွှေဇင်သိဂ်ရီနတ်ဓိမ်းမဆို။ ။တမလွန်ဘဝပြောင်းလို့။ မကောင်း တဲ့အဖြစ်ကို
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်နေတာ။ နင့်လိုပဟာပြန်လို့သိမ်း ပိုက်တော် မူပါအုံးမ လား၊ထမင်းရှင်ကထဲ့မယ်မှ-ကြိုသေးဘူး။ဟင်းရေမဆမ်း လိုက်ပါနှင့်ဆိုသလို။ငါဖြင့်အံ့ပါရဲ့။

ဇာရုသိဂ်ိနုတ်စိမ်းမငိုချင်းပြန်၍ကောက်။ ။ကလျာ မေယည်ပျို့ အိမှာဖြင့်။ မဟာ ဇေ့ လင် ကို ထိရင်လှ။ မချို အောင်တဲ့နာလှပါ။ရှင်နှိပ်စက်ထာ ကြောင့်။ အသက်ကယ် ဆယ် ပြန် သေတော့။ ဇာရု မေ တယ် မနို့ပါဘု။ မျိုးညွှန့် နွယ်လာ၊သည်တောတောင် သည်ရွှာနမှာဖြင့်။ စိုးပိုင်သူဒေ ဝိမဟာရို့။ပြုသမျှအရာရာကို။ခံပါရဲ့ဘယ်မရွှင်း။ သိမ်မွေ့ ရန်။အိမ်ရေ့စံနွယ် မဟာနှင့်။ ရွှေ မေတ္တာနှံ့ သဘောကိုလှ။ ဖွင့်လှစ်ခါကြိမ် ကြိမ် နှော တယ်။ မမ ရေ ပြော ရက်လေ ခြင်း။

ရွှေဇင်သိရိနုတ်စိမ်းမဆို။ ။မဟုတ်ပါ ဘူး။ ဝိမာန ကွန်းပိမှာန်ကို။ ပြန်ပါလို့ပြောတာ။ တဆိတ်ကလေးမှနင်မ ကြားဘူးလား။ ။ရိုင်းရိုက်တဲ့ သပေါက်မ။ စိန်စီတဲ့ရွှေဇ နပ်နှင့်။ပချပ်ကိုချလိုက်မယ်။ ဇီဝိတကင်း ပျောက်လို့။ ဂျမ်း ဦးစောက်သွားရော့လပာယ်။ ။မြောသွားမှတ်တယ်။ရော့ နှာရှူ။

ဇာရုသိဂ်ိနုတ်စိမ်းမကလေးပျောငို။ ။အမယ်လေးပြု ရက်ပြုရက်။ခုတသက်ကို။နှဘရက်ရွှေ။ သည်ပုံနှင့် သေရ တော့မထင့်။ မဟာဆေ့နေနုတ်သွေးရဲ့။ ဇာ ရုမယ် ကြိုတဲ့ ဘေးကို။ အမယ်မင်း ခုပြေးလို့ မြင်လှဲ့ ပါအုံး မောင်မောင် ရဲ့။ ။ငိုပြန်။ ။ငြစ်ပွေ့စွာကြို မလှ သူမို့။ ဖြစ်လေရောဘုံ ဘဝမှာဖြင့်။ ဒုက္ခ တွေက ပိတဲ့မေ။ ပူစနက် မှာ တော့။ လူ ထက်ပင် လောင်စာကြွတာမို့။ အစဟိုယခင်က။ သေရရှင် ဒုက္ခပါးတယ်လို့။မှားထင်မိပေ။ ရုံမက်သူ မဟာ သွေးရှယ် က။အလှူတော်မြန်မြန်ပေးပါမှ။အေးရလိမ့်သည်အခြေ။စိမ်း သေမကာံဆိုး။ ဤသည့်နယ်။သိရိမယ်သခင်မြောက်ကယ်က။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖနပ်တော်စိန်အလျှံနှင့်။ ဘယ်ညာပြန်စီထိုးရိုက်လိုက်တယ်။ အမယ်လေးဂျွမ်းငိုက်ဆိုက်ထိုး။ ။သည့်ကလောက်ဖြင့် နှိပ်စက်တော်မ မူပါနှင့် တော့သ ခင်မရယ်၊ ဘုရား့ကျွန်မ ပြန်ပါတော့မယ်။

ရွှေဇင်သိဂိရိနတ်မဆို။ ။ဆဲသည့်ပုံအေးအေးသာသာ နှင့်ပြန်ပြီမ်းရော့ပေါ့။ လူ့ရေးစကား တတ် လုပ် ပြီး စကား များလိုက်ရသေးတယ်။ တကြောင့်မနာတန်ဘဲနှင့် နာတာ ဘဲ။ညည့်စိတ်ထဲကဖြင့်။ ယခုလိုအခါများ။ငါ့ကိုသတ်ဖြစ် ချင်မှာပေါ့။

ဇာရှသိင်္ဂိနတ်စိမ်းမကလေးဆို။ ။မဝံ့ပါဘူးမမ ရယ်။သခင်မသဘောတော်ရှိသ လိုသာပြုတော်မူပါတော့။ ဘုရာ့ကျွန်မပြန်ပါတော့မယ်။ ။ငို၍ပြန်။ ။ချနှယ်ခါ။ မြို့တလွှာမမော်ဝံ့ပါဘု။ နေ့ညွှန့် နွယ်လောင်းတေမိလိုပ၊မ သိပေယောင်ဟန်ဘန်လုပ်ပါလို့။ သရုပ်ကိုခင်း။ တွေးထောက် ရင်။ရှေ့ နောက်ကိုအကုန်မြင်လို့၊ဘယ်လိုပင်နှိပ် စက်ငြား သော်လဲ့။အမိန့်ရှာန်သည်မယ်ထား လိုက်တယ်။ အမယ်မင်း နားမျက်စိကင်း။ ။ဤခဲ့သို့ပြင်းပြစွာငိုကြွေးပြီးလျှင်။ဇာရှ သိင်္ဂိနတ် စိမ်းမကလေးသည်။ဗိမာ နကွန်း ဆောင် သို့ပြန် သွားစေ။

ရွှေဇင်သိဂိရိနတ်မဆို။ ။ပြောင်နှယ်ကြိုမှကြိုရလေ။ တမျိုးဆိုတာ။ကိုယ်ချင်းစာတတ်မှလဲကောင်းတယ်။ကာ မဂုဏ်အာရုံကြောင့်သာပြုလိုက်ရ၊အမှုဖြင့်တယ်ရိုင်းတဲ့အ မှုဘဲ။ဗိမာဘုံဗိမှာန်ကို။ မပြန်ချင်ပြန်ချင်နှင့်ဘဲ။ ငါနှိပ်စက် ညှင်းဆဲတာကြောင့်။ပြန်သွားရတယ်။ သင်း ကလေးကိုသ နားလဲသနားပါရဲ့။ ။သို့ရာတွင်တညဉ်းထမ်းရုပ်ကလေး နှင့်တူတဲ့သခင်ကို။ ငါဝင်၍တွယ်မယ်ဆိုသော်။ ပရိဒေဝ အားကြီးတဲ့အခါမို့၊ရုတ်တရက် ဖြင့်ပါ မဲ့လက္ခဏာမဖြစ် ဘူး။ ဒေဗီချုနှစ်ပါး ဆေးကိုပန်း ရက် ရေ နှင့်ငါ့ ကိုယ်မှာ

www.burmeseclassic.com

သုတ်လိမ်းပြီးလျှင်၊ပယောဂကလေးများ ကူရတာဖြင့်၊ သဘောတော်မြန်မြန်ကျစရာရှိရဲ့။ ဒေဝီရှုနှစ်ပါး ဆေးနှင့်ပန်းရက်ရေကိုလိမ်း ပြီးလျှင်။ဘယ်ပုံများ ညီးညူပြောဆိုတော်မူမယ်လို့အသံတော် ကလေးကိုနား စိုက် စမ်း ရအုံးတော့မယ်။

သတိုးစောလှမင်းသားသည်။ ဇာရူသိဂ်ီမင်းသို့၏မြေပုံနားမှ။ထ၍ငို။ ။အားနဲ့ဘွယ် ပွေဟုံများတာကြောင့်။ သားသဲ့မယ်မြေပုံနားငယ်က။တဘွားငယ်မှမခွါချင်။ ။စကား။ ။မင်းစာတို့ကျိုးကန်းမတို့။ ။ကိုဒေတော်အရှင်မြတ်ဖြင့်။ နှမတော်မိမိ အ လောင်း ရုပ် ကလာပ် မြူတ် နှံ့သောမြေပုံနားက။တဘွားတဗိုလာမှ၊ ခွါ၍မ သွားချင် ဘူး။သည်နေရာ သည်ဒေသတွင်။သူတော်သူမြတ်များလုပ်လို့မှိုနေချင်တော့တယ်၊ သည်သံယောဇဉ် ကလေးတယောက်ကြောင့်၊ ငဲ့ကွက်တော်မူ နေရတယ်။ စာ ရာဝါသမ္ဘာဒနှင့်။ လုဘဝလုဘ်ကိုဖြင့်။စိတ်ကုံတော် မူ ထိုက် လေခြင်းမောင်မင်းများ။

လက်စွဲကျိုးကန်းမောင်ထောက်။ ။အမှုဆိုတာဘယ်အမှုလို မဆို။တွေ့စကြုံစကိုဖြင့်။သေမတတ်ထွတ်ပူတတ်ထာမျိုးဘဲ၊တနေ့ထက်တရက်။တရက်ထက်တလ၊ တလထက်တနှစ်ဆို သလိုကြာ ပြန်တော့လဲ။ ပန်းများ အနံ့ ပျယ်သလိုပျယ်တာကလားကိုတော်ရယ်။

မင်းသားငိုချင်းမြန်ကောက်။ ။အားနဲ့ ဘွယ်ပွေ ဟုန်များတာကြောင့်။ သားသဲ့မယ်မြေ ပုံနား ရယ်က၊ တဘွားငယ်မှမခွါချင်၊လုံ့ခံလေ့မှာဖြင့်၊ မှုတွေ့တာ သည်လိုချည်းဟာရှိ။မီးထပ်ခါမောင်မမွေးလိုဘု၊ မော်ကေမှာလျှော်တေနှင့်ကွေးတာက။အေးမယ်ထို့ထင်။သိတဲ့လူ အကြောက်များသော်လဲ့။ မိမဲ့သူ တယောက်သားရယ် ကြောင့်။ မီးဖြားတဲ့သံယောဇဉ်ငယ်။ ုချူင်ကပြတ်မစဲ၊ တစာစာ၊ မှိုငတ်ရင်

www.burmeseclassic.com

တအာ အာနှင့်။ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ရေး တို့မှာ။ အ မယ်မင်း ဝေးလိုက်လေနဲ့တဲ့မှ။ သည်မောင့်မှာဗျာ။သားငယ်ကဆွဲ။

ရွှေဇင်သိရိနတ်မဆို။ ။ပူပန်လောင်ကျွမ်း တော်မူတဲ့ စိတ်တွေကြောင့်။လောကီစည်းစိမ် များ ကိုညီး ငွေ့တော်မူ နေရှာတယ်။နတ်ပန်းပေါင်းရနံ့ကို။ တပြန့်ပြန့်မွှေးပြီးချွင်း။ ဆေးချယ်စမျက်နှာသစ်ကလေးများကို။ ပေါ်ထွန်း၍ပြစမ်းရ အုံးတော့မယ်။ ။တေးထပ်။ ။မြိုင်ကြီးပျော်မယ်သိရိ ငယ်က။တွယ်မိသည့်မေတ္တာ။ နတ်ပန်းပေါင်းရနံ့ဖြာတယ်။ ဂန္ဓာရုံကြည်သင်း။မျိုးသာကီရွှေရိပ်စံကို။တသက်ပန်ပေါင်း လိုသည့်ခင်း။ဇာတ ရတ်ပျို သုန်းလူငယ်။ အပူတော်လွှန် ပြင်း။ ငွေမျက် ရေတွေ တွေ ဆင်း ပါထို့။ဘယ်ခင်းကြောင့် တောက်လောင်။ တချားတော်သည်မယ်ပြရ င်ဖြင့်။မြန်ခဏ အေးပါလိမ့်မေါင်။လေါကဝါတ်လူတို့ဘောင်မှာ။အိမ်ထောင် သူသည်လိုခြည်းရယ်ထို့။ အပြီး ပမ့တ် တော်မူ၊ မှားစွအရှု။ သည်ခင်မမြိုင်ကြီးသူကို။ကျွင်တော်မူကြည့်စမ်းဖျလေး။ ။ မင်းသားဆို။ ။မင်းစာတို့ကျိုးကန်းမတို့။ မာလာပန်းပေါင်း ရနံ့သင်းထုံခြည့်ကလား မောင်မင်းများ။တောင်ဆိတ ထိုထို။ မြောက် ဆိက ထိုထိုနှင့်။ အသံလဲ သန့်သန့် ကြား လိုက်ပါ တယ်။

လက်စွဲကျိုးကန်းမဆို။ ။တောကြီး မြိုင်ကြီးဆိုတာ။ ပန်းပေါင်းတယ်စုံတာကလား။ လေရူး များလာတော့၊ သည် လိုဘဲတခါ တရန်ရပြီး မွှေးတတ် တယ်။ အ ဟုတ်သားကို ကိုတော်ရေ့။ပြောရင်းဆို ရင်းဘဲ။ တယ်မွှေးမွှေးလာပါက် လား။ ။ရွှေဇင်သိရိနတ်မက။ မင်းသားကို သပြန်နှင့် နှုတ် ဆက်စေ၊ ။ဆွေသက်လျှာ၊ ရွှေမျက် နှာမ ထယ် လိုက်ပါ နှင့်။ဗျာပိုက် ရုံမြိုင်ပျော်က။ ခွန်းနှုတ် တော် ကြွေး။ တဘက် သားကိုထွ။ရွှေအားတော်နာ လေဟန်နှင့်၊ မြန်ထွန်ခါ မောင်မ ငဲ့တယ်ရှင်၊အားနွဲ့လေသေး။ ။ပရန်ပရ၊ဘန်သမှာ၊ကံစ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော်ပြောင်။ညိုညင်မပြစ်။ ပျိုမြင် ရင်ချစ်ရတဲ့၊ အိုတော့ရစ် ရွှေရောင်ရုံ့။သုံ့မှုတော်မှုလှခြည့်ကလား။ ။မင်းသားဆို။ ။ အလိုဘယ်အမျိုးဘယ်အနွယ်များဖြစ်ပါလိမ့်။ ကြည့်စမ်းပ မောင်မင်းများယည်ကျေးလိုက်ထာ၊ မာလာ ပန်းပေါင်းရန့် သင်းတာ။သူကဘဲထင်တယ်။ကိုတော်အရှင်မြတ်မေးတော့ မှုစမ်းမယ်။မောင်မင်းများအသာနားယောင်နေကြနော်။ ။ လှပရုပ်ဝါ၊လက္ခဏာနှင့်။မာ လာရနံ့၊ကြိုင်ကြိုင်ပြန့်၍။ခန့်ခန့် မတ်မတ်။ရွှေကရုပ်။ ထုဘ်လှပ်၍သေချာ မျိုးနွယ် ရင်းကို၊ လင်းစမ်းပါ။ ။ရွှေဇင်သိရိနှတ်မဆို။ ။နှမတော်ကိုမေး ကြထင်ပကလား။ ။မင်းသားဆို။ ။ဟုတ်ပါရဲ့ဗျာ။ ဘယ်အမျိုးဘယ်အနွယ်ရယ်လို့ဆိုတာ။မြို့လယ်မှာသိချင် လို့မေးပါတယ်။ ။ရွှေဇင်သိရိနှတ်မဆို။ ။နှမတော့်အ မည်မှာတော့။ရွှေဇင်သိရိလို့လဲခေါ်ကြတယ်။ဝေသဏ္ဍာနှတ် မင်းကြီးက။တောင်ရှစ်ဆယ့်ငါးလုံးနှင့်။မြို့ကြီးကိုးမြို့ကို။ အပိုင်စားသနားတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုးမြို့ရှင်မမလို့လဲ ခေါ်ကြရဲ့မောင်မောင်ရယ်။ ။သတိုးစေလှမင်းသားဆို။ ။ ပြောဘ်ကိုးမြို့ရင်မမဆိုဟာ။နှမတော်ဘဲကို။ သတင်းတော် ကဖြင့်ပြန့်ပါပေရဲ့၊သို့ယချမေါင်တော်.ထံကို၊မြန်းကွန့်တော် မူလာရာ။ဘယ်ကိစ္စပါတုံး။ ။ရွှေဇင်သိရိနှတ်မဆို။ ။ပါ ကိစ္စကြောင့်လာတယ်လို့ ဆိုတာ။မဟာဆေ့သာဂိဘွားဘဲ။ အကဲအလေးများခပ်စမ်းပါတော့လား။ ။မင်းသားဆို။ ။ နှမတော် စိတ်ထဲကအကြံအစည်ကို။မောင်တော် လိုက် လို့ သိနိုင်ပမလား။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့။ သူတပါးကြံစည် သည်ကိုသိသော။ပရစိတ္တဝိဇာနနညာဏ် ကိုမှမရ ဘဲဟာ။ ဘယ်ပုံသိနိုင်ပမလဲနှမတော်ရဲ့။

ရွှေဇင်သိရိနှတ်မဆို။ ။ထောကု ပမာ စကား နှင့်မ တော်ပြောရင်မောင်တော်သိစရာရှိရဲ့။ စေ့စေ့စပ်စပ်စည်း သားထို့နားထောင်နော်၊ ။သဖြန့်။ ။မညိုးရှိန်အတိုးတံ

www.burmeseclassic.com
ကုန်ရုံပေါင်းကိုလှာ။ရောင်းမယ်လို့လာခဲ့တယ်။ တွေးပသက်လှယ်။မောင်မဝယ်။ရှောင်ဒယ်လို့ ဖြင့်မသွား။ အရင်းငွေဘယ်ပုံရှုံးစေတော့။ သည်ကုန်ကို သည် တွင် ရုံးတော့ မယ်။ဘော။သုံးပလကား။

ဒေဝီချန္ဒက်ပါးဆေး၏အာနိသင်ကြောင့်။ မင်းသားသည်ချက်ခြင်းစိတ်ဝင်လှာ၍ပြောရန်။ ။အိုဗျာ့သိရိရွှေဇင်နှမတော်။ယခု ဖွင့်ဆိုတော်မူသောစကားနှယ်၊ ကုမုဒ္ဒငွေကြာခွေကို။သိတာရေကြိမ်ကြိမ်ဝှေ့သည့်နှယ်၊ချမ်းမြေ့ တော် မူလိုက်ပါဘိတော့နှမတော်ငယ်။တကဲ့အဟုတ်ပဲလားဗျ။

ရွှေဇင်သိရိနတ်မဆို။ ။ကြိုမှကြို ရလေ မောင် တော်နှယ်။ ကလေးချင်း ကစား ကြ တာလိုက် နေ့ရော့။ တကဲ့အဟုတ်ပေါ့တော့။ ။မင်းသားဆို။ ။ကိုင်းတာဖြင့်တွေ့တွေ့ထူးထူးပြောစရာဆိုစရာမရှိကြဘူး။နှမတော့်ထံမေါင်မောင်လိုက်ခဲ့တော့မယ်။ ။မင်းစာတို့ ကျီး ကန်း မတို့။မောင်မင်းတို့ကလေးနှင့်မောင်မင်းတို့သ ဘော်ရှိရာကိုသွားကြပေတော့။ကိုတော်အရှင်မြတ်ဖြင့်။ နှမတော့် ထံကိုလိုက်တော့မယ်၊

လက်စွဲကျီးကန်းမဆို။ ။ကိုယ်ကျီးနဲ့ပြန်ပေါ့မောင်စာဆိုရေ့။ကိုတော်အရှင်မြတ်ဆေးမိတော် မူသွားပြန်ပြီ။ အဲမိမဲ့သားကလေးကိုမှ။ ထောက်ထား ညှာ တာ တော် မမူဘဲ။မောင်မင်းတို့ကလေးနှင့်။မောင်မင်းတို့တော် ရာကိုသွား ကြတော့တဲ့၊အမယ်လေး ထိပ်ထားရေ့၊ ကို တော်ဖြစ်ပုံတွေကိုမြင်လှဲ့အုံးထိပ်ထားရဲ့နေ့ဘ်၊

ရွှေဇင်သိရိနတ်မဆို။ ။ကိုင်းပြောနေကြရော့မယ်။ပစ္စသိန်လက်သံကောင်းကဲ့သို့၊နတ်ရွှေစောင်းတီးသံကို၊နာခံ၍၊ဝိမာနနန်းခွင်ကို၊မြန်းဝင်တော်မူကြစို့၊

ဝင်းနေရာတွင်ပုသိမ်ရွှေမုဋ္ဌောသမိုင်းပြဇာတ်ပဌမတွဲကို။ရပ်ဆိုင်းလိုက်ပါဦးမည်။နောင်ဒုတိယတွဲ ထုတ်ဝေသော အခါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှ။အခေွးအလွှမ်းအကျွမ်းအလောင်ရုံလင်စွာ တို့နှင့်။ ရွှေမု ဋ္ဌောစေတီတော်မြတ်၏ ရင်ပြင်တော် ဝယ်။ ဇာတ်ပေါင်း၌ သိမ်းနိုင်စရာရှိသည်၊

ရွှေမုဋ္ဌောသမိုင်းပြဇာတ်ပဋ္ဌမတွဲပြီးပြီ။

သရော၁။

အများကြားသိကြစေရန်ကြော်ငြာလိုက်ပါသည်၊ပုသိမ်မြို့ အသည်ကြီးတိုက်ဈေး။ဆိုင်နံပါတ်(၁၁၄)စာအုပ်ကုမ္ပဏီ ကိုလူကလေးဆိုင်၌။ ဓလာကီ လော ကုတ္တရာ၊ မှတ်ရာမှတ် ကြောင်းဖြစ်သော။စာအုပ်အမျိုးမျိုးတို့ကို၊ဝယ်ယူလိုသော မိတ်ဆွေတို့အား။ အဘိုးသက်သာ စွာနှင့်ရနိုင်ပါ ကြောင်း ကို။ကြော်ငြာလိုက်ပါသည်။

သခင်းညွှိုင်-စာအုပ်ပေါင်း၊ / သစ်ဈေးရောင်း၊ ဝယ်

၅၂ -မောလမြိုင်(၄)လမ်း

အုတ်ကျင်း-ရန်ကုန်မြို့။

www.burmeseclassic.com